

1 ΒΑΣΙΛΕΩΝ

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
20	21	22																

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

ΚΑΙ ο βασιλιάς Δαβίδ ήταν γέροντας· προχωρημένος στην ηλικία· και τον σκέπαζαν με ιμάτια, αλλά δεν θερμαινόταν.

² Και οι δούλοι του τού είπαν: Ας αναζητήσουν για τον κύριό μου, τον βασιλιά, μια νέα, παρθένα, για να στέκεται μπροστά στον βασιλιά, και να τον περιποιείται, και να κοιμάται στον κόρφο σου, για να θερμαίνεται ο κύριός μου ο βασιλιάς.

³ Και αναζήτησαν μια ωραία νέα σε όλα τα όρια του Ισραήλ· και βρήκαν την Αβισάγ τη Σουναμίτισσα, και την έφεραν στον βασιλιά.

⁴ Και η νέα ήταν υπερβολικά ωραία, και περιποιόταν τον βασιλιά, και τον υπηρετούσε· όμως, ο βασιλιάς δεν τη γνώρισε.

⁵ Τότε, ο Αδωνίας, ο γιος τής Αγγείθ, υπερηφανεύθηκε στον εαυτό του, λέγοντας: Εγώ θα βασιλεύσω· και ετοίμασε για τον εαυτό του άμαξες, και καβαλάρηδες, και 50 άνδρες που προέτρεχαν μπροστά του.

⁶ Και ο πατέρας του δεν τον πίκραινε ποτέ, λέγοντας: Γιατί εσύ ενεργείς έτσι; Και ήταν υπερβολικά ωραίος στην όψη· και η μητέρα του τον γέννησε μετά τον Αβεσσαλώμ.

⁷ Και συνομίλησε μαζί με τον Ιωάβ, τον γιο τής Σερουϊας, και με τον Αβιάθαρ τον ιερέα· κι αυτοί, ακολουθώντας τον Αδωνία, τον βοηθούσαν.

⁸ Ο Σαδώκ, όμως, ο ιερέας, και ο Βεναΐας, ο γιος τού Ιωδαέ, και ο προφήτης Νάθαν, και ο Σιμεΐ, και ο Ρεΐ, και οι δυνατοί τού Δαβίδ, δεν ήσαν μαζί με τον Αδωνία.

⁹ Και ο Αδωνίας έσφαξε πρόβατα και βόδια και σιτευτά κοντά στην πέτρα τού Ζωελέθ, που είναι κοντά στην Εν-ρωγήλ, και κάλεσε όλους τούς αδελφούς του, τους γιους τού βασιλιά, και όλους τούς άνδρες τού Ιούδα, τους δούλους τού βασιλιά.

¹⁰ Τον Νάθαν, όμως, τον προφήτη, και τον Βεναΐα, και τους ισχυρούς, και τον Σολομώντα, τον αδελφό του, δεν τους κάλεσε.

¹¹ Και ο Νάθαν είπε στη Βηθ-σαβεέ, τη μητέρα τού Σολομώντα, λέγοντας: Δεν άκουσες ότι βασίλευσε ο Αδωνίας, ο γιος τής Αγγείθ, και ο κύριός μας ο Δαβίδ δεν το ξέρει;

¹² Τώρα, λοιπόν, έλα, παρακαλώ, να σου δώσω μια συμβουλή, για να σώσεις τη ζωή σου, και τη ζωή τού γιου σου, του Σολομώντα·

¹³ πήγαινε, και μπες μέσα στον βασιλιά Δαβίδ, και πες του: Κύριέ μου βασιλιά, εσύ δεν ορκίστηκες στη δούλη σου, λέγοντας: Σίγουρα, ο Σολομώντας ο γιος σου θα βασιλεύσει ύστερα από μένα, κι αυτός θα καθήσει επάνω στον θρόνο μου; Γιατί, λοιπόν, βασίλευσε ο Αδωνίας;

¹⁴ Δες, ενώ ακόμα εσύ θα μιλάς εκεί με τον βασιλιά, θάρθω κι εγώ ύστερα από σένα και θα βεβαιώσω τα λόγια σου.

- 15** Και η Βηθ-σαβεέ μπήκε μέσα στον βασιλιά στον κοιτώνα· και ήταν εκεί ο βασιλιάς υπερβολικά γέροντας· και η Αβισάγ η Σουναμίτισσα υπηρετούσε τον βασιλιά.
- 16** Και καθώς η Βηθ-σαβεέ έσκυψε, προσκύνησε τον βασιλιά. Και ο βασιλιάς είπε: Τι έχεις;
- 17** Κι εκείνη τού είπε: Κύριέ μου, εσύ ορκίστηκες στον Κύριο τον Θεό σου προς τη δούλη σου, λέγοντας: Σίγουρα, ο Σολομώντας, ο γιος σου, θα βασιλεύσει ύστερα από μένα, κι αυτός θα καθήσει επάνω στον θρόνο μου·
- 18** αλλά τώρα, δες, βασίλευσε ο Αδωνίας· κι εσύ τώρα, κύριέ μου βασιλιά, δεν το ξέρεις·
- 19** έσφαξε βόδια, και σιτευτά, και πρόβατα σε αφθονία, και κάλεσε όλους τούς γιους τού βασιλιά, και τον Αβιάθαρ τον ιερέα, και τον Ιωάβ τον αρχιστράτηγο· τον δούλο σου τον Σολομώντα, όμως, δεν τον κάλεσε·
- 20** αλλά, σε σένα, κύριέ μου βασιλιά, σε σένα προσβλέπουν τα μάτια ολόκληρου του Ισραήλ, για να τους αναγγείλεις ποιος θα καθήσει επάνω στον θρόνο τού κυρίου μου του βασιλιά ύστερα απ' αυτόν·
- 21** ειδημή, αφού ο κύριός μου ο βασιλιάς κοιμηθεί μαζί με τους πατέρες του, εγώ και ο γιος μου ο Σολομώντας θα θεωρούμαστε φταίχτες.
- 22** Και να, ενώ αυτή μιλούσε ακόμα με τον βασιλιά, ήρθε ο Νάθαν ο προφήτης.
- 23** Και ανήγγειλαν στον βασιλιά, λέγοντας: Να, ο Νάθαν ο προφήτης. Και αφού μπήκε μπροστά στον βασιλιά, προσκύνησε τον βασιλιά με το πρόσωπό του μέχρι το έδαφος.
- 24** Και ο Νάθαν είπε: Κύριέ μου βασιλιά, εσύ είπες: Θα βασιλεύσει ο Αδωνίας ύστερα από μένα, κι αυτός θα καθήσει επάνω στον θρόνο μου;
- 25** Επειδή, κατέβηκε σήμερα και έσφαξε βόδια, και σιτευτά, και πρόβατα σε αφθονία, και κάλεσε όλους τούς γιους τού βασιλιά, και τους στρατηγούς, και τον Αβιάθαρ, τον ιερέα· και δες, τρώνε και πίνουν μπροστά του, και λένε: Ζήτω ο βασιλιάς Αδωνίας·
- 26** εμένα, όμως, εμένα τον δούλο σου, και τον Σαδώκ τον ιερέα, και τον Βεναΐα, τον γιο τού Ιωδαέ, και τον Σολομώντα τον δούλο σου, δεν μας κάλεσε·
- 27** από τον κύριό μου τον βασιλιά έγινε αυτό το πράγμα, και δεν φανέρωσες στον δούλο σου ποιος θα καθήσει επάνω στον θρόνο τού κυρίου μου του βασιλιά ύστερα απ' αυτόν;
- 28** Και ο βασιλιάς Δαβίδ απάντησε, και είπε: Καλέστε μου τη Βηθ-σαβεέ. Και μπήκε μέσα μπροστά στον βασιλιά, και στάθηκε μπροστά στον βασιλιά.
- 29** Και ο βασιλιάς ορκίστηκε, και είπε: Ζει ο Κύριος, που λύτρωσε την ψυχή μου από κάθε στενοχώρια,
- 30** σίγουρα, καθώς ορκίστηκα σε σένα στον Κύριο τον Θεό τού Ισραήλ, λέγοντας, ότι ο Σολομώντας ο γιος σου θα βασιλεύσει ύστερα από μένα, κι αυτός θα καθήσει αντί για μένα επάνω στον θρόνο μου, έτσι θα κάνω αυτή την ημέρα.
- 31** Τότε, η Βηθ-σαβεέ, σκύβοντας με το πρόσωπο μέχρι το έδαφος, προσκύνησε τον βασιλιά, και είπε: Ζήτω ο κύριός μου ο βασιλιάς Δαβίδ στον αιώνα.
- 32** Και ο βασιλιάς Δαβίδ είπε: Καλέστε μου τον Σαδώκ τον ιερέα, και τον Νάθαν τον προφήτη, και τον Βεναΐα, τον γιο τού Ιωδαέ. Και ήρθαν μπροστά στον βασιλιά.
- 33** Και ο βασιλιάς τούς είπε: Πάρτε μαζί σας τους δούλους τού κυρίου σας, και καθίστε τον Σολομώντα τον γιο μου επάνω στο μουλάρι μου, και κατεβάστε τον στη Γιών·
- 34** και ας τον χρίσουν εκεί ως βασιλιά του Ισραήλ ο Σαδώκ ο ιερέας, και ο Νάθαν ο προφήτης· και σαλπίστε με τη σάλπιγγα, και πείτε: Ζήτω ο βασιλιάς Σολομώντας·
- 35** και, τότε, θα ανεβείτε πίσω απ' αυτόν, για νάρθει και να καθήσει επάνω στον θρόνο μου· κι αυτός θα βασιλεύσει αντί για μένα· κι αυτόν πρόσταξα να είναι ηγεμόνας επάνω στον Ισραήλ, κι επάνω στον Ιούδα.
- 36** Και ο Βεναΐας, ο γιος τού Ιωδαέ, απάντησε στον βασιλιά, και είπε: Αμήν· έτσι ας

επικυρώσει και ο Κύριος ο Θεός τού κυρίου μου του βασιλιά!

37 Και καθώς ο Κύριος στάθηκε μαζί με τον κύριό μου τον βασιλιά, έτσι να είναι και μαζί με τον Σολομώντα, και να μεγαλύνει τον θρόνο του περισσότερο από τον θρόνο τού κυρίου μου του βασιλιά Δαβίδ.

38 Τότε, κατέβηκε ο Σαδώκ ο ιερέας, και ο Νάθαν ο προφήτης, και ο Βεναΐας, ο γιος τού Ιωδαέ, και οι Χερεθαίοι, και οι Φελεθαίοι, και κάθισαν τον Σολομώντα επάνω στο μουλάρι τού βασιλιά Δαβίδ, και τον έφεραν στη Γιών.

39 Και ο Σαδώκ ο ιερέας πήρε το κέρατο του λαδιού από τη σκηνή, και έχρισε τον Σολομώντα. Και σάλπισαν με τη σάλπιγγα· και ολόκληρος ο λαός είπε: Ζήτω ο βασιλιάς Σολομώντας.

40 Και ολόκληρος ο λαός ανέβηκε πίσω απ' αυτόν· και ο λαός έπαιζε φλογέρες, και ευφραινόταν με μεγάλη ευφροσύνη, και η γη σχιζόταν από τις φωνές τους.

41 Και ο Αδωνίας το άκουσε, και όλοι οι προσκαλεσμένοι του, καθώς τελείωσαν να τρώνε. Και όταν άκουσε ο Ιωάβ τη φωνή της σάλπιγγας, είπε: Ποια είναι αυτή η φωνή τής πόλης που θορυβεί;

42 Ενώ ακόμα μιλούσε, να, ήρθε ο Ιωνάθαν, ο γιος τού Αβιάθαρ, του ιερέα· και ο Αδωνίας τού είπε: Μπες μέσα· επειδή, εσύ είσαι γενναίος άνδρας, και φέρνεις αγαθές αγγελίες.

43 Και απαντώντας ο Ιωνάθαν είπε στον Αδωνία: Βέβαια, ο κύριός μας ο βασιλιάς Δαβίδ έκανε βασιλιά τον Σολομώντα·

44 και ο βασιλιάς έστειλε μαζί του τον Σαδώκ τον ιερέα, και τον Νάθαν τον προφήτη, και τον Βεναΐα τον γιον τού Ιωδαέ, και τους Χερεθαίους, και τους Φελεθαίους, και τον κάθισαν επάνω στο μουλάρι τού βασιλιά·

45 και ο Σαδώκ ο ιερέας και ο Νάθαν ο προφήτης τον έχρισαν βασιλιά στη Γιών· και ανέβηκαν από εκεί ευφραϊνόμενοι, και αντήχησε η πόλη· αυτή είναι η φωνή, που ακούσατε·

46 και, μάλιστα, ο Σολομώντας κάθισε επάνω στον θρόνο τής βασιλείας·

47 κι ακόμα, μπήκαν μέσα οι δούλοι τού βασιλιά να ευχηθούν τον κύριό μας τον βασιλιά Δαβίδ, λέγοντας: Ο Θεός να λαμπρύνει το όνομα του Σολομώντα περισσότερο από το όνομά σου, και να μεγαλύνει τον θρόνο του περισσότερο από τον θρόνο σου· και ο βασιλιάς προσκύνησε επάνω στο κρεβάτι του·

48 και ο βασιλιάς είπε ακόμα τα εξής: Ευλογητός ο Κύριος ο Θεός τού Ισραήλ, ο οποίος μου έδωσε σήμερα διάδοχο που κάθεται επάνω στον θρόνο μου, και τα μάτια μου το βλέπουν.

49 Τότε, όλοι οι προσκαλεσμένοι, που ήσαν μαζί με τον Αδωνία, εκπλάγηκαν, και αφού σηκώθηκαν, πήγαν κάθε ένας στον δρόμο του.

50 Και ο Αδωνίας φοβήθηκε από το πρόσωπο του Σολομώντα, και αφού σηκώθηκε, πήγε, και πιάστηκε από τα κέρατα του θυσιαστηρίου.

51 Και ανήγγειλαν στον Σολομώντα, λέγοντας: Δες, ο Αδωνίας φοβάται τον βασιλιά Σολομώντα· και να, πιάστηκε από τα κέρατα του θυσιαστηρίου, λέγοντας: Ας μου ορκιστεί σήμερα ο βασιλιάς Σολομώντας, ότι δεν θα θανατώσει τον δούλο του με ρομφαία.

52 Και ο Σολομώντας είπε: Αν σταθεί άνδρας αγαθός, ούτε μία από τις τρίχες του δεν θα πέσει επάνω στη γη· αν, όμως, βρεθεί σ' αυτόν κακία, θα θανατωθεί.

53 Και ο βασιλιάς Σολομώντας έστειλε, και τον κατέβασαν από το θυσιαστήριο· και ήρθε, και προσκύνησε τον βασιλιά Σολομώντα· και ο Σολομώντας τού είπε: Πήγαινε στο σπίτι σου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

ΠΛΗΣΙΑΣΑΝ, όμως, οι ημέρες τού Δαβίδ για να πεθάνει· και παρήγγειλε στον Σολομώντα τον γιο του, λέγοντας:

² Εγώ πηγαίνω τον δρόμο ολόκληρης της γης· εσύ, όμως, γίνε ισχυρός και έσο άνδρας·

³ και φύλαττε τις εντολές τού Κυρίου τού Θεού σου, να περπατάς στους δρόμους του, φυλάττοντας τα διατάγματά του, και τις κρίσεις του, και τα μαρτύριά του, καθώς είναι γραμμένο στον νόμο τού Μωυσή, για να ευημερείς σε όλα όσα κάνεις, και παντού όπου αν στραφείς·

⁴ για να στηρίξει ο Κύριος τον λόγο του, που μίλησε για μένα, λέγοντας: Αν οι γιοι σου προσέχουν στον δρόμο τους, ώστε να περπατούν μπροστά μου με αλήθεια, με όλη την καρδιά τους και με όλη την ψυχή τους, σίγουρα δεν θα λείψει σε σένα άνδρας πάνω από τον θρόνο τού Ισραήλ.

⁵ Κι εσύ ξέρεις ακόμα όσα μου έκανε ο Ιωάβ, ο γιος τής Σερουϊας, τι έκανε στους δύο αρχηγούς των στρατευμάτων του Ισραήλ, στον Αβενήρ, τον γιο τού Νηρ, και στον Αμασά, τον γιο τού Ιεθέρ, που τους φόνευσε, και έχυσε το αίμα τού πολέμου σε καιρό ειρήνης, και έβαλε το αίμα τού πολέμου στη ζώνη του, που είναι γύρω στην οσφύ του, και στα υποδήματά του, που φοράει στα πόδια του.

⁶ Κάνε, λοιπόν, σύμφωνα με τη σοφία σου, και η πολιά του ας μη κατέβει στον άδη με ειρήνη.

⁷ Όμως, στους γιους τού Βαρζελλαϊ τού Γαλααδίτη κάνε έλεος, και ας είναι από εκείνους που να τρώνε επάνω στο τραπέζι σου· επειδή, έτσι με πλησίασαν, όταν έφευγα από το πρόσωπο του αδελφού σου του Αβεσσαλώμ.

⁸ Και δες, μαζί σου είναι ο Σιμεϊ, ο γιος τού Γηρά, ο Βενιαμίτης, από τη Βαουρείμ, που με καταράστηκε με οδυνηρή κατάρα την ημέρα που πορευόμουν στη Μαχαναϊμ· κατέβηκε, όμως, σε συνάντησή μου στον Ιορδάνη, και του ορκίστηκα στον Κύριο, λέγοντας: Δεν θα σε θανατώσω με ρομφαία.

⁹ Τώρα, λοιπόν, μη τον αθώωσεις· επειδή, είσαι σοφός άνδρας, και ξέρεις τι πρέπει να κάνεις σ' αυτόν, και να κατεβάσεις την πολιά του με αίμα, στον άδη.

¹⁰ Τότε, κοιμήθηκε ο Δαβίδ μαζί με τους πατέρες του, και θάφτηκε στην πόλη Δαβίδ.

¹¹ Και οι ημέρες, που βασίλευσε ο Δαβίδ επάνω στον Ισραήλ, ήσαν 40 χρόνια· επτά χρόνια βασίλευσε στη Χεβρών, και 33 χρόνια βασίλευσε στην Ιερουσαλήμ.

¹² Και ο Σολομώντας κάθησε επάνω στον θρόνο τού Δαβίδ τού πατέρα του· και η βασιλεία του στερεώθηκε υπερβολικά.

¹³ Ο δε Αδωνίας, ο γιος τής Αγγειθ, ήρθε στη Βηθ-σαβεέ τη μητέρα τού Σολομώντα. Κι εκείνη είπε: Έρχεσαι με ειρήνη; Και είπε: Με ειρήνη,

¹⁴ Έπειτα, είπε: Έχω κάποιον λόγο να σου πω. Κι εκείνη είπε: Μίλησε.

¹⁵ Και είπε: Εσύ ξέρεις ότι σε μένα ανήκε η βασιλεία, και σε μένα είχε στήσει το πρόσωπό του ολόκληρος ο Ισραήλ, για να βασιλεύσω· η βασιλεία, όμως, στράφηκε, και έγινε του αδελφού μου· επειδή, από τον Κύριο έγινε σ' αυτόν·

¹⁶ τώρα, λοιπόν, ζητώ ένα αίτημα από σένα· μη μου το αρνηθείς. Κι εκείνη είπε: Μίλησε.

¹⁷ Και είπε: Πες, παρακαλώ, στον Σολομώντα τον βασιλιά, (επειδή, δεν θα σου το αρνηθεί), να μου δώσει την Αβισάγ τη Σουναμίτισσα, για γυναίκα.

¹⁸ Και η Βηθ-σαβεέ είπε: Καλά· εγώ θα μιλήσω για σένα στον βασιλιά.

¹⁹ Και η Βηθ-σαβεέ μπήκε μέσα στον βασιλιά, για να του μιλήσει για τον Αδωνία. Και ο βασιλιάς σηκώθηκε σε συνάντησή της, και την προσκύνησε· έπειτα, κάθησε στον θρόνο του, και τέθηκε θρόνος στη μητέρα τού βασιλιά· και κάθησε στα δεξιά του.

²⁰ Και είπε: Ένα μικρό αίτημα ζητάω από σένα· μη μου το αρνηθείς. Και ο βασιλιάς τής

είπε: Ζήτησε, μητέρα μου· επειδή, δεν θα σου αρνηθώ.

21 Κι εκείνη είπε: Ας δοθεί η Αβισάγ η Σουναμίτισσα στον αδελφό σου τον Αδωνία για γυναίκα.

22 Και απαντώντας ο βασιλιάς είπε στη μητέρα του: Και γιατί εσύ ζητάς την Αβισάγ τη Σουναμίτισσα για τον Αδωνία; Ζήτησε γι' αυτόν και τη βασιλεία, (επειδή, είναι μεγαλύτερός μου αδελφός)· και γι' αυτόν, και για τον Αβιάθαρ τον ιερέα, και για τον Ιωάβ, τον γιο τής Σερουΐας.

23 Και ο βασιλιάς Σολομώντας ορκίστηκε στον Κύριο, λέγοντας: Έτσι να κάνει σε μένα ο Θεός, και έτσι να προσθέσει, αν ο Αδωνίας δεν μίλησε αυτό τον λόγο ενάντια στη ζωή του·

24 και τώρα, ζει ο Κύριος που με στερέωσε, και με κάθισε επάνω στον θρόνο τού Δαβίδ τού πατέρα μου, και που έκανε σε μένα σπίτι, όπως υποσχέθηκε, σήμερα ο Αδωνίας θα θανατωθεί.

25 Και ο βασιλιάς Σολομώντας έστειλε με το χέρι τού Βεναΐα, τον γιο τού Ιωδαέ, και έπεσε επάνω του, και πέθανε.

26 Και στον Αβιάθαρ τον ιερέα ο βασιλιάς είπε: Πήγαινε στην Αναθώθ, στα χωράφια σου· επειδή, είσαι άξιος θανάτου· αλλά, αυτή την ημέρα δεν θα σε θανατώσω, επειδή σήκωσες την κιβωτό τού Κυρίου τού Θεού μπροστά στον Δαβίδ τον πατέρα μου, και επειδή κακοπάθησες σε όλα όσα κακοπάθησε ο πατέρας μου.

27 Και ο Σολομώντας απέβαλε τον Αβιάθαρ από το να είναι ιερέας τού Κυρίου· για να εκπληρωθεί ο λόγος τού Κυρίου, που είχε μιλήσει για τον οίκο τού Ηλεί στη Σηλώ.

28 Και η φήμη ήρθε μέχρι τον Ιωάβ· επειδή, ο Ιωάβ έκλινε πίσω από τον Αδωνία, αν και δεν έκλινε πίσω από τον Αβεσσαλώμ. Και ο Ιωάβ έφυγε στη σκηνή τού Κυρίου, και πιάστηκε από τα κέρατα του θυσιαστηρίου.

29 Και αναγγέλθηκε στον βασιλιά Σολομώντα, ότι: Ο Ιωάβ έφυγε στη σκηνή τού Κυρίου· και δες, είναι κοντά στο θυσιαστήριο. Τότε, ο Σολομώντας έστειλε τον Βεναΐα, τον γιο τού Ιωδαέ, λέγοντας: Πήγαινε, πέσε επάνω του.

30 Και ο Βεναΐας ήρθε στη σκηνή τού Κυρίου, και του είπε: Έτσι λέει ο βασιλιάς: Βγες έξω. Κι εκείνος είπε: Όχι, αλλ' εδώ θα πεθάνω. Και ο Βεναΐας ανέφερε την απάντηση στον βασιλιά, λέγοντας: Έτσι μου είπε ο Ιωάβ, και έτσι μου απάντησε.

31 Και ο βασιλιάς τού είπε: Κάνε καθώς είπε, και πέσε επάνω του, και θάψ' τον· για να εξαλείψεις από μένα, και από το σπίτι τού πατέρα μου, το αθώο αίμα που έχυσε ο Ιωάβ·

32 και ο Κύριος θα στρέψει το αίμα του ενάντια στο κεφάλι του, που έπεσε επάνω σε δύο άνδρες δικαιότερους και καλύτερους απ' αυτόν, και τους θανάτωσε με ρομφαία, χωρίς να γνωρίζει ο πατέρας μου Δαβίδ, τον Αβενήρ, τον γιο τού Νηρ, τον αρχιστράτηγο του Ισραήλ, και τον Αμασά, τον γιο τού Ιεθέρ, τον αρχιστράτηγο του Ιούδα·

33 και τα αίματά τους θα επιστρέψουν ενάντια στο κεφάλι τού Ιωάβ, και ενάντια στο κεφάλι τού σπέρματός του στον αιώνα· επάνω, όμως, στον Δαβίδ, και επάνω στο σπέρμα του, κι επάνω στην οικογένειά του, κι επάνω στον θρόνο του, θα είναι ειρήνη από τον Κύριο μέχρι τον αιώνα.

34 Τότε, ο Βεναΐας, ο γιος τού Ιωδαέ, ανέβηκε, και έπεσε επάνω του, και τον θανάτωσε· και θάφτηκε στο σπίτι του στην έρημο.

35 Και ο βασιλιάς τοποθέτησε στη θέση του, επικεφαλής του στρατού, τον Βεναΐα, τον γιο τού Ιωδαέ· και ο βασιλιάς τοποθέτησε τον Σαδώκ τον ιερέα στη θέση τού Αβιάθαρ.

36 Και ο βασιλιάς, αφού έστειλε, κάλεσε τον Σιμεϊ, και του είπε: Κτίσε ένα σπίτι για τον εαυτό σου στην Ιερουσαλήμ, και να κατοικείς εκεί, και μη βγεις έξω από εκεί σε κανένα μέρος·

37 επειδή, κατά την ημέρα που θα βγεις έξω, και περάσεις τον χείμαρρο των Κέδρων, να

ξέρεις με σιγουριά, ότι οπωσδήποτε θα θανατωθείς· το αίμα σου θα είναι επάνω στο κεφάλι σου.

38 Και ο Σιμεϊ είπε στον βασιλιά: Καλός είναι ο λόγος· όπως είπε ο κύριός μου ο βασιλιάς, έτσι θα κάνει ο δούλος σου. Και ο Σιμεϊ κάθησε στην Ιερουσαλήμ πολλές ημέρες.

39 Και ύστερα από τρία χρόνια, δύο από τους δούλους τού Σιμεϊ δραπέτευσαν προς τον Αγχούς, τον γιο τού Μααχά, τον βασιλιά τής Γαθ· και ανήγγειλαν στον Σιμεϊ, λέγοντας: Δες, οι δούλοι σου είναι στη Γαθ.

40 Και ο Σιμεϊ σηκώθηκε, και έστρωσε το γαϊδούρι του, και πήγε στη Γαθ στον Αγχούς, για να ζητήσει τους δούλους του· και ο Σιμεϊ πήγε, και έφερε τους δούλους του από τη Γαθ.

41 Και αναγγέλθηκε στον Σολομώντα, ότι ο Σιμεϊ πήγε από την Ιερουσαλήμ στη Γαθ, και γύρισε.

42 Και στέλνοντας ο βασιλιάς κάλεσε τον Σιμεϊ, και του είπε: Δεν σε όρκισα στον Κύριο, και διαμαρτυρήθηκα σε σένα, λέγοντας: Να ξέρεις με σιγουριά, ότι κατά την ημέρα που θα βγεις έξω, και περπατήσεις οπουδήποτε έξω, θα πεθάνεις οπωσδήποτε; Κι εσύ μου είπες: Καλός ο λόγος, που άκουσα·

43 γιατί, λοιπόν, δεν φύλαξες τον όρκο τού Κυρίου, και την προσταγή που σε πρόσταξα;

44 Και ο βασιλιάς είπε στον Σιμεϊ: Εσύ ξέρεις όλη την κακία, που η καρδιά σου γνωρίζει, τι έκανες στον Δαβίδ τον πατέρα μου· γι' αυτό, ο Κύριος έστρεψε την κακία σου ενάντια στο κεφάλι σου·

45 και ο βασιλιάς Σολομώντας θα είναι ευλογημένος, και ο θρόνος τού Δαβίδ στερεωμένος μπροστά στον Κύριο μέχρι τον αιώνα.

46 Τότε, ο βασιλιάς πρόσταξε τον Βεναΐα, τον γιο τού Ιωδαέ, που καθώς βγήκε έξω, έπεσε επάνω του, και πέθανε. Και η βασιλεία στερεώθηκε στο χέρι τού Σολομώντα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

ΚΑΙ ο Σολομώντας έκανε επιγαμία με τον Φαραώ, τον βασιλιά τής Αιγύπτου, και πήρε τη θυγατέρα τού Φαραώ· και την έφερε στην πόλη τού Δαβίδ, μέχρις ότου τελείωσε να κτίζει το σπίτι του, και τον οίκο τού Κυρίου, και το τείχος τής Ιερουσαλήμ ολόγυρα.

2 Όμως, ο λαός θυσίαζε επάνω στους ψηλούς τόπους, επειδή δεν ήταν κτισμένος οίκος στο όνομα του Κυρίου, μέχρι εκείνες τις ημέρες.

3 Και ο Σολομώντας αγάπησε τον Κύριο, περπατώντας στα προστάγματα του Δαβίδ τού πατέρα του· μόνον που θυσίαζε και θυμιάζε στους ψηλούς τόπους.

4 ΚΑΙ ο βασιλιάς πήγε στη Γαβαών, για να θυσιάσει εκεί· επειδή, εκείνος ήταν ο μεγάλος ψηλός τόπος· ο Σολομώντας πρόσφερε 1.000 ολοκαυτώματα επάνω σ' εκείνο το θυσιαστήριο.

5 Και ο Κύριος φάνηκε στον Σολομώντα στη Γαβαών την ώρα τού ύπνου, κατά τη διάρκεια της νύχτας· και είπε ο Θεός: Ζήτησέ μου τι να σου δώσω.

6 Και ο Σολομώντας είπε: Εσύ έκανες μεγάλο έλεος στον δούλο σου τον Δαβίδ τον πατέρα μου, επειδή περπάτησε μπροστά σου με αλήθεια, και με δικαιοσύνη, και με ευθύτητα καρδιάς μαζί σου· και του διαφύλαξες αυτό το μεγάλο έλεος, και του έδωσες γιο να κάθεται επάνω στον θρόνο του, όπως αυτή την ημέρα·

7 και τώρα, Κύριε Θεέ μου, εσύ έκανες τον δούλο σου βασιλιά αντί του Δαβίδ τού πατέρα μου· κι εγώ είμαι μικρό παιδί· δεν ξέρω πώς να μπαίνω μέσα και να βγαίνω έξω·

8 και ο δούλος σου είναι ανάμεσα στον λαό σου, που έκλεξες, έναν μεγάλο λαό, που από το πλήθος δεν μπορεί να απαριθμηθεί ούτε να λογαριαστεί·

9 δώσε, λοιπόν, στον δούλο σου νοήμονα καρδιά, στο να κρίνει τον λαό σου, για να

διακρίνω ανάμεσα στο καλό και στο κακό· επειδή, ποιος μπορεί να κρίνει αυτόν τον μεγάλο λαό σου;

10 Και ο λόγος αυτός άρεσε στον Κύριο, ότι ο Σολομώντας ζήτησε αυτό το πράγμα.

11 Και ο Θεός τού είπε: Επειδή ζήτησες αυτό το πράγμα, και δεν ζήτησες για τον εαυτό σου πολυζωία, και δεν ζήτησες για τον εαυτό σου πλούτη, και δεν ζήτησες τη ζωή των εχθρών σου, αλλά ζήτησες για τον εαυτό σου σύνεση για να εννοείς κρίση,

12 δες, έκανα σύμφωνα με τα λόγια σου· να, σου έδωσα μια σοφή και συνετή καρδιά, ώστε δεν στάθηκε όμοιός σου πριν από σένα ούτε ύστερα από σένα θα εγερθεί όμοιός σου·

13 σου έδωσα μάλιστα ακόμα και ό,τι δεν ζήτησες, και πλούτο και δόξα, ώστε ανάμεσα στους βασιλιάδες δεν θα υπάρχει κανένας όμοιος με σένα σε όλες τις ημέρες σου·

14 και, αν περπατάς στους δρόμους μου, φυλάττοντας τα διατάγματά μου και τις εντολές μου, καθώς περπάτησε ο Δαβίδ ο πατέρας σου, τότε θα μακρύνω τις ημέρες σου.

15 Και ο Σολομώντας ξύπνησε· και να, ήταν όνειρο. Και ήρθε στην Ιερουσαλήμ, και στάθηκε μπροστά στην κιβωτό τής διαθήκης τού Κυρίου, και πρόσφερε ολοκαυτώματα, και έκανε ειρηνικές προσφορές, και έκανε συμπόσιο σε όλους τους δούλους του.

16 ΤΟΤΕ, ήρθαν στον βασιλιά δύο γυναίκες πόρνες και στάθηκαν μπροστά του.

17 Και η μία γυναίκα είπε: Ω, κύριέ μου! Εγώ κι αυτή η γυναίκα κατοικούμε στο ίδιο σπίτι, και γέννησα, καθώς συγκατοικούσα μαζί της·

18 και την τρίτη ημέρα αφού γέννησα εγώ, γέννησε κι αυτή η γυναίκα· και ήμασταν μαζί· δεν υπήρχε ξένος μαζί μας στο σπίτι· μόνον εμείς οι δύο ήμασταν στο σπίτι·

19 και τη νύχτα πέθανε ο γιος αυτής τής γυναίκας, επειδή κοιμήθηκε επάνω του·

20 κι αυτή, αφού σηκώθηκε τα μεσάνυχτα, πήρε τον γιο μου από το πλάι μου, ενώ η δούλη σου κοιμόταν, και τον έβαλε στον κόρφο της· ενώ τον γιο της τον νεκρό τον έβαλε στον κόρφο μου·

21 και όταν σηκώθηκα το πρωί, για να θηλάσω τον γιο μου, να, ήταν νεκρός· όμως, αφού το πρωί το παρατήρησα, να, δεν ήταν ο γιος μου που είχα γεννήσει.

22 Και η άλλη γυναίκα είπε: Όχι, αλλ' ο ζωντανός είναι ο γιος μου, ενώ ο νεκρός είναι ο γιος σου. Κι εκείνη είπε: Όχι, αλλ' ο νεκρός είναι ο γιος σου, ενώ ο ζωντανός είναι ο γιος μου. Έτσι μίλησαν μπροστά στον βασιλιά.

23 Και ο βασιλιάς είπε: Η μεν μία λέει: Αυτός ο ζωντανός είναι ο γιος μου, ενώ ο νεκρός είναι ο γιος σου· η δε άλλη λέει: Όχι, αλλ' ο νεκρός είναι ο γιος σου, ενώ ο ζωντανός είναι ο γιος μου.

24 Και ο βασιλιάς είπε: Φέρτε μου μία μάχαιρα. Και έφεραν τη μάχαιρα μπροστά στον βασιλιά.

25 Και ο βασιλιάς είπε: Χωρίστε το ζωντανό παιδί στα δύο, και δώστε το μισό στη μία, και το άλλο μισό στην άλλη.

26 Τότε, η γυναίκα της οποίας ήταν ο ζωντανός γιος, μίλησε στον βασιλιά (επειδή, τα σπλάχνα της συμπόνεσαν για τον γιο της,) και είπε: Ω, κύριέ μου! Δώσε το ζωντανό παιδί σ' αυτή, και μη το θανατώσεις με κανέναν τρόπο. Η άλλη, όμως, είπε: Ούτε δικό μου ας είναι, ούτε δικό σου· χωρίστε το.

27 Τότε, απαντώντας ο βασιλιάς, είπε: Δώστε το ζωντανό παιδί σ' αυτή, και μη το θανατώσετε με κανέναν τρόπο· αυτή είναι η μητέρα του.

28 Και ολόκληρος ο Ισραήλ άκουσε για την κρίση, που ο βασιλιάς έκρινε, και φοβήθηκαν τον βασιλιά· επειδή, είδαν ότι υπήρχε μέσα του σοφία Θεού, για να κάνει κρίση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

ΚΑΙ ο βασιλιάς Σολομώντας βασιλεύσε σε ολόκληρο τον Ισραήλ.

² Και οι άρχοντες που είχε ήσαν τούτοι: Ο Αζαρίας, ο γιος του Σαδώκ, αυλάρχης·

³ ο Ελιορέφ και ο Αχιά, οι γιοι του Σεισά, γραμματείς· ο Ιωσαφάτ, ο γιος του Αχιλούδ, υπομνηματογράφος·

⁴ και ο Βεναΐας, ο γιος του Ιωδαέ, επικεφαλής του στρατού· και ο Σαδώκ και ο Αβιάθαρ, ιερείς·

⁵ και ο Αζαρίας, ο γιος του Νάθαν, επικεφαλής των σιταρχών· και ο Ζαβούδ, ο γιος του Νάθαν, πρώτος αξιωματικός, φίλος του βασιλιά·

⁶ και ο Αχισάρ, οικονόμος· και ο Αδωνιράμ, ο γιος του Αβδά, επικεφαλής της φορολογίας.

⁷ Και ο Σολομώντας είχε 12 σιτάρχες σε ολόκληρο τον Ισραήλ, και πρόβλεπαν τις τροφές στον βασιλιά, και στο σπίτι του· κάθε ένας έκανε πρόβλεψη για έναν μήνα τον χρόνο.

⁸ Κι αυτά είναι τα ονόματά τους· ο γιος του Ουρ σιτάρχης στο βουνό Εφραΐμ·

⁹ ο γιος του Δεκέρ, στη Μακάς, και στη Σααλβίμ, και στη Βαιθ-σεμές, και στην Αιλών της Βαιθ-ανάν·

¹⁰ ο γιος του Έσεδ, στην Αρουβώθ· υπό τις διαταγές του ήταν η Σωχώ και ολόκληρη η γη Εφέρ·

¹¹ ο γιος του Αβιναδάβ, σε ολόκληρη την Νάφαθ-δωρ· αυτός είχε γυναίκα την Ταφάθ, τη θυγατέρα του Σολομώντα·

¹² ο Βαανά, ο γιος της Αχιλούδ, στη Θαανάχ και στη Μεγιδδώ, και σε ολόκληρη τη Βαιθ-σάν, που είναι κοντά στη Σαρθανά κάτω από την Ιεζραέλ, από τη Βαιθ-σάν μέχρι την Αβέλ-μεολά, μέχρι πέρα από την Ιοκμεάμ·

¹³ ο γιος του Γεβέρ, στη Ραμώθ-γαλαάδ· αυτός είχε τις κωμοπόλεις του Ιαείρ, γιου του Μανασσή, αυτές που είναι στη Γαλαάδ· αυτός είχε και την επαρχία Αργόβ, που είναι στη Βασάν, 60 μεγάλες πόλεις με τείχη και χάλκινους μοχλούς·

¹⁴ ο Αχιναδάβ, ο γιος του Ιδδώ, στη Μαχαναΐμ·

¹⁵ ο Αχιμάας, στη Νεφθαλί· κι αυτός πήρε για γυναίκα τη Βασεμάθ, τη θυγατέρα του Σολομώντα·

¹⁶ ο Βαανά, ο γιος του Χουσαΐ, στην Ασήρ και στην Αλώθ·

¹⁷ ο Ιωσαφάτ, ο γιος του Φαρούα, στην Ισσάχαρ·

¹⁸ ο Σιθμεΐ, ο γιος του Ηλά, στη Βενιαμίν·

¹⁹ ο Γεβέρ, ο γιος του Ουρεί, στη γη Γαλαάδ, στη γη του Σηών του βασιλιά των Αμορραίων, και του Ωγ του βασιλιά της Βασάν· και ήταν ο μόνος σιτάρχης σ' αυτή τη γη.

²⁰ Ο Ιούδας και ο Ισραήλ ήσαν πολυάριθμοι, σαν την άμμο που είναι κοντά στη θάλασσα κατά το πλήθος, έτρωγαν, και έπιναν, και ευθυμούσαν.

²¹ Και ο Σολομώντας εξουσίαζε σε όλα τα βασίλεια, από τον ποταμό μέχρι τη γη των Φιλισταίων, και μέχρι τα όρια της Αιγύπτου· και έφερναν δώρα, και ήσαν δούλοι στον Σολομώντα καθ' όλες τις ημέρες της ζωής του.

²² Και η τροφή του Σολομώντα, για μία ημέρα, ήταν 30 κόροι σιμιγδάλι, και 60 κόροι αλεύρι,

²³ 10 βόδια σιτευτά, και 20 βόδια νομαδικά, και 100 πρόβατα, εκτός από ελάφια, και άγριες κατσίκες, και δορκάδες, και θρεμμένα πτηνά.

²⁴ Επειδή, εξουσίαζε επάνω σε ολόκληρη τη γη, από το εδώ μέρος του ποταμού, από τη Θαψά μέχρι τη Γάζα, επάνω σε όλους τους βασιλιάδες από το εδώ μέρος του ποταμού· και είχε ειρήνη από παντού, ολόγυρά του.

²⁵ Και κατοικούσε ο Ιούδας και ο Ισραήλ σε ασφάλεια, κάθε ένας κάτω από την άμπελό του και τη συκιά του, από τη Δαν μέχρι τη Βηρ-σαβεέ, όλες τις ημέρες του Σολομώντα.

- ²⁶ Και ο Σολομώντας είχε 40.000 σταύλους αλόγων για τις άμαξές του, και 12.000 καβαλάρηδες.
- ²⁷ Κι εκείνοι οι σιτάρχες προμήθευαν τροφές για τον βασιλιά Σολομώντα, και για όλους που προσέρχονταν στο τραπέζι τού βασιλιά Σολομώντα, κάθε ένας στον μήνα του· και δεν άφηναν να γίνεται καμιά έλλειψη.
- ²⁸ Έφερναν, ακόμα, κριθάρια και άχυρο για τα άλογα και τα μουλάρια, στον τόπο όπου βρίσκονταν, κάθε ένας στον διορισμένο καιρό γι' αυτόν.
- ²⁹ ΚΑΙ ο Θεός έδωσε στον Σολομώντα σοφία και υπερβολικά πολλή φρόνηση, και έκταση πνεύματος, σαν την άμμο που είναι στην άκρη τής θάλασσας.
- ³⁰ Και η σοφία τού Σολομώντα ξεπέρασε τη σοφία όλων των κατοίκων τής ανατολής, και ολόκληρη τη σοφία τής Αιγύπτου·
- ³¹ επειδή, ήταν σοφότερος από όλους τούς ανθρώπους, περισσότερο από τον Εθάν τον Εζραΐτη, και τον Αιμάν, και τον Χαλκόλ, και τον Δαρδά, τους γιους τού Μαώλ· και η φήμη του ήταν σε όλα τα έθνη ολόγυρα.
- ³² Και μίλησε 3.000 παροιμίες· και οι ωδές του ήσαν 1.005.
- ³³ Και μίλησε για δέντρα, από τον κέδρο που είναι στον Λίβανο, μέχρι την ύσσωπο που εκφύεται επάνω στον τοίχο· μίλησε ακόμα για τετράποδα, και για πτηνά, και για ερπετά, και για ψάρια.
- ³⁴ Και έρχονταν από όλους τους λαούς για να ακούσουν τη σοφία τού Σολομώντα, από όλα τα βασίλεια της γης, όσοι άκουγαν τη σοφία του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

ΚΑΙ ο Χειράμ, ο βασιλιάς τής Τύρου, έστειλε τους δούλους του στον Σολομώντα, όταν άκουσε ότι τον έχρισαν βασιλιά αντί για τον πατέρα του· επειδή, ο Χειράμ αγαπούσε πάντοτε τον Δαβίδ.

- ² Και ο Σολομώντας έστειλε στον Χειράμ, λέγοντας:
- ³ Εσύ ξέρεις ότι ο Δαβίδ ο πατέρας μου δεν μπόρεσε να κτίσει οίκο στο όνομα του Κυρίου τού Θεού του, εξαιτίας των πολέμων που τον περικύκλωναν από παντού, μέχρις ότου ο Κύριος έβαλε τους εχθρούς του κάτω από τα πέλματα των ποδιών του·
- ⁴ αλλά, τώρα, ο Κύριος ο Θεός μου έδωσε σε μένα ανάπαυση από παντού· δεν υπάρχει ούτε επίβουλος ούτε κακό συνάντημα·
- ⁵ και δες, εγώ λέω να κτίσω έναν οίκο στο όνομα του Κυρίου τού Θεού μου, καθώς ο Κύριος είχε μιλήσει στον Δαβίδ τον πατέρα μου, λέγοντας: Ο γιος σου, που θα βάλω αντί για σένα επάνω στον θρόνο σου, αυτός θα κτίσει τον οίκο στο όνομά μου·
- ⁶ τώρα, λοιπόν, πρόσταξε να κόψουν για μένα κέδρους τού Λιβάνου· και οι δούλοι μου θα είναι μαζί με τους δούλους σου· και θα σου δώσω μισθό για τους δούλους σου, σύμφωνα με όλα όσα πεις· επειδή, εσύ ξέρεις ότι μεταξύ μας δεν υπάρχει κανένας τόσο έμπειρος να κόβει ξύλα, όπως οι Σιδώνιοι.
- ⁷ Και καθώς ο Χειράμ άκουσε τα λόγια τού Σολομώντα, χάρηκε υπερβολικά, και είπε: Ευλογητός ο Κύριος σήμερα, που έδωσε έναν σοφό γιο στον Δαβίδ επάνω σ' αυτόν τον μεγάλο λαό.
- ⁸ Και ο Χειράμ έστειλε στον Σολομώντα, λέγοντας: Άκουσα για όσα μού διαμήνυσες· εγώ θα κάνω ολόκληρο το θέλημά σου για κέδρινα ξύλα και για πεύκινα ξύλα·
- ⁹ οι δούλοι μου θα τα κατεβάζουν από τον Λίβανο στη θάλασσα· και εγώ θα κάνω να τα φέρουν επάνω σε σχεδίες, διαμέσου τής θάλασσας, μέχρι τον τόπο που θα μου διαμηνύσεις, και να τα λύσουν εκεί· κι εσύ θα τα παραλάβεις· εσύ, όμως, θα εκπληρώσεις

το θέλημά μου, δίνοντας τροφές για το σπίτι μου.

¹⁰ Έδινε, λοιπόν, ο Χειράμ στον Σολομώντα κέδρινα ξύλα και πεύκινα ξύλα, όσα ήθελε.

¹¹ Και ο Σολομώντας έδωσε στον Χειράμ 20.000 κόρους σιταριού για τροφή τού σπιτιού του, και 20 κόρους κοπανισμένο λάδι· έτσι έδινε ο Σολομώντας στον Χειράμ κάθε χρόνο.

¹² Και ο Κύριος έδωσε στον Σολομώντα σοφία, καθώς του είχε πει· και υπήρχε ειρήνη ανάμεσα στον Χειράμ και στον Σολομώντα· και έκαναν και οι δύο συνθήκη.

¹³ Και ο βασιλιάς Σολομώντας έκανε επιστράτευση ανδρών από ολόκληρο τον Ισραήλ, και η επιστράτευση ήταν για 30.000 άνδρες.

¹⁴ Και τους έστειλε στον Λίβανο, 10.000 τον μήνα, εναλλακτικά· έναν μήνα ήσαν στον Λίβανο, και δύο μήνες στα σπίτια τους· επικεφαλής τής επιστράτευσης των ανδρών ήταν ο Αδωνιράμ.

¹⁵ Και ο Σολομώντας είχε 70.000 αχθοφόρους, και 80.000 λιθοτόμους στο βουνό·

¹⁶ εκτός από τους επιστάτες, που ήσαν διορισμένοι από τον Σολομώντα, που ήσαν για τα έργα, 3.300, οι οποίοι επιστατούσαν επάνω στον λαό, ο οποίος δούλευε στα έργα.

¹⁷ Και ο βασιλιάς πρόσταξε, και μετέφεραν μεγάλες πέτρες, πέτρες εκλεκτές, πέτρες πελεκητές για τα θεμέλια του οίκου.

¹⁸ Και πελέκησαν οι κτίστες τού Σολομώντα, και οι κτίστες τού Χειράμ, και οι Γίβλιοι, και ετοίμασαν τα ξύλα και τις πέτρες, για να κτίσουν τον οίκο.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 6

ΚΑΙ στον 480ό χρόνο από την έξοδο των γιων Ισραήλ από την Αίγυπτο, τον τέταρτο χρόνο τής βασιλείας τού Σολομώντα επάνω στον Ισραήλ, τον μήνα Ζιφ, που είναι ο δεύτερος μήνας, άρχισε να κτίζει τον οίκο τού Κυρίου.

² Και του οίκου που ο βασιλιάς Σολομώντας έκτισε στον Κύριο, το μάκρος του ήταν 60 πήχες, και το πλάτος του 20, και το ύψος του 30 πήχες.

³ Και το πρόναο, που ήταν μπροστά στον ναό τού οίκου, είχε μάκρος 20 πήχες, σύμφωνα με το πλάτος του οίκου· και το πλάτος ήταν δέκα πήχες μπροστά από τον οίκο.

⁴ Και έκανε στον οίκο αδιόρατα πλάγια παράθυρα.

⁵ Και έκτισε οικήματα κολλητά με τον τοίχο τού οίκου, ολόγυρα, κολλητά με τους τοίχους του οίκου, ολόγυρα, και του ναού και του χρηματιστηρίου· έτσι έκανε οικήματα ολόγυρα.

⁶ Το πλάτος τού κατώτερου οικήματος ήταν πέντε πήχες, και το πλάτος τού μεσαίου έξι πήχες, και το πλάτος τού τρίτου επτά πήχες· επειδή, απέξω από τον οίκο έκανε στενά υποστηρίγματα, ολόγυρα, για να μη μπαίνουν οι δοκοί στους τοίχους τού οίκου.

⁷ Και ενώ κτιζόταν ο οίκος, κτίστηκε με πέτρες προετοιμασμένες πριν μετακομιστούν εκεί· ώστε, ούτε σφυρί ούτε πέλεκυς ούτε σιδερένιο εργαλείο, δεν ακούστηκε μέσα στον οίκο, καθώς κτιζόταν.

⁸ Η πόρτα των μεσαίων οικημάτων ήταν στη δεξιά πλευρά τού οίκου· και μέσα στα οικήματα του μεσαίου ανέβαιναν διαμέσου ελικοειδούς σκάλας, και από το μεσαίο στα τριόροφα.

⁹ Έτσι έκτισε τον οίκο, και τον αποτέλειωσε· και σκέπασε τον οίκο με κοιλωτές οροφές και κοσμήματα από κέδρο.

¹⁰ Και έκτισε τα οικήματα κολλητά σε ολόκληρο τον οίκο, πέντε πήχες το ύψος· και συνδέονταν μαζί με τον οίκο διαμέσου κέδρινων ξύλων.

¹¹ Και ήρθε ο λόγος τού Κυρίου στον Σολομώντα, λέγοντας:

¹² Για τον οίκο αυτόν, που κτίζεις, αν περπατάς στα διατάγματά μου, και εκτελείς τις

κρίσεις μου, και τηρείς όλες τις εντολές μου, περπατώντας σ' αυτές, τότε θα κάνω βέβαιον τον λόγο μου μαζί σου, που μίλησα στον Δαβίδ τον πατέρα σου·

13 και θα κατοικώ ανάμεσα στους γιους Ισραήλ, και δεν θα εγκαταλείπω τον λαό μου τον Ισραήλ.

14 Έτσι έκτισε ο Σολομώντας τον οίκο, και τον αποτέλειωσε.

15 Και σανίδωσε τους τοίχους τού οίκου από μέσα με κέδρινες σανίδες, από το έδαφος του οίκου μέχρι τους τοίχους τής στέγης· τους σκέπασε με ξύλο από μέσα· και σκέπασε το έδαφος του οίκου με πεύκινες σανίδες.

16 Σανίδωσε ακόμα με κέδρινες σανίδες 20 πήχες στο εσωτερικό τού οίκου, από το έδαφος μέχρι τους τοίχους· και το σανίδωσε από μέσα για να είναι το χρηματιστήριο, το άγιο των αγίων.

17 Και ο οίκος, δηλαδή ο ναός που ήταν μπροστά, ήταν 40 πήχες μάκρος.

18 Και τα κέδρινα ξύλα τού οίκου από μέσα ήσαν σκαλισμένα με κάλυκες, και ανοιγμένα λουλούδια· όλα κέδρινα· πέτρα δεν φαινόταν.

19 Και ετοίμασε το χρηματιστήριο στο εσωτερικό τού οίκου, για να βάλει εκεί την κιβωτό τής διαθήκης τού Κυρίου.

20 Και το χρηματιστήριο είχε στην πρόσοψή του μάκρος 20 πήχες, και πλάτος 20 πήχες, και ύψος 20 πήχες· και το σκέπασε με καθαρό χρυσάφι· έτσι σκέπασε και το θυσιαστήριο με κέδρο.

21 Και ο Σολομώντας σκέπασε τον οίκο με καθαρό χρυσάφι από μέσα· και έκανε ένα χώρισμα με χρυσαφένιες αλυσίδες μπροστά από το χρηματιστήριο, και το σκέπασε με χρυσάφι.

22 Και σκέπασε με χρυσάφι ολόκληρο τον οίκο, μέχρις ότου συντέλεσε ολόκληρον τον οίκο· ακόμα, σκέπασε με χρυσάφι και ολόκληρο το θυσιαστήριο, που ήταν κοντά στο χρηματιστήριο.

23 Και από μέσα από το χρηματιστήριο έκανε δύο χερουβείμ από ξύλο ελιάς, δέκα πήχες το ύψος.

24 Και η μία φτερούγα τού χερούβ ήταν πέντε πήχες, και η άλλη φτερούγα τού χερούβ πέντε πήχες· από την άκρη τής μιας φτερούγας, μέχρι την άκρη τής άλλης φτερούγας τους, ήσαν δέκα πήχες.

25 Και το άλλο χερούβ ήταν δέκα πήχες· του ίδιου μέτρου και της ίδιας κατασκευής ήσαν και τα δύο χερουβείμ.

26 Το ύψος τού ενός χερούβ ήταν δέκα πήχες, το ίδιο και του άλλου.

27 Και έβαλε τα χερουβείμ στο μέσον τού εσωτερικότατου οίκου· και τα χερουβείμ είχαν τις φτερούγες τους απλωμένες, ώστε η φτερούγα τού ενός άγγιζε τον ένα τοίχο· και η φτερούγα τού άλλου χερούβ άγγιζε τον άλλο τοίχο· και οι φτερούγες τους άγγιζαν, η μία την άλλη, στο μέσον τού οίκου.

28 Και σκέπασε τα χερουβείμ με χρυσάφι.

29 Και όλους τούς τοίχους τού οίκου, ολόγυρα, τους σκάλισε με γλυπτά σχήματα από χερουβείμ, και φοίνικες, και ανοιγμένα λουλούδια, από μέσα και απέξω.

30 Και το έδαφος του οίκου το σκέπασε με χρυσάφι, από μέσα και απέξω.

31 Και για την είσοδο του χρηματιστηρίου έκανε πόρτες από ξύλο ελιάς· το ανώφλι και οι παραστάτες ήσαν ένα πεντάγωνο.

32 Και οι δύο πόρτες ήσαν από ξύλο ελιάς· και σκάλισε επάνω τους γλυπτά χερουβείμ και φοίνικες και ανοιγμένα λουλούδια, και τα σκέπασε με χρυσάφι, απλώνοντας το χρυσάφι επάνω στα χερουβείμ, κι επάνω στους φοίνικες.

33 Έτσι, έκανε και στην πόρτα τού ναού παραστάτες από ξύλο ελιάς, ένα τετράγωνο.

³⁴ Και οι δύο πόρτες ήσαν από πεύκινο ξύλο· τα δύο φύλλα τής μιας πόρτας διπλώνονταν, και τα δύο φύλλα τής άλλης πόρτας διπλώνονταν.

³⁵ Κι επάνω τους σκάλισε χερουβείμ και φοίνικες και ανοιγμένα λουλούδια· και τα σκέπασε με χρυσάφι εφαρμοσμένο επάνω στην ανάγλυφη εργασία.

³⁶ Και έκτισε την ενδότερη αυλή με τρεις σειρές από πελεκητές πέτρες, και με μία σειρά από κέδρινους δοκούς.

³⁷ Και τον τέταρτο χρόνο, τον μήνα Ζιφ, μπήκαν τα θεμέλια του οίκου τού Κυρίου·

³⁸ και τον 11ο χρόνο, τον μήνα Βουλ, που είναι ο όγδοος μήνας, αποτελειώθηκε ο οίκος σε όλα τα τμήματά του, και σε ολόκληρη την κατασκευή του. Έτσι τον έκτισε σε επτά χρόνια.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 7

ΚΑΙ ο Σολομώντας έτισε το σπίτι του σε 13 χρόνια, και αποτέλειωσε ολόκληρο το σπίτι του.

² Και έκτισε το σπίτι τού δάσους τού Λιβάνου· το μάκρος του ήταν 100 πήχες, και το πλάτος του 50 πήχες, και το ύψος του 30 πήχες, επάνω σε τέσσερις σειρές από κέδρινους στύλους, με δοκάρια κέδρινα επάνω στους στύλους.

³ Και σκεπάστηκε με κέδρο από πάνω από τα δοκάρια, που στηρίζονταν επάνω σε 45 στύλους, 15 στη σειρά.

⁴ Και υπήρχαν παράθυρα σε τρεις σειρές, και ανταποκρινόταν παράθυρο με παράθυρο σε τρεις σειρές.

⁵ Και όλες οι πόρτες και οι παραστάτες ήσαν τετράγωνες, με τα παράθυρα· και ανταποκρινόταν παράθυρο με παράθυρο σε τρεις σειρές.

⁶ Και έκανε τη στοά από στύλους· το μάκρος της ήταν 50 πήχες, και το πλάτος της 30 πήχες· και η στοά ήταν μπροστά από τους στύλους τού οίκου, ώστε οι στύλοι και οι δοκοί ήσαν απέναντί τους.

⁷ Έκανε ακόμα μία στοά για τον θρόνο, όπου επρόκειτο να κρίνει, τη στοά τής κρίσης· και ήταν στρωμένη με κέδρο από το ένα μέρος τού εδάφους μέχρι το άλλο.

⁸ Και το σπίτι του, στο οποίο καθόταν, είχε μία άλλη αυλή από μέσα από τη στοά, που ήταν της ίδιας κατασκευής. Ο Σολομώντας έκανε ακόμα ένα σπίτι για τη θυγατέρα τού Φαραώ, που είχε πάρει, παρόμοιο μ' αυτή τη στοά.

⁹ Όλα αυτά ήσαν από πολύτιμες πέτρες, σύμφωνα με τα μέτρα που είχαν οι πριονισμένες πέτρες, πριονισμένες με πριόνι, από μέσα κι απέξω, από το θεμέλιο μέχρι το γείσωμα, κι απέξω μέχρι τη μεγάλη αυλή.

¹⁰ Και το θεμέλιο ήταν από πολύτιμες πέτρες, από πέτρες μεγάλες, από πέτρες δέκα πηχών, και από πέτρες οκτώ πηχών.

¹¹ Και από πάνω ήσαν πολύτιμες πέτρες, σύμφωνα με το μέτρο εκείνων που ήσαν πριονισμένες πέτρες, και κέδροι.

¹² Και η μεγάλη αυλή ολόγυρα ήταν από τρεις σειρές πριονισμένες πέτρες, και από μία σειρά δοκάρια κέδρινα, όπως η εσωτερική αυλή τού οίκου τού Κυρίου, και όπως η στοά τού οίκου.

¹³ ΚΑΙ ο βασιλιάς Σολομώντας έστειλε και πήρε τον Χειράμ από την Τύρο.

¹⁴ Αυτός ήταν γιος μιας χήρας γυναίκας από τη φυλή Νεφθαλί, και ο πατέρας του ήταν άνδρας Τύριος, χαλκουργός· και ήταν γεμάτος από ικανότητα τέχνης, και σύνεσης, και επιστήμης στο να εργάζεται κάθε έργο με χαλκό. Και ήρθε στον βασιλιά Σολομώντα, και έκανε όλα τα έργα του.

- 15** Επειδή, έχυσε δύο στύλους χάλκινους, 18 πήχες ύψος κάθε έναν στύλο· μία γραμμή από 12 πήχες περικύκλωνε κάθε έναν απ' αυτούς.
- 16** Και έκανε από χυτό χαλκό δύο επιθέματα, για να τα βάλει στις κορυφές των στύλων· το ύψος του ενός επιθέματος ήταν πέντε πήχες, και το ύψος του άλλου επιθέματος ήταν πέντε πήχες·
- 17** και δίχτυα πλεκτά εργασμένα αλυσιδωτά, από σύρματα, για τα επιθέματα που ήσαν στην κορυφή των στύλων· επτά για το ένα επίθεμα, και επτά για το άλλο επίθεμα.
- 18** Και έκανε τους στύλους, και δύο σειρές από ρόδια ολόγυρα επάνω στο ένα δίχτυ, για να σκεπάσει με ρόδια τα επιθέματα που ήσαν επάνω στις κορυφές των στύλων· και έκανε το ίδιο και στο άλλο επίθεμα.
- 19** Και τα επιθέματα, που ήσαν επάνω στην κορυφή των στύλων στη στοά, ήσαν εργασίας από κρίνους τεσσάρων πηχών.
- 20** Και τα επιθέματα που ήσαν επάνω σε δύο στύλους είχαν ρόδια και από πάνω, κοντά στην κοιλιά, που ήταν κοντά στο διχτυωτό· και τα ρόδια ήσαν 200 κατά σειρά, ολόγυρα, επάνω σε κάθε επίθεμα.
- 21** Και έστησε τους στύλους στη στοά του ναού· και έστησε τον δεξί στύλο, και αποκάλεσε το όνομά του Ιαχείν· και έστησε τον αριστερό στύλο, και αποκάλεσε το όνομά του Βοάς.
- 22** Κι επάνω στην κορυφή των στύλων ήταν εργασία κρίνων· έτσι τελείωσε η κατασκευή των στύλων.
- 23** Έκανε, ακόμα, τη θάλασσα χυτή, δέκα πήχες από χείλος σε χείλος, στρογγυλή ολόγυρα· και το ύψος της πέντε πήχες· και μία γραμμή από 30 πήχες την περιζώνε ολόγυρα.
- 24** Και κάτω από το χείλος της ολόγυρα ήσαν ανάγλυφα, σε σχήμα κολοκυθιάς, που την περικύκλωναν, δέκα σε κάθε πήχη, που περικύκλωναν ολόγυρα τη θάλασσα. Οι δύο σειρές των ανάγλυφων ήσαν χυμένες μαζί μ' αυτή.
- 25** Και στεκόταν επάνω σε 12 βόδια· τρία έβλεπαν προς Βορράν, και τρία έβλεπαν προς Δυσμάς, και τρία έβλεπαν προς Νότον, και τρία έβλεπαν προς Ανατολάς· και η θάλασσα βασταζόταν επάνω σ' αυτά· και όλα τα οπίσθιά τους ήσαν προς τα μέσα·
- 26** Και το πάχος της ήταν μία παλάμη, και το χείλος της ήταν κατασκευασμένο σαν το χείλος ενός ποτηριού, σαν ένα λουλούδι κρίνου· και χωρούσε 2.000 βαθ.
- 27** Έκανε, ακόμα, δέκα χάλκινες βάσεις· τέσσερις πήχες το μήκος της μιας βάσης, και τέσσερις πήχες το πλάτος της, και τρεις πήχες το ύψος της.
- 28** Και η εργασία των βάσεων ήταν τέτοια· είχαν συγκλείσματα, και τα συγκλείσματα ήσαν μέσα σε μικρές κολώνες.
- 29** Και επάνω στα συγκλείσματα, που ήσαν μέσα σε μικρές κολώνες, ήσαν λιοντάρια, βόδια, και χερουβείμ· κι επάνω στις μικρές κολώνες από πάνω ήταν το υποβάσταγμα· και αποκάτω από τα λιοντάρια και τα βόδια υπήρχαν ανάγλυφα κρόσσια που κρέμονταν.
- 30** Και κάθε βάση είχε τέσσερις χάλκινους τροχούς, και χάλκινους άξονες· και οι τέσσερις γωνίες της είχαν ώμους· κάτω από τον λουτήρα υπήρχαν οι χυτοί ώμοι, κάθε ένας απέναντι από τα κρόσσια.
- 31** Και το στόμα της, από μέσα από την κεφαλίδα και από πάνω, ήταν ένας πήχης· και το στόμα της ήταν στρογγυλό, κατασκευασμένο στο υποβάσταγμα, ένας πήχης και μισός· κι ακόμα, επάνω σ' αυτό το στόμα της υπήρχαν εγχαράξεις μαζί με τα συγκλείσματά τους, που ήσαν τετράγωνα, όχι στρογγυλά.
- 32** Και κάτω από τα συγκλείσματα ήσαν τέσσερις τροχοί· και οι άξονες των τροχών ενώνονταν με τη βάση· και το ύψος κάθε τροχού ήταν ένας πήχης και μισός.
- 33** Και η εργασία των τροχών ήταν σαν την εργασία τού τροχού τής άμαξας· οι άξονες

τους, και τα ταμπάνια τους, και τα επίσωτρά τους, και οι ακτίνες τους, ήσαν όλα χυτά.

34 Και υπήρχαν τέσσερις ώμοι στις τέσσερις γωνίες κάθε βάσης· και οι ώμοι αποτελούσαν συνέχεια της βάσης.

35 Και στην κορυφή τής βάσης υπήρχε ένα στρογγυλό περίζωμα ύψους μισού πήχη· και στην κορυφή τής βάσης τα χείλη της και τα συγκλείσματά της ήσαν από την ίδια.

36 Κι επάνω στις πλάκες των χειλέων της, κι επάνω στα συγκλείσματά της, χάραξε χερουβείμ, λιοντάρια και φοίνικες, σύμφωνα με την αναλογία καθεμιάς, και κρόσσια, ολόγυρα.

37 Μ' αυτό τον τρόπο έκανε τις δέκα βάσεις· όλες είχαν το ίδιο χύσιμο, το ίδιο μέτρο, την ίδια χάραξη.

38 Έκανε, ακόμα, δέκα λουτήρες χάλκινους· κάθε ένας λουτήρας χωρούσε 40 βαθ· κάθε ένας λουτήρας ήταν τέσσερις πήχες· κι επάνω σε κάθε μία από τις δέκα βάσεις υπήρχε ένας λουτήρας.

39 Και έβαλε τις βάσεις, πέντε στο δεξί πλάγιο του οίκου, και πέντε στο αριστερό πλάγιο του οίκου· και έβαλε τη θάλασσα προς το δεξί πλάγιο του οίκου προς Ανατολάς, απέναντι από το νότιο μέρος.

40 Και ο Χειράμ έκανε λουτήρες, και τα φτυάρια και τις λεκάνες. Έτσι τέλειωσε ο Χειράμ κάνοντας όλα τα έργα, που έκανε στον βασιλιά Σολομώντα για τον οίκο τού Κυρίου·

41 τους δύο στύλους, και τις σφαίρες των επιθεμάτων, που ήσαν στην κορυφή των δύο στύλων· και τα δύο διχτυωτά, για να σκεπάζουν τις σφαίρες των επιθεμάτων που ήσαν στην κορυφή των στύλων·

42 και 400 ρόδια για τα δύο διχτυωτά, δύο σειρές από ρόδια για κάθε ένα διχτυωτό, για να σκεπάζουν τις δύο σφαίρες των επιθεμάτων που ήσαν επάνω στους στύλους·

43 και τις δέκα βάσεις, και τους δέκα λουτήρες επάνω στις βάσεις·

44 και τη μία θάλασσα, και τα 12 βόδια κάτω από τη θάλασσα·

45 και τους λέβητες, και τα φτυάρια, και τις λεκάνες· και όλα αυτά τα σκεύη, που έκανε ο Χειράμ στον βασιλιά Σολομώντα για τον οίκο τού Κυρίου, ήσαν από γυαλιστερό χαλκό.

46 Στην πεδιάδα τού Ιορδάνη τα έχυσε αυτά ο βασιλιάς, σε αργιλώδες χώμα, ανάμεσα στη Σοκχώθ και τη Σαρθάν.

47 Και ο Σολομώντας άφησε αζύγιστα όλα τα σκεύη, επειδή ήσαν πολλά σε υπερβολικό βαθμό· το βάρος τού χαλκού δεν μπορούσε να υπολογιστεί.

48 Και ο Σολομώντας έκανε όλα τα σκεύη τού οίκου τού Κυρίου, το χρυσό θυσιαστήριο, και τη χρυσή τράπεζα, επάνω στην οποία έμπαιναν οι άρτοι τής πρόθεσης,

49 και τις λυχνίες, πέντε από δεξιά, και πέντε από αριστερά, μπροστά από το χρηματιστήριο, από καθαρό χρυσάφι, και τα λουλούδια, και τα λυχνάρια, και τις λαβίδες από χρυσάφι,

50 και τις φιάλες, και τα λυχνοψάλιδα, και τις λεκάνες, και τους κρατήρες, και τα θυμιατήρια από καθαρό χρυσάφι, και τους στρόφιγγες από χρυσάφι, για τις πόρτες του εσώτατου οίκου, του αγίου των αγίων, και για τις πόρτες τού οίκου, του ναού.

51 Και συντελέστηκε ολόκληρο το έργο, που ο βασιλιάς Σολομώντας έκανε για τον οίκο τού Κυρίου. Και ο Σολομώντας έφερε μέσα τα αφιερώματα του πατέρα του, του Δαβίδ· το ασήμι, και το χρυσάφι, και τα σκεύη, και τα έβαλε στους θησαυρούς τού οίκου τού Κυρίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8

ΤΟΤΕ ο βασιλιάς Σολομώντας συγκέντρωσε κοντά του στην Ιερουσαλήμ τους πρεσβύτερους του Ισραήλ, και όλους τούς ηγέτες των φυλών, τους αρχηγούς των οικογενειών των γίων Ισραήλ, για να ανεβάσουν την κιβωτό τής διαθήκης τού Κυρίου από την πόλη τού Δαβίδ, που είναι η Σιών.

² Και συγκεντρώθηκαν όλοι οι άνδρες τού Ισραήλ στον βασιλιά Σολομώντα στη γιορτή κατά τον μήνα Εθανείμ, που είναι ο έβδομος μήνας.

³ Και όλοι οι πρεσβύτεροι του Ισραήλ ήρθαν, και οι ιερείς σήκωσαν την κιβωτό.

⁴ Και ανέβασαν την κιβωτό τού Κυρίου, και τη σκηνή τού μαρτυρίου, και όλα τα άγια σκεύη που υπήρχαν στη σκηνή· τα ανέβασαν οι ιερείς και οι Λευίτες.

⁵ Και ο βασιλιάς Σολομώντας, και ολόκληρη η συναγωγή τού Ισραήλ, αυτοί που συγκεντρώθηκαν κοντά του, ήσαν μαζί του μπροστά στην κιβωτό, θυσιάζοντας πρόβατα και βόδια, όσα δεν ήταν δυνατόν να λογαριαστούν και να αριθμηθούν εξαιτίας τού μεγάλου αριθμού.

⁶ Και οι ιερείς έφεραν μέσα την κιβωτό τής διαθήκης τού Κυρίου, στον τόπο της, στο χρημαστήριο του οίκου, στα άγια των αγίων, κάτω από τις φτερούγες των χερουβείμ.

⁷ Επειδή, τα χερουβείμ είχαν απλωμένες τις φτερούγες επάνω στον τόπο τής κιβωτού, και τα χερουβείμ σκέπαζαν την κιβωτό και τους μοχλούς της από πάνω.

⁸ Και προεξείχαν οι μοχλοί, και φαίνονταν οι άκρες των μοχλών από τον άγιο τόπο, μπροστά από το χρημαστήριο, απ έξω όμως δεν φαίνονταν· και βρίσκονται εκεί μέχρι σήμερα.

⁹ Δεν ήσαν μέσα στην κιβωτό παρά οι δύο πέτρινες πλάκες, που είχε βάλει εκεί ο Μωυσής στο Χωρήβ, όπου ο Κύριος έκανε διαθήκη προς τους γιους Ισραήλ, όταν βγήκαν από τη γη τής Αιγύπτου.

¹⁰ Και καθώς οι ιερείς βγήκαν από το αγιαστήριο, η νεφέλη γέμισε τον οίκο τού Κυρίου·

¹¹ και οι ιερείς δεν μπορούσαν να σταθούν για να υπηρετήσουν, εξαιτίας τής νεφέλης· επειδή, η δόξα τού Κυρίου γέμισε τον οίκο τού Κυρίου.

¹² Τότε, ο Σολομώντας μίλησε: Ο Κύριος είπε ότι θα κατοικεί σε πυκνό σκοτάδι·

¹³ έκτισα σε σένα έναν οίκο κατοίκησης, έναν τόπο για να κατοικείς αιώνια.

¹⁴ Και ο βασιλιάς, στρέφοντας το πρόσωπό του, ευλόγησε ολόκληρη τη συναγωγή τού Ισραήλ· και ολόκληρη η συναγωγή τού Ισραήλ στεκόταν.

¹⁵ Και είπε: Ευλογητός ο Κύριος ο Θεός τού Ισραήλ, που με το χέρι του εκτέλεσε εκείνο που με το στόμα του μίλησε στον πατέρα μου, τον Δαβίδ, λέγοντας:

¹⁶ Από την ημέρα που έβγαλα τον λαό μου τον Ισραήλ από την Αίγυπτο, από όλες τις φυλές τού Ισραήλ δεν διάλεξα καμιά πόλη για να οικοδομηθεί ένας οίκος, ώστε να είναι εκεί το όνομά μου· αλλά διάλεξα τον Δαβίδ για να είναι επάνω στον λαό μου Ισραήλ.

¹⁷ Και ήρθε στην καρδιά τού Δαβίδ τού πατέρα μου να κτίσει οίκο στο όνομα του Κυρίου τού Θεού τού Ισραήλ.

¹⁸ Ο Κύριος, όμως, είπε στον Δαβίδ τον πατέρα μου: Επειδή ήρθε στην καρδιά σου να κτίσεις οίκο στο όνομά μου, καλώς μεν έκανες που το συνέλαβες στην καρδιά σου·

¹⁹ όμως, εσύ δεν θα κτίσεις τον οίκο· αλλά, ο γιος σου, που θα βγει από την οσφύ σου, αυτός θα κτίσει οίκο στο όνομά μου.

²⁰ Ο Κύριος, λοιπόν, εκπλήρωσε τον λόγο του, που μίλησε· κι εγώ σηκώθηκα αντί του πατέρα μου, του Δαβίδ, και κάθησα επάνω στον θρόνο του Ισραήλ, καθώς ο Κύριος είχε μιλήσει, και έκτισα τον οίκο στο όνομα του Κυρίου τού Θεού τού Ισραήλ.

²¹ Και διόρισα εκεί έναν τόπο για την κιβωτό, στην οποία βρίσκεται η διαθήκη τού Κυρίου, που έκανε στους πατέρες μας, όταν τους έβγαλε από τη γη τής Αιγύπτου.

- ²² Και καθώς ο Σολομώντας στάθηκε μπροστά από το θυσιαστήριο του Κυρίου, μπροστά σε ολόκληρη τη συναγωγή τού Ισραήλ, άπλωσε τα χέρια του προς τον ουρανό,
- ²³ και είπε: Κύριε Θεέ του Ισραήλ, δεν υπάρχει Θεός όμοιος με σένα, επάνω στον ουρανό, και κάτω στη γη, που να διαφυλάττεις τη διαθήκη και το έλεος στους δούλους σου εκείνους που περπατούν μπροστά σου με όλη την καρδιά τους·
- ²⁴ που φύλαξες στον δούλο σου τον Δαβίδ, τον πατέρα μου, όσα μίλησες σ' αυτόν· και μίλησες με το στόμα σου, και εκτέλεσες με το χέρι σου, όπως αυτή την ημέρα.
- ²⁵ Και τώρα, Κύριε Θεέ τού Ισραήλ, φύλαξε στον δούλο σου τον Δαβίδ τον πατέρα μου εκείνο που του υποσχέθηκες, λέγοντας: Δεν θα λείψει σε σένα άνδρας από μπροστά μου, που να κάθεται επάνω στον θρόνο τού Ισραήλ, μόνον αν οι γιοι σου προσέχουν στον δρόμο τους, για να περπατούν μπροστά μου, καθώς εσύ περπάτησες μπροστά μου.
- ²⁶ Τώρα, λοιπόν, Θεέ τού Ισραήλ, ας αληθεύσει, παρακαλώ, ο λόγος σου, που μίλησες στον δούλο σου τον Δαβίδ τον πατέρα μου.
- ²⁷ Αλλά, σ' αλήθεια, θα κατοικήσει ο Θεός επάνω στη γη; Να, ο ουρανός και ο ουρανός των ουρανών δεν είναι ικανοί να σε χωρέσουν· πόσο λιγότερο αυτός ο οίκος, που έκτισα!
- ²⁸ Παρόλα αυτά, επίβλεψε στην προσευχή τού δούλου σου, και στη δέησή του, Κύριε Θεέ μου, ώστε να εισακούσεις την κραυγή και τη δέηση, που δέεται σήμερα ο δούλος σου μπροστά σου·
- ²⁹ για να είναι τα μάτια σου ανοιχτά σ' αυτόν τον οίκο νύχτα και ημέρα, στον τόπο για τον οποίο είπες: Το όνομά μου θα είναι εκεί· για να εισακούς τη δέηση, που ο δούλος σου θα δέεται σε τούτο τον τόπο.
- ³⁰ Και να εισακούς τη δέηση του δούλου σου, και του λαού σου Ισραήλ, όταν προσεύχονται σε τούτο τον τόπο· και να ακούς εσύ από τον τόπο τής κατοικησής σου, από τον ουρανό· και καθώς ακούς, να γίνεσαι έλεος.
- ³¹ Αν κάποιος άνθρωπος αμαρτήσει στον διπλανό του, και ζητήσει απ' αυτόν όρκο για να τον κάνει να ορκιστεί, και ο όρκος έρθει μπροστά στο θυσιαστήριό σου σ' αυτόν τον οίκο,
- ³² τότε, εσύ εισάκουσε από τον ουρανό, και ενέργησε, και κρίνε τούς δούλους σου, καταδικάζοντας μεν τον άνομο, ώστε να στρέψεις την πράξη του ενάντια στο κεφάλι του, και δικαιώνοντας τον δίκαιο, ώστε να αποδώσεις σ' αυτόν σύμφωνα με τη δικαιοσύνη του.
- ³³ Όταν ο λαός σου Ισραήλ χτυπηθεί μπροστά στον εχθρό, επειδή αμάρτησαν σε σένα, και επιστρέψουν σε σένα, και δοξάσουν το όνομά σου, και προσευχηθούν, και δεηθούν μπροστά σου σ' αυτόν τον οίκο,
- ³⁴ τότε, εσύ εισάκουσε από τον ουρανό, και συγχώρεσε την αμαρτία τού λαού σου Ισραήλ, και φέρ' τους ξανά στη γη, που έδωσες στους πατέρες τους.
- ³⁵ Όταν ο ουρανός κλειστεί, και δεν γίνεται βροχή, επειδή αμάρτησαν σε σένα, αν προσευχηθούν σ' αυτόν τον τόπο, και δοξάσουν το όνομά σου, και επιστρέψουν από τις αμαρτίες τους, αφού τους ταπεινώσεις,
- ³⁶ τότε, εσύ εισάκουσε από τον ουρανό, και συγχώρεσε την αμαρτία των δούλων σου, και του λαού σου Ισραήλ, αφού τους διδάξεις τον αγαθό δρόμο, στον οποίο πρέπει να περπατούν, και δώσε βροχή επάνω στη γη σου, την οποία έδωσες στον λαό σου για κληρονομιά.
- ³⁷ Αν γίνει πείνα στη γη, αν γίνει θανατικό, ανεμοφθορά, ερυσίβη, ακρίδα, βρούχος αν γίνει, αν ο εχθρός τούς πολιορκήσει στον τόπο τής κατοικίας τους, οποιαδήποτε πληγή, οποιαδήποτε νόσος γίνει,
- ³⁸ κάθε προσευχή, κάθε δέηση, που γίνεται από κάθε άνθρωπο, από ολόκληρο τον λαό σου τον Ισραήλ, όταν κάθε ένας γνωρίσει την πληγή τής καρδιάς του, και εκτείνει τα χέρια του προς τούτο τον οίκο,

- ³⁹ τότε, εσύ εισάκουσε από τον ουρανό, τον τόπο τής κατοίκησής σου, και συγχώρεσε, και ενέργησε, και δώσε στον κάθε έναν σύμφωνα με όλους τούς δρόμους του, καθώς γνωρίζεις την καρδιά του, επειδή εσύ, μόνος εσύ, γνωρίζεις τις καρδιές όλων των γιων των ανθρώπων·
- ⁴⁰ για να σε φοβούνται όλες τις ημέρες όσες ζουν επάνω στο πρόσωπο της γης, που έδωσες στους πατέρες μας.
- ⁴¹ Και τον ξένον ακόμα, που δεν είναι από τον λαό σου Ισραήλ, αλλά έρχεται από μακρινή γη για το όνομά σου,
- ⁴² επειδή, θα ακούσουν το όνομά σου το μεγάλο, και το χέρι σου το κραταίο, και τον βραχίονά σου τον απλωμένο, όταν έρθει και προσευχηθεί προς τούτο τον οίκο,
- ⁴³ εσύ να εισάκουσε από τον ουρανό, από τον τόπο τής κατοίκησής σου, και ενέργησε σύμφωνα με όλα για όσα ο ξένος σε επικαλεστεί· για να γνωρίσουν όλοι οι λαοί τής γης το όνομά σου, για να σε φοβούνται, όπως ο λαός σου Ισραήλ· και να γνωρίσουν ότι το όνομά σου ονομάστηκε επάνω σε τούτον τον οίκο, που έκτισα.
- ⁴⁴ Όταν ο λαός σου βγει σε πόλεμο ενάντια στους εχθρούς τους, όπου τους στείλεις, και προσευχηθούν στον Κύριο, προς την πόλη που διάλεξες, και τον οίκο που έκτισα στο όνομά σου,
- ⁴⁵ τότε, εισάκουσε από τον ουρανό την προσευχή τους, και τη δέησή τους, και κάνε το δίκιο τους.
- ⁴⁶ Όταν αμαρτήσουν σε σένα, (επειδή, κανένας άνθρωπος δεν είναι αναμάρτητος), και οργιστείς σ' αυτούς, και τους παραδώσεις στον εχθρό, ώστε οι αιχμαλωτιστές να τους φέρουν αιχμάλωτους στη γη τού εχθρού, μακριά ή κοντά,
- ⁴⁷ και έρθουν στον εαυτό τους, στη γη, όπου φέρθηκαν αιχμάλωτοι, και επιστρέψουν, και δεηθούν σε σένα στη γη εκείνων που τους αιχμαλώτισαν, λέγοντας: Αμαρτήσαμε, ανομήσαμε, αδικήσαμε,
- ⁴⁸ και επιστρέψουν σε σένα από ολόκληρη την καρδιά τους, και από ολόκληρη την ψυχή τους, στη γη εκείνων που τους αιχμαλώτισαν, και προσευχηθούν σε σένα, προς τη γη τους, που έδωσες στους πατέρες τους, την πόλη που διάλεξες, και τον οίκο που έχτισα στο όνομά σου,
- ⁴⁹ τότε, από τον ουρανό, τον τόπο τής κατοίκησής σου, εισάκουσε την προσευχή τους και τη δέησή τους, και κάνε το δίκιο τους,
- ⁵⁰ και συγχώρεσε στον λαό σου, αυτόν που αμάρτησε σε σένα, και συγχώρεσε όλες τις παραβάσεις τους, με τις οποίες έγιναν παραβάτες ενάντια σε σένα, και κίνησε σε οικτιρμό τους αυτούς που τους αιχμαλώτισαν, ώστε να τους λυπηθούν·
- ⁵¹ επειδή, λαός σου, και κληρονομιά σου είναι, που τον έβγαλες από την Αίγυπτο, από μέσα από ένα σιδερένιο χωνευτήρι.
- ⁵² Ας είναι, λοιπόν, τα μάτια σου ανοιχτά στη δέηση του δούλου σου, και στη δέηση του λαού σου Ισραήλ, για να τους εισακούς για όσα σε επικαλεστούν·
- ⁵³ επειδή, εσύ τους ξεχώρισες από όλους τούς λαούς τής γης, για να είναι κληρονομιά σου, καθώς μίλησες διαμέσου του Μωυσή τού δούλου σου, όταν έβγαλες τους πατέρες μας από την Αίγυπτο, Δέσποτα Κύριε.
- ⁵⁴ Και αφού ο Σολομώντας τελείωσε να κάνει όλη την προσευχή και τη δέηση αυτή στον Κύριο, σηκώθηκε μπροστά από το θυσιαστήριο του Κυρίου, όπου ήταν γονατισμένος με τα χέρια του απλωμένα προς τον ουρανό.
- ⁵⁵ Και στάθηκε, και ευλόγησε ολόκληρη τη σύναξη του Ισραήλ με δυνατή φωνή, λέγοντας:
- ⁵⁶ Ευλογητός ο Κύριος, που έδωσε ανάπαυση στον λαό του τον Ισραήλ, σύμφωνα με όλα όσα υποσχέθηκε· δεν έπεσε ούτε ένας από όλους τούς αγαθούς λόγους, που ο Κύριος

μίλησε διαμέσου τού Μωυσή τού δούλου του.

57 Ας γίνει, ο Κύριος ο Θεός μας να είναι μαζί μας, καθώς ήταν μαζί με τους πατέρες μας! Να μη μας αφήσει ούτε να μας εγκαταλείψει!

58 Για να προσκλίνει τις καρδιές μας στον εαυτό του, ώστε να περπατάμε σε όλους τούς δρόμους του, και να τηρούμε τις εντολές του, και τα διατάγματά του, και τις κρίσεις του, που πρόσταξε στους πατέρες μας!

59 Κι αυτά τα λόγια μου, που δεήθηκα μπροστά στον Κύριο, να είναι ημέρα και νύχτα κοντά στον Κύριο τον Θεό μας, για να κάνει το δίκιο τού δούλου του, και το δίκιο τού λαού του Ισραήλ, σύμφωνα με την ανάγκη κάθε ημέρας·

60 για να γνωρίσουν όλοι οι λαοί τής γης ότι, ο Κύριος, αυτός είναι ο Θεός, κανένας άλλος!

61 Ας είναι, λοιπόν, η καρδιά σας τέλεια προς τον Κύριο τον Θεό μας, για να περπατάτε στα διατάγματά του, και να τηρείτε τις εντολές του, όπως τούτη την ημέρα.

62 Και ο βασιλιάς, και ολόκληρος ο Ισραήλ μαζί του, πρόσφεραν θυσία μπροστά στον Κύριο.

63 Και ο Σολομώντας θυσίασε τις ειρηνικές θυσίες, που πρόσφερε στον Κύριο, 22.000 βόδια, και 120.000 πρόβατα. Έτσι εγκαινίασαν τον οίκο τού Κυρίου ο βασιλιάς και όλοι οι γιοι Ισραήλ.

64 Αυτή την ημέρα ο βασιλιάς καθιέρωσε το μέσον τής αυλής, που είναι κατάντικρυ από τον οίκο τού Κυρίου· επειδή, εκεί πρόσφερε τα ολοκαυτώματα, και την προσφορά από άλφιτα, και το λίπος των ειρηνικών προσφορών· για τον λόγο ότι, το χάλκινο θυσιαστήριο, που ήταν μπροστά στον Κύριο, ήταν μικρό ώστε να χωρέσει τα ολοκαυτώματα, και την προσφορά από άλφιτα, και το λίπος των ειρηνικών προσφορών.

65 Και κατά τον καιρό εκείνο, ο Σολομώντας έκανε τη γιορτή, και ολόκληρος ο Ισραήλ μαζί του, μια μεγάλη σύναξη, από την είσοδο της Αιμάθ μέχρι τον ποταμό τής Αιγύπτου, μπροστά στον Κύριο τον Θεό μας, επτά ημέρες και επτά ημέρες, 14 ημέρες.

66 Την όγδοη ημέρα απέλυσε τον λαό· και ευλόγησαν τον βασιλιά και αναχώρησαν στις σκηνές τους, χαίροντας, και ευφραινόμενοι από καρδιάς, για όλα τα αγαθά όσα ο Κύριος έκανε προς τον Δαβίδ τον δούλο του, και προς τον Ισραήλ τον λαό του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9

ΚΑΙ αφού ο Σολομώντας τελείωσε να κτίζει τον οίκο τού Κυρίου, και τον οίκο τού βασιλιά, και όλα όσα ο Σολομώντας επιθυμούσε και ήθελε να κάνει,

2 ο Κύριος φάνηκε στον Σολομώντα μια δεύτερη φορά, όπως είχε φανεί σ' αυτόν στη Γαβαών.

3 Και ο Κύριος είπε σ' αυτόν: Άκουσα την προσευχή σου και τη δέησή σου, που δεήθηκες μπροστά μου. Αγίασα αυτόν τον οίκο, που έκτισες για να βάλω εκεί το όνομά μου στον αιώνα· και τα μάτια μου και η καρδιά μου θα είναι εκεί για πάντα.

4 Κι εσύ, αν περπατήσεις μπροστά μου, καθώς περπάτησε ο Δαβίδ ο πατέρας σου, με ακεραιότητα καρδιάς, και με ευθύτητα, ώστε να κάνεις σύμφωνα με όλα όσα σε πρόσταξα, να τηρείς τα διατάγματά μου και τις κρίσεις μου,

5 τότε, θα στερεώσω τον θρόνο τής βασιλείας σου επάνω στον Ισραήλ στον αιώνα, όπως υποσχέθηκα στον Δαβίδ τον πατέρα σου, λέγοντας: Δεν θα λείψει σε σένα άνδρας επάνω από τον θρόνο τού Ισραήλ.

6 Αν ποτέ στραφείτε από μένα, εσείς ή τα παιδιά σας, και δεν φυλάξετε τις εντολές μου, και τα διατάγματά μου, που έβαλα μπροστά σας, αλλά πάτε και λατρεύετε άλλους θεούς, και τους προσκυνήσετε,

- ⁷ τότε θα εκριζώσω τον Ισραήλ από το πρόσωπο της γης, που τους έχω δώσει· κι αυτόν τον οίκο, που αγίασα για το όνομά μου, θα τον απορρίψω από το πρόσωπό μου· και ο Ισραήλ θα είναι σε παροιμία και εμπαιγμό, ανάμεσα σε όλους τούς λαούς.
- ⁸ Για τούτον όμως τον οίκο, που έγινε ψηλός, καθέννας που διαβαίνει κοντά του θα μένει έκθαμβος, και θα βγάλει συριγμό· και θα λένε: Γιατί ο Κύριος έκανε έτσι σ' αυτή τη γη, και σ' αυτόν τον οίκο;
- ⁹ Και θα απαντούν: Επειδή, εγκατέλειψαν τον Κύριο τον Θεό τους, που έβγαλε τους πατέρες τους από τη γη τής Αιγύπτου, και προσκολλήθηκαν σε άλλους θεούς, και τους προσκύνησαν, και τους λάτρευσαν, γι' αυτό ο Κύριος έφερε επάνω τους ολόκληρο αυτό το κακό.
- ¹⁰ Και στο τέλος των 20 χρόνων, στα οποία ο Σολομώντας έκτισε τους δύο οίκους, τον οίκο τού Κυρίου, και το σπίτι τού βασιλιά,
- ¹¹ (ο Χειράμ μάλιστα είχε βοηθήσει τον Σολομώντα με κέδρινα ξύλα, και με πεύκινα ξύλα, και με χρυσάφι, σύμφωνα με όλη την επιθυμία του), τότε ο βασιλιάς Σολομώντας έδωσε στον Χειράμ 20 πόλεις στη γη τής Γαλιλαίας.
- ¹² Και ο Χειράμ βγήκε από την Τύρο για να δει τις πόλεις, που του έδωσε ο Σολομώντας· και δεν του άρεσαν.
- ¹³ Και είπε: Τι είναι αυτές οι πόλεις, που μου έδωσες, αδελφέ μου; Και τις αποκάλεσε Γη Καβούλ, μέχρι αυτή την ημέρα.
- ¹⁴ Και ο Χειράμ έστειλε στον βασιλιά 120 τάλαντα χρυσάφι.
- ¹⁵ Έτσι είναι βέβαια ο τρόπος τού φόρου, που ο βασιλιάς είχε επιβάλει, για να κτίσει τον οίκο τού Κυρίου, και το δικό του σπίτι, και τη Μιλλώ, και το περιτείχισμα της Ιερουσαλήμ, και την Ασώρ, και τη Μεγιδδώ, και τη Γεζέρ.
- ¹⁶ Επειδή, ο Φαραώ, ο βασιλιάς τής Αιγύπτου είχε ανέβει, και κυριεύσει τη Γεζέρ, και την είχε κατακάψει με φωτιά, και τους Χαναναίους, που κατοικούσαν στην πόλη, είχε φονεύσει, και την είχε δώσει δώρο στη θυγατέρα του, τη γυναίκα τού Σολομώντα.
- ¹⁷ Και ο Σολομώντας έκτισε τη Γεζέρ, και τη Βαιθ-ωρών την κατώτερη,
- ¹⁸ και τη Βααλάθ, και τη Θαδμώρ στην έρημο της γης,
- ¹⁹ και όλες τις πόλεις των αποθηκών, που ο Σολομώντας είχε και τις πόλεις των αμαξών, και τις πόλεις των καβαλάρηδων, και ό,τι ο Σολομώντας επιθύμησε να κτίσει στην Ιερουσαλήμ, και στον Λίβανο, και σε όλη τη γη τής δικής του επικράτειας.
- ²⁰ Ολόκληρον, όμως, τον λαό που είχε απομείνει από τους Αμορραίους, τους Χετταίους, τους Φερεζαίους, τους Ευαίους, και τους Ιεβουσαίους, που δεν ήσαν από τους γιους Ισραήλ,
- ²¹ αλλά από τα παιδιά εκείνων που είχαν εναπομείνει στη γη, που οι γιοι Ισραήλ δεν μπόρεσαν να εξολοθρεύσουν, σ' αυτούς ο Σολομώντας επέβαλε φόρο μέχρι τη σημερινή ημέρα.
- ²² Και από τους γιους Ισραήλ ο Σολομώντας δεν έκανε δούλο κανέναν· επειδή, ήσαν άνδρες πολεμιστές, και υπηρέτες του, και μεγιστάνες του, και ταξίαρχοί του, και άρχοντες των αμαξών του και των καβαλάρηδών του.
- ²³ Και οι αρχηγοί που επιστατούσαν στα έργα τού Σολομώντα, ήσαν 550, κι αυτοί που εξουσίαζαν επάνω στον λαό, που δούλευε στα έργα.
- ²⁴ Και η θυγατέρα τού Φαραώ ανέβηκε από την πόλη τού Δαβίδ στο σπίτι της, που ο Σολομώντας είχε κτίσει γι' αυτή· τότε, έκτισε τη Μιλλώ.
- ²⁵ Και ο Σολομώντας πρόσφερε ολοκαυτώματα και ειρηνικές προσφορές τρεις φορές τον χρόνο επάνω στο θυσιαστήριο, που είχε κτίσει στον Κύριο, και θυμιάζε επάνω σ' αυτό που υπήρχε μπροστά στον Κύριο· έτσι τελείωσε τον οίκο.

- ²⁶ Και ο βασιλιάς Σολομώντας έκανε έναν στόλο στην Εσιών-γάβερ, που είναι κοντά στην Αιλώθ, στην άκρη τής Ερυθράς Θάλασσας, στη γη Εδώμ.
- ²⁷ Και ο Χειράμ έστειλε στον στόλο από τους δούλους του έμπειρους ναύτες τής θάλασσας, μαζί με τους δούλους τού Σολομώντα.
- ²⁸ Και ήρθαν στο Οφείρ, και πήραν από εκεί 420 τάλαντα χρυσάφι, και τα έφεραν στον βασιλιά Σολομώντα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10

ΚΑΙ η βασίλισσα της Σεβά, καθώς άκουσε τη φήμη τού Σολομώντα για το όνομα του Κυρίου, ήρθε για να τον δοκιμάσει με αινίγματα.

² Και ήρθε στην Ιερουσαλήμ με υπερβολικά μεγάλη συνοδεία, με καμήλες φορτωμένες αρώματα, και χρυσάφι υπερβολικά πολύ, και πολύτιμες πέτρες· και όταν ήρθε στον Σολομώντα, μίλησε μαζί του για όλα όσα είχε στην καρδιά της.

³ Και ο Σολομώντας εξήγησε σ' αυτήν όλα τα ερωτήματά της· και δεν στάθηκε τίποτε κρυμμένο από τον βασιλιά, που δεν της το εξήγησε.

⁴ Και η βασίλισσα της Σεβά βλέποντας τη σοφία τού Σολομώντα, και το σπίτι που είχε κτίσει,

⁵ και τα φαγητά τού τραπεζιού του, και τον τρόπο που κάθονταν οι δούλοι του, και τη στάση των υπουργών του, και το ντύσίμό τους, και τους οινοχόους του, και την ανάβασή του από την οποία ανέβαινε στον οίκο τού Κυρίου, έγινε έκθαμβη.

⁶ Και είπε στον βασιλιά: Αληθινός ήταν ο λόγος, που είχα ακούσει στη γη μου, για τα έργα σου, και για τη σοφία σου·

⁷ αλλά, δεν πίστευα στα λόγια, μέχρις ότου ήρθα, και τα μάτια μου είδαν· και να, δεν μου είχε αναγγελθεί ούτε το μισό· η σοφία σου και η ευημερία σου υπερβαίνουν τη φήμη που άκουσα·

⁸ μακάριοι οι άνδρες σου, μακάριοι αυτοί οι δούλοι σου, αυτοί που στέκονται πάντοτε μπροστά σου, αυτοί που ακούν τη σοφία σου·

⁹ ας είναι ο Κύριος ο Θεός σου ευλογημένος, που ευαρεστήθηκε σε σένα, για να σε βάλει επάνω στον θρόνο τού Ισραήλ! Επειδή, ο Κύριος αγάπησε τον Ισραήλ στον αιώνα, γι' αυτό σε έκανε βασιλιά, για να κάνεις κρίση και δικαιοσύνη.

¹⁰ Και έδωσε στον βασιλιά 120 τάλαντα χρυσάφι, και υπερβολικά πολλά αρώματα, και πέτρες πολύτιμες· δεν είχε έρθει πλέον τόση αφθονία αρωμάτων, όπως εκείνα που η βασίλισσα της Σεβά έδωσε στον βασιλιά Σολομώντα.

¹¹ Κι ακόμα, ο στόλος τού Χειράμ, που έφερε το χρυσάφι από το Οφείρ, έφερε από το Οφείρ και ένα μεγάλο πλήθος από ξύλα αλμουγείμ, και πέτρες πολύτιμες.

¹² Και ο βασιλιάς έκανε αναβάσεις στον οίκο τού Κυρίου, και στο σπίτι τού βασιλιά, και κιθάρες και ψαλτήρια για τους μουσικούς από ξύλα αλμουγείμ· τέτοια ξύλα αλμουγείμ δεν είχαν έρθει ούτε φανεί, μέχρι αυτή την ημέρα.

¹³ Και ο βασιλιάς Σολομώντας έδωσε στη βασίλισσα της Σεβά όλα όσα θέλησε, όσα ζήτησε, εκτός των όσων έδωσε σ' αυτήν από μόνος του ο βασιλιάς Σολομώντας. Και επέστρεψε στη γη της, αυτή και οι δούλοι της.

¹⁴ ΚΑΙ το βάρος τού χρυσαφιού, που ερχόταν στον Σολομώντα κάθε χρόνο, ήταν 666 τάλαντα χρυσάφι,

¹⁵ εκτός από εκείνο που συγκέντρωναν οι τελώνες, και από τιςπραμάτειες των εμπόρων, και από όλους τούς βασιλιάδες τής Αραβίας, και από τους σατράπες τής γης.

- ¹⁶ Και ο βασιλιάς Σολομώντας έκανε 200 θυρεούς από σφυρηλατημένο χρυσάφι· 600 σίκλοι χρυσάφι ξοδεύονταν σε κάθε έναν θυρεό·
- ¹⁷ και 300 ασπίδες από χρυσάφι σφυρηλατημένο· τρεις μνες χρυσάφι ξοδεύονταν σε κάθε μία ασπίδα· και ο βασιλιάς τις έβαλε στο σπίτι του δάσους του Λιβάνου.
- ¹⁸ Ο βασιλιάς έκανε ακόμα έναν μεγάλον ελεφάντινο θρόνο, και τον σκέπασε με καθαρό χρυσάφι.
- ¹⁹ Είχε δε ο θρόνος έξι βαθμίδες, και η κορυφή του θρόνου ήταν στρογγυλή από πίσω του, και είχε αγκώνες από το ένα και από το άλλο μέρος τής καθέδρας, και δύο λιοντάρια, που στέκονταν στα πλάγια των αγκώνων.
- ²⁰ Κι επάνω στις έξι βαθμίδες, εκεί στέκονταν 12 λιοντάρια από την κάθε πλευρά. Παρόμοιο δεν είχε κατασκευαστεί σε κανένα βασίλειο.
- ²¹ Και όλα τα σκεύη του ποτού του βασιλιά Σολομώντα ήσαν από χρυσάφι, και όλα τα σκεύη του σπιτιού του δάσους του Λιβάνου ήσαν από καθαρό χρυσάφι· κανένα από ασήμι· το ασήμι υπολογιζόταν για τίποτε στις ημέρες του Σολομώντα.
- ²² Επειδή, ο βασιλιάς είχε στόλο στη θάλασσα της Θαρσείς μαζί με τον στόλο του Χειράμ· μια φορά κάθε τρία χρόνια ερχόταν ο στόλος από τη Θαρσείς, φέρνοντας χρυσάφι και ασήμι, δόντια ελέφαντα, και πιθήκους, και παγώνια.
- ²³ Και ο βασιλιάς Σολομώντας μεγαλύνθηκε περισσότερο από όλους τους βασιλιάδες της γης σε πλούτο και σε σοφία.
- ²⁴ Και ολόκληρη η γη ζητούσε το πρόσωπο του Σολομώντα, για να ακούσουν τη σοφία του, που ο Θεός είχε δώσει στην καρδιά του.
- ²⁵ Και κάθε ένας απ' αυτούς έφερναν το δώρο του, σκεύη ασημένια, και σκεύη χρυσαφένια, και στολές, και πανοπλίες, και αρώματα, άλογα, και μουλάρια, κάθε χρόνο.
- ²⁶ Και ο Σολομώντας συγκέντρωσε άμαξες και καβαλάρηδες· και είχε 1.400 άμαξες, και 12.000 καβαλάρηδες, που έβαλε στις πόλεις των αμαξών, και κοντά στον βασιλιά στην Ιερουσαλήμ.
- ²⁷ Και ο βασιλιάς έκανε στην Ιερουσαλήμ το ασήμι σαν πέτρες, και έκανε τους κέδρους όπως τις συκαμινιές στην πεδιάδα, εξαιτίας τής αφθονίας.
- ²⁸ Και στον Σολομώντα γινόταν εξαγωγή αλόγων και λινού νήματος από την Αίγυπτο· το μεν νήμα έπαιρναν οι έμποροι του βασιλιά σε ορισμένη τιμή.
- ²⁹ Και κάθε μία άμαξα ανέβαινε και έβγαινε από την Αίγυπτο για 600 ασημένιους σίκλους, και κάθε ένα άλογο για 150· και γινόταν έτσι για όλους τούς βασιλιάδες των Χετταίων, και για τους βασιλιάδες τής Συρίας, η εξαγωγή γινόταν διαμέσου αυτών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 11

ΚΑΙ ο βασιλιάς Σολομώντας, εκτός από τη θυγατέρα του Φαραώ, αγάπησε πολλές ξένες γυναίκες: Μωαβίτισσες, Αμμωνίτισσες, Ιδουμαίες, Σιδώνιες, Χετταίες·

² και από τα έθνη, για τα οποία ο Κύριος είχε πει προς τους γιους Ισραήλ: Δεν θα μπείτε μέσα σ' αυτά ούτε αυτά θα μπουν μέσα σε σας, μήπως και ξεκλίνουν τις καρδιές σας πίσω από τους θεούς τους· σ' αυτά ο Σολομώντας προσκολλήθηκε με έρωτα.

³ Και είχε 700 γυναίκες βασίλισσες και 300 παλλακές· και οι γυναίκες του ξέκλιναν την καρδιά του.

⁴ Επειδή, όταν ο Σολομώντας γέρασε, οι γυναίκες του ξέκλιναν την καρδιά του πίσω από άλλους θεούς· και η καρδιά του δεν ήταν τέλεια με τον Κύριο τον Θεό του, όπως η καρδιά του Δαβίδ του πατέρα του.

- ⁵ Και ο Σολομώντας πορεύτηκε πίσω από την Αστάρτη, τη θεά των Σιδωνίων, και πίσω από τον Μελχώμ, το βδέλυγμα των Αμμωνιτών.
- ⁶ Και ο Σολομώντας έπραξε πονηρά μπροστά στον Κύριο, και δεν πορεύτηκε ολοκληρωτικά πίσω από τον Κύριο, όπως ο πατέρας του, ο Δαβίδ.
- ⁷ Τότε, ο Σολομώντας έκτισε έναν ψηλό τόπο στον Χεμώς, το βδέλυγμα του Μωάβ, στο βουνό απέναντι από την Ιερουσαλήμ, και στον Μολόχ, το βδέλυγμα των γίων Αμμών.
- ⁸ Και έτσι έκανε για όλες τις ξένες γυναίκες του, που θυμιάζαν και θυσίαζαν στους θεούς τους.
- ⁹ Και ο Κύριος οργίστηκε ενάντια στον Σολομώντα, επειδή η καρδιά του παρεξέκλινε από τον Κύριο τον Θεό του Ισραήλ, που του είχε φανερωθεί δύο φορές,
- ¹⁰ και τον είχε προστάξει γι' αυτό το πράγμα, να μη πάει πίσω από άλλους θεούς· όμως, δεν φύλαξε εκείνο, που τον είχε προστάξει ο Κύριος.
- ¹¹ Γι' αυτό, ο Κύριος είπε στον Σολομώντα: Επειδή, αυτό το πράγμα βρέθηκε σε σένα, και δεν φύλαξες τη διαθήκη μου και τα διατάγματά μου, που είχα προστάξει σε σένα, θα διασπάσω τη βασιλεία σου, οπωσδήποτε, και θα τη δώσω στον δούλο σου·
- ¹² όμως, δεν θα το κάνω αυτό στις ημέρες σου, χάρη τού Δαβίδ, του πατέρα σου· από το χέρι τού γιου σου θα τη διασπάσω·
- ¹³ όμως, δεν θα διασπάσω ολόκληρη τη βασιλεία σου· μία φυλή θα δώσω στον γιο σου, χάρη τού Δαβίδ, του δούλου μου, και χάρη τής Ιερουσαλήμ, που έχω εκλέξει.
- ¹⁴ Και ο Κύριος σήκωσε έναν αντίπαλο στον Σολομώντα, τον Αδάδ τον Ιδουμαίο· αυτός καταγόταν από το σπέρμα των βασιλιάδων της Ιδουμαίας.
- ¹⁵ Επειδή, όταν ήταν στην Ιδουμαία ο Δαβίδ, και ο Ιωάβ ο αρχιστράτηγος είχε ανέβει να θάψει εκείνους που είχαν θανατωθεί, και πάταξε κάθε αρσενικό στην Ιδουμαία,
- ¹⁶ (δεδομένου ότι, ο Ιωάβ είχε καθήσει εκεί έξι μήνες, μαζί με ολόκληρο τον Ισραήλ, μέχρις ότου εξολόθρευσε κάθε αρσενικό από την Ιδουμαία),
- ¹⁷ τότε, ο Αδάδ είχε φύγει, αυτός και μαζί του μερικοί Ιδουμαίοι από τους δούλους τού πατέρα του, για να πάνε στην Αίγυπτο· και τότε ο Αδάδ ήταν μικρό παιδί.
- ¹⁸ Και σηκώθηκαν από τη Μαδιάμ, και ήρθαν στη Φαράν· και πήραν μαζί τους άνδρες από τη Φαράν, και ήρθαν στην Αίγυπτο, στον Φαραώ, τον βασιλιά τής Αιγύπτου· που του έδωσε σπίτι, και διέταξε γι' αυτόν τροφές, και έδωσε σ' αυτόν γη.
- ¹⁹ Και ο Αδάδ βρήκε μεγάλη χάρη μπροστά στον Φαραώ, ώστε του έδωσε ως γυναίκα την αδελφή τής γυναίκας του, την αδελφή τής βασίλισσας Ταχπενές.
- ²⁰ Και η αδελφή τής Ταχπενές γέννησε σ' αυτόν τον Γενουβάθ, τον γιο του, που η Ταχπενές απογαλάκτισε μέσα στο παλάτι τού Φαραώ· και ο Γενουβάθ ήταν μέσα στο παλάτι τού Φαραώ, ανάμεσα στους γιους τού Φαραώ.
- ²¹ Και όταν ο Αδάδ, στην Αίγυπτο, άκουσε ότι κοιμήθηκε ο Δαβίδ μαζί με τους πατέρες του, και ότι πέθανε ο Ιωάβ ο αρχιστράτηγος, ο Αδάδ είπε στον Φαραώ: Στείλε με, για να φύγω στη γη μου.
- ²² Και ο Φαραώ τού είπε: Μα, τι σου λείπει κοντά μου; Και δες, εσύ ζητάς να φύγεις στη γη σου; Κι απάντησε: Τίποτε, αλλά, στείλε με, παρακαλώ.
- ²³ Και ο Θεός σήκωσε και άλλον αντίπαλο, τον Ρεζών, τον γιο τού Ελιαδά, που είχε φύγει από τον κύριό του τον Αδαδέζερ, τον βασιλιά τής Σωβά·
- ²⁴ και αφού συγκέντρωσε κοντά του άνδρες, έγινε αρχηγός συμμορίας, όταν ο Δαβίδ είχε πατάξει εκείνους από τη Σωβά· και πήγαν στη Δαμασκό, και κατοίκησαν εκεί, και βασίλευσαν στη Δαμασκό·
- ²⁵ και ήταν αντίπαλος του Ισραήλ όλες τις ημέρες τού Σολομώντα, εκτός από τα κακά που είχε κάνει ο Αδάδ· και επηρέαζε τον Ισραήλ, βασιλεύοντας επάνω στη Συρία.

- ²⁶ Και ο Ιεροβοάμ, ο γιος τού Ναβάτ, ο Εφραθαίος από τη Σαρηδά, δούλος τού Σολομώντα, που η μητέρα του ονομαζόταν Σερουά, μια χήρα γυναίκα, κι αυτός σήκωσε χέρι ενάντια στον βασιλιά.
- ²⁷ Και ήταν αυτή η αιτία, για την οποία σήκωσε χέρι ενάντια στον βασιλιά· ο Σολομώντας έκτιζε τη Μιλλώ, και έκλινε το χάλασμα της πόλης τού Δαβίδ τού πατέρα του·
- ²⁸ και ο άνθρωπος ο Ιεροβοάμ ήταν ισχυρός με δύναμη· και ο Σολομώντας είδε τον νέο ότι ήταν φίλεργος, και τον έκανε επιστάτη σε όλα τα φορτία τής οικογένειας του Ιωσήφ.
- ²⁹ Και κατά τον καιρό εκείνο, όταν ο Ιεροβοάμ βγήκε από την Ιερουσαλήμ, τον βρήκε καθ' οδόν ο προφήτης Αχιά ο Σηλωνίτης, ντυμένος με ένα καινούργιο ιμάτιο· και οι δυο τους ήσαν μόνοι στην πεδιάδα.
- ³⁰ Και ο Αχιά έπιασε το καινούργιο ιμάτιο που φορούσε, και το έσχισε σε 12 κομμάτια·
- ³¹ και είπε στον Ιεροβοάμ: Πάρε για τον εαυτό σου δέκα κομμάτια· επειδή, έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός τού Ισραήλ: Δες, θα διασπάσω τη βασιλεία από το χέρι τού Σολομώντα, και θα δώσω σε σένα δέκα φυλές·
- ³² (θα μένει σ' αυτόν, όμως, μία φυλή, χάρη τού δούλου μου, του Δαβίδ, και χάρη τής Ιερουσαλήμ, που έχω εκλέξει από όλες τις φυλές τού Ισραήλ)·
- ³³ επειδή, με εγκατέλειψαν, και λάτρευσαν την Αστάρτη, τη θεά των Σιδωνίων, τον Χεμώς, τον θεό των Μωαβιτών, και τον Μελχώμ, τον θεό των γιων Αμμών· δεν περπάτησαν στους δρόμους μου, για να κάνουν το ευθύ μπροστά μου, και να τηρούν τα διατάγματά μου και τις κρίσεις μου, όπως ο Δαβίδ ο πατέρας του·
- ³⁴ δεν θα πάρω, όμως, ολόκληρη τη βασιλεία του από το χέρι του, αλλά θα τον διατηρήσω ηγεμόνα όλες τις ημέρες τής ζωής του· χάρη τού Δαβίδ τού δούλου μου, που τον έκλεξα, επειδή, τηρούσε τις εντολές μου και τα διατάγματά μου·
- ³⁵ όμως, θα πάρω τη βασιλεία από το χέρι τού γιου του, και θα τη δώσω σε σένα, τις δέκα φυλές·
- ³⁶ στον γιο του, όμως, θα δώσω μία φυλή, για να έχει ο δούλος μου ο Δαβίδ ως λύχνον μπροστά μου πάντοτε στην Ιερουσαλήμ, στην πόλη που έχω εκλέξει για τον εαυτό μου για να βάλω εκεί το όνομά μου·
- ³⁷ και θα σε πάρω, και θα βασιλεύσεις σύμφωνα με όλα όσα επιθυμεί η ψυχή σου, και θα είσαι βασιλιάς στον Ισραήλ·
- ³⁸ και αν εισακούσεις σε όλα όσα σε προστάζω, και περπατάς στους δρόμους μου, και κάνεις το ευθύ μπροστά μου, φυλάττοντας τα διατάγματά μου και τις εντολές μου, όπως έκανε ο Δαβίδ, ο δούλος μου, τότε θα είμαι μαζί σου, και θα κτίσω σε σένα ασφαλές σπίτι, όπως έκτισα στον Δαβίδ, και θα δώσω σε σένα τον Ισραήλ·
- ³⁹ και θα κακουχήσω το σπέρμα τού Δαβίδ γι' αυτό, όμως όχι για πάντα.
- ⁴⁰ Γι' αυτό, ο Σολομώντας ζήτησε να θανατώσει τον Ιεροβοάμ. Και ο Ιεροβοάμ, αφού σηκώθηκε, έφυγε στην Αίγυπτο, προς τον Σισάκ, τον βασιλιά τής Αιγύπτου, και ήταν στην Αίγυπτο μέχρις ότου πέθανε ο Σολομώντας.
- ⁴¹ ΚΑΙ οι υπόλοιπες πράξεις τού Σολομώντα, και όλα όσα έκανε, και η σοφία του, δεν είναι γραμμένα στο βιβλίο των πράξεων του Σολομώντα;
- ⁴² Και οι ημέρες όσες ο Σολομώντας βασίλευσε στην Ιερουσαλήμ σε ολόκληρο τον Ισραήλ, ήσαν 40 χρόνια.
- ⁴³ Και ο Σολομώντας κοιμήθηκε μαζί με τους πατέρες του, και θάφτηκε στην πόλη Δαβίδ τού πατέρα του· και αντ' αυτού βασίλευσε ο γιος του, ο Ροβοάμ.

ΚΑΙ ο Ροβοάμ πήγε στη Συχέμ· επειδή, στη Συχέμ ερχόταν ολόκληρος ο Ισραήλ για να τον κάνει βασιλιά.

² Και καθώς το άκουσε αυτό ο Ιεροβοάμ, ο γιος τού Ναβάτ, που ήταν ακόμα στην Αίγυπτο, όπου είχε φύγει μπροστά από τον βασιλιά Σολομώντα, ο Ιεροβοάμ έμεινε ακόμα στην Αίγυπτο·

³ έστειλαν, όμως, και τον κάλεσαν. Τότε, ο Ιεροβοάμ ήρθε και ολόκληρη η συναγωγή τού Ισραήλ, και μίλησαν στον Ροβοάμ, λέγοντας:

⁴ Ο πατέρας σου σκλήρυνε τον ζυγό μας· τώρα, λοιπόν, τη σκληρή δουλεία τού πατέρα σου, και τον βαρύ ζυγό του, που επέβαλε επάνω μας, ελάφρυνέ τον εσύ, και θα σε δουλεύουμε.

⁵ Κι εκείνος τούς είπε: Αναχωρήστε μέχρι τρεις ημέρες· έπειτα, επιστρέψτε σε μένα. Και ο λαός αναχώρησε.

⁶ Και ο βασιλιάς Ροβοάμ συμβουλευτήκε τους πρεσβύτερους, που παραστέκονταν μπροστά στον Σολομώντα, τον πατέρα του, ενώ ακόμα ζούσε, λέγοντας: Τι με συμβουλευέτε εσείς να απαντήσω σε τούτο τον λαό;

⁷ Και του μίλησαν, λέγοντας: Αν γίνεις σήμερα δούλος σε τούτο τον λαό, και τους δουλέψεις, και τους απαντήσεις, και τους μιλήσεις λόγια αγαθά, τότε θα είναι για πάντα δούλοι σου.

⁸ Όμως, απέρριψε τη συμβουλή των πρεσβυτέρων, που του έδωσαν, και συμβουλευτήκε τους νέους, που συναναστράφηκαν μαζί του, οι οποίοι παραστέκονταν μπροστά του.

⁹ Και τους είπε: Τι με συμβουλευέτε εσείς να απαντήσουμε σε τούτο τον λαό, που μίλησε σε μένα, λέγοντας: Ελάφρυνε τον ζυγό, που ο πατέρας σου επέβαλε επάνω μας;

¹⁰ Και οι νέοι, που συναναστράφηκαν μαζί του, του μίλησαν, λέγοντας: Έτσι θα μιλήσεις σε τούτο τον λαό, που σου μίλησε, λέγοντας: Ο πατέρας σου βάρυνε τον ζυγό μας, αλλά εσύ ελάφρυνέ τον σε μας· έτσι θα τους μιλήσεις: Το μικρό μου δάχτυλο θα είναι παχύτερο από την οσφύ τού πατέρα μου·

¹¹ τώρα, λοιπόν, ο μεν πατέρας μου σας επιφόρτισε με βαρύ ζυγό, εγώ όμως θα κάνω τον ζυγό σας βαρύτερον· ο πατέρας μου σας παίδευσε με μαστίγια, εγώ θα σας παιδεύσω με σκορπιούς.

¹² Και ο Ιεροβοάμ και ολόκληρος ο λαός ήρθε στον Ροβοάμ την τρίτη ημέρα, όπως είχε μιλήσει ο βασιλιάς, λέγοντας: Επανεέλθετε σε μένα την τρίτη ημέρα.

¹³ Και ο βασιλιάς απάντησε στον λαό σκληρά, και εγκατέλειψε τη συμβουλή των πρεσβυτέρων, που του είχαν δώσει·

¹⁴ και τους μίλησε σύμφωνα με τη συμβουλή των νέων, λέγοντας: Ο πατέρας μου βάρυνε τον ζυγό σας, αλλ' εγώ θα κάνω τον ζυγό σας βαρύτερον· ο πατέρας μου σας παίδευσε με μαστίγια, αλλ' εγώ θα σας παιδεύσω με σκορπιούς.

¹⁵ Και ο βασιλιάς δεν εισάκουσε τον λαό· επειδή, το πράγμα έγινε από τον Κύριο, για να εκτελέσει τον λόγο του, που ο Κύριος είχε μιλήσει στον Ιεροβοάμ, τον γιο τού Ναβάτ, διαμέσου τού Αχιά τού Σηλωνίτη.

¹⁶ Και βλέποντας ολόκληρος ο λαός ότι ο βασιλιάς δεν τους εισάκουσε, ο λαός απάντησε στον βασιλιά, λέγοντας: Ποιο μέρος έχουμε εμείς με τον Δαβίδ; Καμιά κληρονομιά δεν έχουμε με τον γιο τού Ιεσσαί· στις σκηνές σου, Ισραήλ· τώρα, Δαβίδ, πρόβλεψε για τον οίκο σου. Και ο Ισραήλ αναχώρησε στις σκηνές του.

¹⁷ Και για τους γιους Ισραήλ, εκείνους που κατοικούσαν στις πόλεις του Ιούδα, ο Ροβοάμ βασίλευσε επάνω τους.

¹⁸ Και ο βασιλιάς Ροβοάμ έστειλε τον Αδωράμ, που ήταν για τους φόρους· και ολόκληρος ο Ισραήλ τον λιθοβόλησε με πέτρες, και πέθανε. Γι' αυτό, ο βασιλιάς Ροβοάμ βιάστηκε να

ανέβει στην άμαξα, για να φύγει στην Ιερουσαλήμ.

19 Έτσι αποστάτησε ο Ισραήλ από την οικογένεια του Δαβίδ μέχρι τη σημερινή ημέρα.

20 Και καθώς ολόκληρος ο οίκος του Ισραήλ άκουσε ότι ο Ιεροβοάμ επέστρεψε, έστειλαν και τον κάλεσαν στη συναγωγή, και τον έκαναν βασιλιά επάνω σε ολόκληρο τον Ισραήλ· τον οίκο τού Δαβίδ δεν ακολούθησε, παρά η φυλή τού Ιούδα, μόνη.

21 Και καθώς ο Ροβοάμ ήρθε στην Ιερουσαλήμ, συγκέντρωσε ολόκληρο τον οίκο τού Ιούδα, και τη φυλή τού Βενιαμίν, 180.000 εκλεκτούς πολεμιστές, για να πολεμήσουν ενάντια στον οίκο τού Ισραήλ, για να ξαναφέρουν τη βασιλεία στον Ροβοάμ, τον γιο τού Σολομώντα.

22 Έγινε, όμως, λόγος τού Θεού στον Σεμαΐα, έναν άνθρωπο του Θεού, λέγοντας:

23 Μίλησε στον Ροβοάμ, τον γιο τού Σολομώντα, τον βασιλιά τού Ιούδα, και σε ολόκληρο τον οίκο τού Ιούδα και του Βενιαμίν, και στο υπόλοιπο του λαού, λέγοντας:

24 Έτσι λέει ο Κύριος: Δεν θα ανεβείτε ούτε θα πολεμήσετε ενάντια στους αδελφούς σας, τους γιους Ισραήλ· επιστρέψτε κάθε ένας στο σπίτι του· επειδή, από μένα έγινε τούτο το πράγμα. Και υπάκουσαν στον λόγο τού Κυρίου, και επέστρεψαν να πάνε, σύμφωνα με τον λόγο τού Κυρίου.

25 ΤΟΤΕ, ο Ιεροβοάμ έκτισε τη Συχέμ επάνω στο βουνό Εφραΐμ, και κατοίκησε σ' αυτή· έπειτα, βγήκε από εκεί, και έκτισε τη Φανουήλ.

26 Και ο Ιεροβοάμ είπε στην καρδιά του: Τώρα, η βασιλεία θα επιστρέψει στον οίκο τού Δαβίδ·

27 αν αυτός ο λαός ανέβει για να προσφέρει θυσίες στον οίκο τού Κυρίου στην Ιερουσαλήμ, τότε η καρδιά αυτού τού λαού θα επιστρέψει στον κύριό του, τον Ροβοάμ, τον βασιλιά τού Ιούδα, και θα με θανατώσουν, και θα επιστρέψουν στον Ροβοάμ, τον βασιλιά τού Ιούδα.

28 Ο βασιλιάς πήρε, λοιπόν, απόφαση, και έκανε δύο χρυσά μοσχάρια, και τους είπε: Φτάνει σε σας να ανεβαίνετε στην Ιερουσαλήμ· να, οι θεοί σου, Ισραήλ, που σε ανέβασαν από την Αίγυπτο.

29 Και έβαλε το ένα στη Βαιθήλ, και το άλλο το έβαλε στη Δαν.

30 Και το πράγμα αυτό έγινε αιτία αμαρτίας· επειδή, ο λαός πορευόταν μέχρι τη Δαν, για να προσκυνάει μπροστά στο ένα.

31 Και έκανε οίκους επάνω στους ψηλούς τόπους, και έκανε ιερείς από τους τελευταίους τού λαού, που δεν ήσαν από τους γιους τού Λευί.

32 Και ο Ιεροβοάμ έκανε μια γιορτή στον όγδοο μήνα, τη 15η ημέρα τού μήνα, σαν τη γιορτή τού Ιούδα, και ανέβηκε επάνω στο θυσιαστήριο. Έτσι έκανε στη Βαιθήλ, θυσιάζοντας στα μοσχάρια που είχε κάνει· και εγκατέστησε στη Βαιθήλ τους ιερείς των ψηλών τόπων, που είχε κάνει.

33 Και ανέβηκε επάνω στο θυσιαστήριο, που είχε κάνει στη Βαιθήλ, τη 15η ημέρα τού όγδοου μήνα, τον μήνα που είχε εφεύρει από την καρδιά του· και έκανε γιορτή στους γιους τού Ισραήλ, και ανέβηκε επάνω στο θυσιαστήριο, για να θυμιάσει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 13

ΚΑΙ να, ένας άνθρωπος του Θεού ήρθε από τον Ιούδα στη Βαιθήλ με λόγον τού Κυρίου· και ο Ιεροβοάμ στεκόταν επάνω στο θυσιαστήριο, για να θυμιάσει.

2 Και φώναξε προς το θυσιαστήριο με λόγον τού Κυρίου, και είπε: Θυσιαστήριο, θυσιαστήριο, έτσι λέει ο Κύριος: Να, ένας γιος θα γεννηθεί στον οίκο τού Δαβίδ, το όνομά του θα είναι Ιωσίας, και θα θυσιάσει επάνω σου τους ιερείς των υψηλών τόπων, που

θυμιάζουν σε σένα, κι επάνω σε σένα θα καούν κόκαλα ανθρώπων.

³ Και έδωσε ένα σημάδι την ίδια ημέρα, λέγοντας: Αυτό είναι το σημάδι, που μίλησε ο Κύριος: Να, το θυσιαστήριο θα σχιστεί στη μέση, και η στάχτη του θα χυθεί προς τα έξω.

⁴ Και όταν ο βασιλιάς Ιεροβοάμ άκουσε τον λόγο τού ανθρώπου τού Θεού, που φώναξε προς το θυσιαστήριο, που ήταν στη Βαιθήλ, άπλωσε το χέρι του από το θυσιαστήριο, λέγοντας: Πιάστε τον. Και το χέρι του, που άπλωσε προς αυτόν, ξεράθηκε, ώστε δεν μπόρεσε να το γυρίσει στον εαυτό του.

⁵ Και το θυσιαστήριο σχίστηκε στη μέση, και η στάχτη ξεχύθηκε έξω από το θυσιαστήριο, σύμφωνα με το σημάδι που είχε δώσει ο άνθρωπος του Θεού με τον λόγο τού Κυρίου.

⁶ Και ο βασιλιάς απάντησε και είπε στον άνθρωπο του Θεού: Δείσου, παρακαλώ, στον Κύριο τον Θεό σου, και προσευχήσου για μένα, για να γυρίσει το χέρι μου σε μένα. Και ο άνθρωπος του Θεού δεήθηκε στον Κύριο, και το χέρι τού βασιλιά γύρισε σ' αυτόν, και αποκαταστάθηκε όπως και πριν.

⁷ Και ο βασιλιάς είπε στον άνθρωπο του Θεού: Μπες μέσα μαζί μου στο σπίτι, και πάρε τροφή, και θα σου δώσω δώρα.

⁸ Αλλ' ο άνθρωπος του Θεού είπε στον βασιλιά: Το μισό από το σπίτι σου και αν μου δώσεις, δεν θα μπω μέσα μαζί σου· ούτε θα φάω ψωμί ούτε θα πιω νερό, σε τούτο τον τόπο·

⁹ επειδή, έτσι μου είναι προσταγμένο με τον λόγο τού Κυρίου, λέγοντας: Μη φας ψωμί, και μη πιεις νερό, και μη επιστρέψεις από τον δρόμο από τον οποίο ήρθες.

¹⁰ Και αναχώρησε από άλλον δρόμο, και δεν επέστρεψε από τον δρόμο από τον οποίο είχε έρθει στη Βαιθήλ.

¹¹ Και στη Βαιθήλ κατοικούσε κάποιος γέροντας προφήτης· και ήρθαν οι γιοι του, και του διηγήθηκαν όλα τα έργα, που είχε κάνει ο άνθρωπος του Θεού εκείνη την ημέρα στη Βαιθήλ· και διηγήθηκαν στον πατέρα τους και τα λόγια, που μίλησε στον βασιλιά.

¹² Και ο πατέρας τους είπε σ' αυτούς: Από ποιον δρόμο αναχώρησε; Και είχαν δει οι γιοι του από ποιον δρόμο είχε αναχωρήσει ο άνθρωπος του Θεού, αυτός που είχε έρθει από τον Ιούδα.

¹³ Και είπε στους γιους του. Ετοιμάστε μου το γαϊδούρι. Και του ετοίμασαν το γαϊδούρι· και κάθισε επάνω του,

¹⁴ και πήγε πίσω από τον άνθρωπο του Θεού, και τον βρήκε να κάθεται κάτω από μια βελανιδιά· και του είπε: Εσύ είσαι ο άνθρωπος του Θεού, αυτός που ήρθε από τον Ιούδα; Κι εκείνος είπε: Εγώ.

¹⁵ Και του είπε: Έλα μαζί μου στο σπίτι, και φάε ψωμί.

¹⁶ Κι εκείνος είπε: Δεν μπορώ να επιστρέψω μαζί σου ούτε νάρθω μαζί σου· ούτε να φάω ψωμί ούτε να πιω νερό μαζί σου, σε τούτο τον τόπο·

¹⁷ επειδή, μου μιλήθηκε από τον λόγο τού Κυρίου: Μη φας ψωμί ούτε να πιεις νερό εκεί ούτε να επιστρέψεις πηγαίνοντας από τον δρόμο από τον οποίο ήρθες.

¹⁸ Και του είπε: Κι εγώ προφήτης είμαι, όπως εσύ· και ένας άγγελος μου μίλησε με τον λόγο τού Κυρίου, λέγοντας: Επιστρέφέ τον μαζί σου στο σπίτι σου, για να φάει ψωμί και να πει νερό. Του είπε, όμως, ψέματα.

¹⁹ Και γύρισε μαζί του, και έφαγε ψωμί στο σπίτι του, και ήπие νερό.

²⁰ Κι ενώ κάθονταν στο τραπέζι, ήρθε ο λόγος τού Κυρίου στον προφήτη, αυτόν που τον γύρισε πίσω·

²¹ και φώναξε στον άνθρωπο του Θεού, αυτόν που είχε έρθει από τον Ιούδα, λέγοντας: Έτσι λέει ο Κύριος: Επειδή, παράκουσες τη φωνή τού Κυρίου, και δεν τήρησες την εντολή, που ο Κύριος ο Θεός σου σε είχε προστάξει,

- ²² αλλά, γύρισες πίσω, και έφαγες ψωμί, και ήπιες νερό, στον τόπο για τον οποίο σου είχε πει: Μη φας ψωμί ούτε να πεις νερό· το σώμα σου δεν θα μπει μέσα στον τάφο των πατέρων σου.
- ²³ Και αφού έφαγε ψωμί, και ήπια, ετοίμασε εκείνος το γαϊδούρι σ' αυτόν, στον προφήτη που τον γύρισε πίσω.
- ²⁴ Και αναχώρησε· και στον δρόμο τον βρήκε ένα λιοντάρι, και τον θανάτωσε· και το σώμα του ήταν πεταμένο στον δρόμο· και το γαϊδούρι στεκόταν κοντά του, και το λιοντάρι στεκόταν κοντά στο σώμα.
- ²⁵ Και να, άνδρες, που διάβαιναν, είδαν το σώμα πεταμένο στον δρόμο, και το λιοντάρι να στέκεται κοντά στο σώμα· και καθώς ήρθαν, το ανήγγειλαν στην πόλη, όπου κατοικούσε ο γέροντας προφήτης.
- ²⁶ Και όταν ο προφήτης, που τον γύρισε πίσω από τον δρόμο, το άκουσε, είπε: Αυτός είναι ο άνθρωπος του Θεού, που παράκουσε τη φωνή τού Κυρίου· γι' αυτό, τον παρέδωσε ο Κύριος στο λιοντάρι, και τον διασπάραξε, και τον θανάτωσε, σύμφωνα με τον λόγο τού Κυρίου, που μίλησε σ' αυτόν.
- ²⁷ Και μίλησε στους γιους του, λέγοντας: Στρώστε μου το γαϊδούρι. Και το έστρωσαν.
- ²⁸ Και πήγε, και βρήκε το σώμα του πεταμένο στον δρόμο, και το γαϊδούρι, και το λιοντάρι να στέκονται κοντά στο σώμα· το λιοντάρι δεν έφαγε το σώμα ούτε διασπάραξε το γαϊδούρι.
- ²⁹ Και ο προφήτης σήκωσε το σώμα τού ανθρώπου τού Θεού, και το έβαλε επάνω στο γαϊδούρι του, και τον έφερε πίσω· και ο γέροντας προφήτης ήρθε στην πόλη, για να πενθήσει και να τον θάψει.
- ³⁰ Και έβαλε το σώμα του στον τάφο του· και πένθησαν γι' αυτόν, λέγοντας: Αλλοίμονο! Αδελφέ μου!
- ³¹ Κι αφού τον έθαψε, μίλησε στους γιους του, λέγοντας: Όταν πεθάνω, θάψτε κι εμένα στον τάφο, όπου θάφτηκε ο άνθρωπος του Θεού· βάλτε τα κόκαλά μου κοντά στα κόκαλά του·
- ³² επειδή, θα γίνει οπωσδήποτε το πράγμα, που φώναξε με τον λόγο τού Κυρίου ενάντια στο θυσιαστήριο στη Βαιθήλ, και ενάντια σε όλους τους ψηλούς τόπους, που είναι στις πόλεις της Σαμάρειας.
- ³³ Μετά το πράγμα αυτό, ο Ιεροβοάμ δεν επέστρεψε από τον κακό δρόμο του, αλλά και πάλι έκανε ιερείς των ψηλών τόπων από τους τελευταίους τού λαού· όποιος ήθελε, τον καθιέρωνε, και γινόταν ιερέας των ψηλών τόπων.
- ³⁴ Και το πράγμα αυτό έγινε αιτία αμαρτίας στον οίκο τού Ιεροβοάμ, ώστε να τον εξολοθρεύσει και να τον αφανίσει από το πρόσωπο της γης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 14

Κατ' εκείνο τον καιρό ο Αβιά, ο γιος τού Ιεροβοάμ, αρρώστησε.

² Και ο Ιεροβοάμ είπε στη γυναίκα του: Σήκω, παρακαλώ, και μετασχηματίσου, ώστε να μη γνωρίσουν ότι είσαι η γυναίκα τού Ιεροβοάμ, και πήγαινε στη Σηλώ· δες, εκεί είναι ο Αχιά ο προφήτης, που μου είχε πει ότι θα βασιλεύσω επάνω σε τούτο τον λαό·

³ και πάρε στο χέρι σου δέκα ψωμιά, και κολλύρια, και ένα σταμνί μέλι, και πήγαινε σ' αυτόν· αυτός θα σου αναγγείλει τι θα γίνει στο παιδί.

⁴ Και η γυναίκα τού Ιεροβοάμ έκανε έτσι· και αφού σηκώθηκε, πήγε στη Σηλώ, και ήρθε στο σπίτι τού Αχιά. Ο Αχιά, όμως, δεν μπορούσε να βλέπει· επειδή, τα μάτια του είχαν αμβλυνθεί από τα γηρατειά του.

⁵ Και ο Κύριος είχε πει στον Αχιά: Να, η γυναίκα του Ιεροβοάμ έρχεται για να ζητήσει έναν λόγο από σένα για τον γιο της, επειδή είναι άρρωστος· έτσι κι έτσι θα της μιλήσεις· επειδή, όταν θα μπει μέσα, θα προσποιηθεί ότι είναι άλλη.

⁶ Και καθώς ο Αχιά άκουσε τον ήχο των ποδιών της, ενώ έμπαινε στην πόρτα, είπε: Μπες μέσα, γυναίκα του Ιεροβοάμ· γιατί προσποιείσαι ότι είσαι άλλη; Εγώ, όμως, είμαι σε σένα απόστολος σκληρών ειδήσεων·

⁷ πήγαινε, πες στον Ιεροβοάμ: Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός του Ισραήλ: Επειδή, εγώ σε ύψωσα μέσα από τον λαό, και σε έκανα ηγεμόνα επάνω στον λαό μου Ισραήλ,

⁸ και αφού διέσπασα τη βασιλεία από τον οίκο του Δαβίδ, την έδωσα σε σένα, κι εσύ δεν στάθηκες καθώς ο δούλος μου, ο Δαβίδ, που τήρησε τις εντολές μου, και με ακολούθησε με όλη του την καρδιά, στο να κάνει μονάχα το ευθύ μπροστά μου,

⁹ αλλά υπερέβηκες στο κακό όλους όσους στάθηκαν προγενέστεροί σου, επειδή πήγες και έκανες στον εαυτό σου άλλους θεούς, και είδωλα χωνευτά, για να με παροργίσεις, και με απέρριψες πίσω από τη ράχη σου·

¹⁰ γι' αυτό, δες, θα φέρω κακό επάνω στην οικογένεια του Ιεροβοάμ, και θα εξολοθρεύσω από τον Ιεροβοάμ εκείνον που ουρεί στον τοίχο, τον δούλο και τον ελεύθερο στον Ισραήλ, και θα σαρώσω πίσω από την οικογένεια του Ιεροβοάμ, καθώς κάποιος σαρώνει την κοπριά μέχρις ότου εκλείψει·

¹¹ όποιος από τον Ιεροβοάμ πεθάνει στην πόλη, τα σκυλιά θα τον καταφάνε· και όποιος πεθάνει στο χωράφι, τα πουλιά του ουρανού θα τον καταφάνε· επειδή, ο Κύριος μίλησε.

¹² Εσύ, λοιπόν, αφού σηκωθείς, πήγαινε στο σπίτι σου· κι ενώ τα πόδια σου θα μπαίνουν μέσα στην πόλη, το παιδί θα πεθάνει·

¹³ και θα το πενθήσει ολόκληρος ο Ισραήλ, και θα το ενταφιάσουν· επειδή, από τον Ιεροβοάμ, μονάχα αυτό θάρθει σε τάφο, για τον λόγο ότι, σ' αυτό βρέθηκε κάτι καλό μπροστά στον Κύριο, τον Θεό του Ισραήλ, στον οίκο του Ιεροβοάμ.

¹⁴ Και ο Κύριος θα σηκώσει για τον εαυτό του έναν βασιλιά επάνω στον Ισραήλ, που θα εξολοθρεύσει τον οίκο του Ιεροβοάμ εκείνη την ημέρα· αλλά, τι; Τώρα, μάλιστα.

¹⁵ Και ο Κύριος θα πατάξει τον Ισραήλ, ώστε να κινείται σαν καλάμι μέσα στο νερό, και θα ξεριζώσει τον Ισραήλ από τούτη την αγαθή γη, που έδωσε στους πατέρες τους, και θα τους διασκορπίσει πέρα από τον ποταμό· επειδή, έκαναν τα άλση τους, για να παροργίσουν τον Κύριο·

¹⁶ και θα παραδώσει τον Ισραήλ εξαιτίας των αμαρτιών του Ιεροβοάμ, ο οποίος αμάρτησε, και ο οποίος έκανε τον Ισραήλ να αμαρτήσει.

¹⁷ Και η γυναίκα του Ιεροβοάμ σηκώθηκε, και αναχώρησε, και ήρθε στη Θερσά· και καθώς αυτή πάτησε στο κατώφλι τής πόρτας του σπιτιού, το παιδί πέθανε·

¹⁸ και το έθαψαν· και το πένθησε ολόκληρος ο Ισραήλ, σύμφωνα με τον λόγο του Κυρίου, που μίλησε με τον δούλο του, τον προφήτη Αχιά.

¹⁹ Και οι υπόλοιπες πράξεις του Ιεροβοάμ, πώς πολέμησε, και με ποιο τρόπο βασίλευσε, να, είναι γραμμένα στο βιβλίο των χρονικών των βασιλιάδων του Ισραήλ.

²⁰ Και οι ημέρες, που ο Ιεροβοάμ βασίλευσε, ήσαν 22 χρόνια· και κοιμήθηκε μαζί με τους πατέρες του, και αντ' αυτού βασίλευσε ο Ναδάβ, ο γιος του.

²¹ ΚΑΙ ο Ροβοάμ, ο γιος του Σολομώντα, βασίλευσε επάνω στον Ιούδα. Ο Ροβοάμ ήταν 41 χρόνων όταν έγινε βασιλιάς, και βασίλευσε 17 χρόνια στην Ιερουσαλήμ, στην πόλη που ο Κύριος έκλεξε από όλες τις φυλές του Ισραήλ για να βάλει εκεί το όνομά του. Και το όνομα της μητέρας του ήταν Νααμά, η Αμμωνίτισσα.

²² Και ο Ιούδας έπραξε πονηρά μπροστά στον Κύριο, και τον παρόξυναν σε ζηλοτυπία με τις αμαρτίες τους, που αμάρτησαν, περισσότερο από όλα όσα έπραξαν οι πατέρες τους.

- ²³ Επειδή, κι αυτοί έκτισαν για τον εαυτό τους ψηλούς τόπους, και έκαναν αγάλματα και άλση, επάνω σε κάθε ψηλό λόφο, και κάτω από κάθε πράσινο δέντρο.
- ²⁴ Κι ακόμα, υπήρχαν στη γη και σοδομίτες· και έκαναν σύμφωνα με όλα τα βδελύγματα των εθνών, που ο Κύριος έδωξε μπροστά από τους γιους Ισραήλ.
- ²⁵ Και τον πέμπτο χρόνο τής βασιλείας τού Ροβοάμ, ανέβηκε ο Σισάκ, ο βασιλιάς τής Αιγύπτου εναντίον της Ιερουσαλήμ.
- ²⁶ Και πήρε τους θησαυρούς τού οίκου τού Κυρίου, και τους θησαυρούς τού παλατιού τού βασιλιά· πήρε τα πάντα· πήρε ακόμα όλες τις χρυσές ασπίδες, που είχε κάνει ο Σολομώντας.
- ²⁷ Και αντί γι' αυτές, ο βασιλιάς Ροβοάμ έκανε χάλκινες ασπίδες, και τις παρέδωσε στα χέρια των αρχόντων των δορυφόρων, που φύλαγαν τη θύρα τού παλατιού τού βασιλιά.
- ²⁸ Και όταν ο βασιλιάς έμπαινε στον οίκο τού Κυρίου, τις βάσταζαν οι δορυφόροι· έπειτα, τις ξανάφερναν στο οίκημα των δορυφόρων.
- ²⁹ Και οι υπόλοιπες πράξεις τού Ροβοάμ, και όλα όσα έκανε, δεν είναι γραμμένα στο βιβλίο των χρονικών των βασιλιάδων τού Ιούδα;
- ³⁰ Και υπήρχε πόλεμος ανάμεσα στον Ροβοάμ και τον Ιεροβοάμ όλες τις ημέρες.
- ³¹ Και ο Ροβοάμ κοιμήθηκε μαζί με τους πατέρες του, και θάφτηκε μαζί με τους πατέρες του στην πόλη τού Δαβίδ. Και το όνομα της μητέρας του ήταν Νααμά, η Αμμωνίτισσα. Και αντ' αυτού βασίλευσε ο Αβιάμ, ο γιος του.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 15

- Κ**ΑΙ ο Αβιάμ βασίλευσε επάνω στον Ιούδα, κατά τον 18ο χρόνο της βασιλείας τού Ιεροβοάμ, γιου τού Ναβάτ.
- ² Τρία χρόνια βασίλευσε στην Ιερουσαλήμ. Και το όνομα της μητέρας του ήταν Μααχά, θυγατέρα τού Αβεσσαλώμ.
- ³ Και περπάτησε σε όλες τις αμαρτίες τού πατέρα του, που πριν απ' αυτόν είχε πράξει· και η καρδιά του δεν ήταν τέλεια με τον Κύριο τον Θεό του, όπως η καρδιά τού Δαβίδ τού πατέρα του.
- ⁴ Αλλ' όμως, χάρη τού Δαβίδ, ο Κύριος ο Θεός του έδωσε σ' αυτόν ένα λυχνάρι στην Ιερουσαλήμ, εγείροντας τον γιο του ύστερα απ' αυτόν, και στερεώνοντας την Ιερουσαλήμ.
- ⁵ επειδή, ο Δαβίδ έκανε το ευθύ μπροστά στον Κύριο, και δεν ξέκλινε όλες τις ημέρες τής ζωής του, από όλα όσα τον είχε προστάξει, εκτός της υπόθεσης του Ουρία τού Χετταίου.
- ⁶ Και υπήρχε πόλεμος ανάμεσα στον Ροβοάμ και στον Ιεροβοάμ όλες τις ημέρες τής ζωής του.
- ⁷ Και οι υπόλοιπες πράξεις τού Αβιάμ, και όλα όσα έπραξε, δεν είναι γραμμένα στο βιβλίο των χρονικών των βασιλιάδων τού Ιούδα; Και υπήρχε πόλεμος ανάμεσα στον Αβιάμ και στον Ιεροβοάμ.
- ⁸ Και ο Αβιάμ κοιμήθηκε μαζί με τους πατέρες του, και τον έθαψαν στην πόλη τού Δαβίδ· και αντ' αυτού βασίλευσε ο Ασά, ο γιος του.
- ⁹ Και ο Ασά βασίλευσε επάνω στον Ιούδα, κατά τον 20ό χρόνο τού Ιεροβοάμ, βασιλιά τού Ισραήλ.
- ¹⁰ Και βασίλευσε στην Ιερουσαλήμ 41 χρόνια. Και το όνομα της μητέρας του ήταν Μααχά, θυγατέρα τού Αβεσσαλώμ.
- ¹¹ Και ο Ασά έκανε το ευθύ μπροστά στον Κύριο, όπως ο Δαβίδ ο πατέρας του.
- ¹² Και έβγαλε από τη γη τούς σοδομίτες, και σήκωσε όλα τα είδωλα, που είχαν κάνει οι

πατέρες του.

13 Ακόμα δε και τη μητέρα του, τη Μααχά, κι αυτή την απέβαλε από το να είναι βασίλισσα, επειδή έκανε ένα είδωλο στο άλσος· και ο Ασά κατέκοψε το είδωλό της, και το έκαψε κοντά στον χείμαρρο των Κέδρων.

14 Οι ψηλοί τόποι, όμως, δεν αφαιρέθηκαν· εντούτοις, η καρδιά τού Ασά ήταν τέλεια με τον Κύριο όλες τις ημέρες του.

15 Και έφερε στον οίκο τού Κυρίου τα αφιερώματα του πατέρα του, και τα δικά του αφιερώματα, ασήμι, χρυσάφι, και σκεύη.

16 Και υπήρχε πόλεμος ανάμεσα στον Ασά και στον Βασά, τον βασιλιά τού Ισραήλ, όλες τις ημέρες τους.

17 Και ο Βασά, ο βασιλιάς τού Ισραήλ, ανέβηκε ενάντια στον Ιούδα, και έκτισε τη Ραμά, για να μη αφήνει κανέναν να βγαίνει έξω ούτε να μπαίνει μέσα προς τον Ασά τον βασιλιά τού Ιούδα.

18 Τότε, ο Ασά πήρε όλο το ασήμι και το χρυσάφι, αυτό που είχε μείνει στους θησαυρούς του οίκου τού Κυρίου, και στους θησαυρούς τού παλατιού τού βασιλιά, και τα παρέδωσε στα χέρια των δούλων του· και ο βασιλιάς Ασά τούς έστειλε στον Βεν-αδάδ, τον γιο τού Ταβριμών, γιου τού Εσιών, βασιλιά τής Συρίας, αυτόν που κατοικούσε στη Δαμασκό, λέγοντας:

19 Ας γίνει συνθήκη ανάμεσα σε μένα και σε σένα, όπως υπήρχε ανάμεσα στον πατέρα μου και στον πατέρα σου· δες, σου έστειλα ένα δώρο από ασήμι και χρυσάφι· πήγαινε, και διάλυσε τη συνθήκη σου που έχεις με τον Βασά, τον βασιλιά τού Ισραήλ, για να αναχωρήσει από μένα.

20 Και ο Βεν-αδάδ εισάκουσε τον βασιλιά Ασά, και έστειλε τους αρχηγούς των δυνάμεών του ενάντια στις πόλεις τού Ισραήλ, και πάταξε την Ιιών, και τη Δαν, και την Αβέλ-βαιθ-Μααχά, και ολόκληρη τη Χιννερώθ, μαζί με ολόκληρη τη γη Νεφθαλί.

21 Και όταν ο Βασά το άκουσε, σταμάτησε να κτίζει τη Ραμά, και κάθησε στη Θερσά.

22 Τότε, ο βασιλιάς Ασά συγκάλεσε ολόκληρο τον Ιούδα, χωρίς καμιά εξαίρεση· και σήκωσαν τις πέτρες τής Ραμά, και τα ξύλα της, με τα οποία ο Βασά έκανε το κτίσιμο· και ο βασιλιάς Ασά έκτισε μ' αυτά τη Γεβά τού Βενιαμίν, και τη Μισπά.

23 Και οι υπόλοιπες απ' όλες τις πράξεις τού Ασά, και όλα τα κατορθώματά του, και όλα όσα έκανε, και οι πόλεις που έκτισε, δεν είναι γραμμένα στο βιβλίο των χρονικών των βασιλιάδων τού Ιούδα; Στον καιρό των γηρατειών του, όμως, αρρώστησε στα πόδια του.

24 Και ο Ασά κοιμήθηκε μαζί με τους πατέρες του, και θάφτηκε μαζί με τους πατέρες του στην πόλη τού Δαβίδ τού πατέρα του· και αντ' αυτού βασίλευσε ο Ιωσαφάτ ο γιος του.

25 ΚΑΙ βασίλευσε ο Ναδάβ, ο γιος του Ιεροβοάμ, επάνω στον Ισραήλ, τον δεύτερο χρόνο τού Ασά τού βασιλιά τού Ιούδα, και βασίλευσε επάνω στον Ισραήλ δύο χρόνια.

26 Και έπραξε πονηρά μπροστά στον Κύριο, και περπάτησε στον δρόμο τού πατέρα του, και στην αμαρτία του, με την οποία έκανε τον Ισραήλ να αμαρτήσει.

27 Και εναντίον του συνωμότησε ο Βασά, ο γιος τού Αχιά, από την οικογένεια του Ισάχαρ· και ο Βασά τον πάταξε στη Γιββεθών, που ανήκε στους Φιλισταίους· επειδή, ο Ναδάβ και ολόκληρος ο Ισραήλ πολιορκούσαν τη Γιββεθών.

28 Ο Βασά, λοιπόν, τον θανάτωσε κατά τον τρίτο χρόνο τού Ασά τού βασιλιά τού Ιούδα, και βασίλευσε αντ' αυτού.

29 Και καθώς βασίλευσε, πάταξε ολόκληρη την οικογένεια του Ιεροβοάμ· δεν άφησε στον Ιεροβοάμ τίποτε ζωντανό, μέχρις ότου την εξολόθρευσε, σύμφωνα με τον λόγο τού Κυρίου, που μίλησε με τον δούλο του, τον Αχιά τον Σηλωνίτη,

30 εξαιτίας των αμαρτιών τού Ιεροβοάμ, που αμάρτησε, και με τις οποίες έκανε τον Ισραήλ

να αμαρτήσκει, και για τον παροργισμό με τον οποίο παρόργισε τον Κύριο τον Θεό του Ισραήλ.

31 Και οι υπόλοιπες πράξεις του Ναδάβ, και όλα όσα έπραξε, δεν είναι γραμμένα στο βιβλίο των χρονικών των βασιλιάδων του Ισραήλ;

32 Και υπήρχε πόλεμος ανάμεσα στον Ασά και στον Βασά, τον βασιλιά του Ισραήλ, όλες τις ημέρες τους.

33 Κατά τον τρίτο χρόνο του Ασά του βασιλιά του Ιούδα, ο Βασά, ο γιος του Αχιά, βασίλευσε επάνω σε ολόκληρο τον Ισραήλ στη Θερσά· και βασίλευσε 24 χρόνια.

34 Και έπραξε πονηρά μπροστά στον Κύριο, και περπάτησε στον δρόμο του Ιεροβοάμ, και στην αμαρτία του, με την οποία έκανε τον Ισραήλ να αμαρτήσκει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 16

ΚΑΙ ήρθε λόγος του Κυρίου στον Ιηού, τον γιο του Ανανί, εναντίον του Βασά, λέγοντας:

2 Επειδή, ενώ σε ύψωσα από το χώμα, και σε έκανα ηγεμόνα επάνω στον λαό μου Ισραήλ, εσύ περπάτησες στον δρόμο του Ιεροβοάμ, και έκανες τον λαό μου Ισραήλ να αμαρτήσκει, για να με παροργίσεις με τις αμαρτίες τους,

3 δες, εγώ εξολοθρεύω τον Βασά, ολοκληρωτικά, και την οικογένειά του· και θα κάνω την οικογένειά σου όπως την οικογένεια του Ιεροβοάμ, του γιου του Ναβάτ·

4 όποιος από τον Βασά πεθάνει στην πόλη, θα τον φάνε τα σκυλιά· και όποιος απ' αυτόν πεθάνει στα χωράφια, θα τον φάνε τα πουλιά του ουρανού.

5 Και οι υπόλοιπες πράξεις του Βασά, και όλα όσα έπραξε, και τα κατορθώματά του, δεν είναι γραμμένα στο βιβλίο των χρονικών των βασιλιάδων του Ισραήλ;

6 Και ο Βασά κοιμήθηκε μαζί με τους πατέρες του, και θάφτηκε στη Θερσά· και αντ' αυτού βασίλευσε ο Ηλά, ο γιος του.

7 Κι ακόμα, διαμέσου του Ιηού του προφήτη, γιου του Ανανί, ήρθε λόγος του Κυρίου εναντίον του Βασά, και ενάντια στην οικογένειά του, και ενάντια σε όλες τις κακίες που έπραξε μπροστά στον Κύριο, που τον παρόργισε με τα έργα των χεριών του, ώστε να γίνει όπως η οικογένεια του Ιεροβοάμ· και επειδή τον θανάτωσε.

8 Κατά τον 26ο χρόνο του Ασά, του βασιλιά του Ιούδα, ο Ηλά, ο γιος του Βασά, βασίλευσε επάνω στον Ισραήλ, στη Θερσά, και βασίλευσε δύο χρόνια.

9 Αλλά, εναντίον του συνωμότησε ο δούλος του, ο Ζιμβρί, ο αρχηγός των μισών πολεμικών αμαξών, ενώ ήταν στη Θαρσείς, πίνοντας και μεθώντας μέσα στο σπίτι του Αρσά, του οικονόμου του παλατιού του στη Θερσά.

10 Και ο Ζιμβρί μπήκε, και τον πάταξε, και τον θανάτωσε, τον 27ο χρόνο του Ασά, του βασιλιά του Ιούδα, και βασίλευσε αντ' αυτού.

11 Και καθώς βασίλευσε, αφού κάθησε επάνω στον θρόνο του, πάταξε ολόκληρη την οικογένεια του Βασά· δεν άφησε σ' αυτόν κάποιον που ουρεί σε τοίχο, ούτε συγγενείς του ούτε φίλους του.

12 Και ο Ζιμβρί εξολόθρεψε ολόκληρη την οικογένεια του Βασά, σύμφωνα με τον λόγο του Κυρίου, που μίλησε ενάντια στον Βασά διαμέσου του Ιηού του προφήτη,

13 εξαιτίας όλων των αμαρτιών του Βασά, και των αμαρτιών του Ηλά, του γιου του, που αμάρτησαν, και με τις οποίες έκαναν τον Ισραήλ να αμαρτήσκει, παροργίζοντας τον Θεό του Ισραήλ με τις ματαιότητές τους.

14 Και οι υπόλοιπες πράξεις του Ηλά, και όλα όσα έπραξε, δεν είναι γραμμένα στο βιβλίο των χρονικών των βασιλιάδων του Ισραήλ;

- ¹⁵ Κατά τον 27ο χρόνο τού Ασά, του βασιλιά τού Ιούδα, ο Ζιμβρί βασίλευσε επτά ημέρες στη Θερσά. Και ο λαός ήταν στρατοπεδευμένος ενάντια στη Γιββεθών, που ανήκε στους Φιλισταίους.
- ¹⁶ Και όταν ο λαός, αυτός που ήταν στρατοπεδευμένος, άκουσε ότι έλεγαν: Ο Ζιμβρί συνωμότησε, και μάλιστα πάταξε τον βασιλιά, ολόκληρος ο Ισραήλ έκανε τον Αμρί, τον αρχηγό τού στρατού, βασιλιά επάνω στον Ισραήλ εκείνη την ημέρα μέσα στο στρατόπεδο.
- ¹⁷ Και ανέβηκε ο Αμρί, και μαζί του ολόκληρος ο Ισραήλ, από τη Γιββεθών, και πολιορκήσαν τη Θερσά.
- ¹⁸ Και καθώς ο Ζιμβρί είδε ότι κυριεύθηκε η πόλη, μπήκε μέσα στον πυργίσκο τού παλατιού τού βασιλιά, και έκαψε επάνω του με φωτιά το παλάτι τού βασιλιά, και πέθανε,
- ¹⁹ για τις αμαρτίες του που είχε αμαρτήσει, πράττοντας πονηρά μπροστά στον Κύριο, επειδή περπάτησε στον δρόμο τού Ιεροβοάμ, και στις αμαρτίες του, που είχε πράξει, κάνοντας τον Ισραήλ να αμαρτήσει.
- ²⁰ Και οι υπόλοιπες πράξεις τού Ζιμβρί, και η συνωμοσία που έκανε, δεν είναι γραμμένα στο βιβλίο των χρονικών των βασιλιάδων τού Ισραήλ;
- ²¹ Τότε, ο λαός Ισραήλ χωρίστηκε σε δύο μέρη· το μισό τού λαού ακολούθησε τον Θιβνί, τον γιο τού Γινάθ, για να τον κάνει βασιλιά· και το μισό ακολούθησε τον Αμρί.
- ²² Ο λαός, όμως, που ακολούθησε τον Αμρί υπερίσχυσε ενάντια στον λαό που ακολούθησε τον Θιβνί, τον γιο τού Γινάθ· και ο Θιβνί πέθανε, και βασίλευσε ο Αμρί.
- ²³ ΚΑΤΑ τον 31ο χρόνο τού Ασά, του βασιλιά τού Ιούδα, ο Αμρί βασίλευσε επάνω στον Ισραήλ, και βασίλευσε 12 χρόνια· έξι χρόνια βασίλευσε στη Θερσά.
- ²⁴ Και αγόρασε το βουνό τής Σαμάρειας από τον Σεμέρ, για δύο τάλαντα ασήμι, και έκτισε μια πόλη επάνω στο βουνό, και αποκάλεσε το όνομα της πόλης, που έκτισε, σύμφωνα με το όνομα του Σεμέρ, κυρίου τού βουνού, Σαμάρεια.
- ²⁵ Και ο Αμρί έπραξε πονηρά μπροστά στον Κύριο, και έπραξε χειρότερα από όλους όσους ήσαν πριν απ' αυτόν·
- ²⁶ και περπάτησε σε όλους τους δρόμους τού Ιεροβοάμ, του γιου τού Ναβάτ, και στις αμαρτίες εκείνου, με τις οποίες έκανε τον Ισραήλ να αμαρτήσει, παροργίζοντας τον Κύριο τον Θεό τού Ισραήλ με τις ματαιότητές τους.
- ²⁷ Και οι υπόλοιπες από τις πράξεις τού Αμρί που έπραξε, και τα κατορθώματά του όσα έκανε, δεν είναι γραμμένα στο βιβλίο των χρονικών των βασιλιάδων τού Ισραήλ;
- ²⁸ Και ο Αμρί κοιμήθηκε μαζί με τους πατέρες του, και θάφτηκε στη Σαμάρεια· και αντ' αυτού βασίλευσε ο Αχαάβ, ο γιος του.
- ²⁹ ΚΑΙ ο Αχαάβ, ο γιος τού Αμρί, βασίλευσε επάνω στον Ισραήλ κατά τον 38ο χρόνο τού Ασά τού βασιλιά τού Ιούδα· και ο Αχαάβ ο γιος τού Αμρί, βασίλευσε επάνω στον Ισραήλ στη Σαμάρεια, 22 χρόνια.
- ³⁰ Και ο Αχαάβ, ο γιος τού Αμρί, έπραξε πονηρά μπροστά στον Κύριο, περισσότερο από όλους όσους ήσαν πριν απ' αυτόν.
- ³¹ Και σαν να ήταν ένα μικρό πράγμα, το να περπατάει στις αμαρτίες τού Ιεροβοάμ, του γιου τού Ναβάτ, πήρε ακόμα για γυναίκα την Ιεζάβελ, τη θυγατέρα τού Εθβαάλ, του βασιλιά των Σιδωνίων, και πήγε και λάτρευσε τον Βάαλ, και τον προσκύνησε.
- ³² Και ανέγειρε βωμό στον Βάαλ, μέσα στον οίκο τού Βάαλ, που είχε οικοδομήσει στη Σαμάρεια.
- ³³ Και ο Αχαάβ έκανε ένα άλσος· και για να παροργίσει τον Κύριο τον Θεό τού Ισραήλ, ο Αχαάβ έπραξε περισσότερο από όλους τους βασιλιάδες τού Ισραήλ, όσοι στάθηκαν πριν απ' αυτόν.
- ³⁴ Στις ημέρες του, ο Χιήλ ο Βαιθηλίτης έκτισε την Ιεριχώ· έβαλε τα θεμέλιά της επάνω

στον πρωτότοκό του, τον Αβειρών, και έστησε τις πύλες της επάνω στον νεότερο γιο του, τον Σεγούβ, σύμφωνα με τον λόγο τού Κυρίου, που είχε μιλήσει διαμέσου τού Ιησού, τον γιο τού Ναυή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 17

ΚΑΙ ο Ηλίας ο Θεσβίτης, αυτός από τους κατοίκους τής Γαλαάδ, είπε στον Αχαάβ: Ζει ο Κύριος ο Θεός τού Ισραήλ, μπροστά στον οποίο στέκομαι, αυτά τα χρόνια δεν θα υπάρξει δρόσος και βροχή, παρά μονάχα με τον λόγο τού στόματός μου.

² Και ο λόγος τού Κυρίου ήρθε σ' αυτόν, λέγοντας:

³ Αναχώρησε από εδώ, και στρέψε ανατολικά, και κρύψου κοντά στον χείμαρρο Χερίθ, που είναι απέναντι από τον Ιορδάνη·

⁴ και θα πίνεις από τον χείμαρρο· πρόσταξα δε τους κόρακες, να σε τρέφουν εκεί.

⁵ Και πήγε, και έκανε σύμφωνα με τον λόγο τού Κυρίου· επειδή, πήγε και κάθησε κοντά στον χείμαρρο Χερίθ, που είναι απέναντι από τον Ιορδάνη.

⁶ Και οι κόρακες του έφερναν ψωμί και κρέας το πρωί, και ψωμί και κρέας την εσπέρα· και έπινε νερό από τον χείμαρρο.

⁷ Και μετά από μερικές ημέρες ο χείμαρρος Χερίθ ξεράθηκε, επειδή δεν έγινε βροχή επάνω στη γη.

⁸ Και ήρθε σ' αυτόν ο λόγος τού Κυρίου, λέγοντας:

⁹ Αφού σηκωθείς, πήγαινε στα Σαρεπτά τής Σιδώνας, και κάθησε εκεί· δες, έχω προστάξει εκεί μια χήρα γυναίκα να σε τρέφει.

¹⁰ Και αφού σηκώθηκε, πήγε στα Σαρεπτά. Και καθώς ήρθε στην πύλη τής πόλης, να, ήταν εκεί μια χήρα που μάζευε ξυλαράκια· και της φώναξε, και είπε: Φέρε μου, παρακαλώ, σε δοχείο λίγο νερό να πιω.

¹¹ Κι ενώ πήγε για να φέρει, της φώναξε, και είπε: Φέρε μου, παρακαλώ, και ένα κομμάτι ψωμί στο χέρι σου.

¹² Κι εκείνη είπε: Ζει ο Κύριος ο Θεός σου, δεν έχω ψωμί, αλλά μόνον μια χεριά αλεύρι στο πιθάρι, και λίγο λάδι στο ρωγί· και δες, μαζεύω δύο ξυλαράκια, για να πάω και να το φτιάξω για τον εαυτό μου, και για τον γιο μου, και να το φάμε, και να πεθάνουμε.

¹³ Και ο Ηλίας τής είπε: Μη φοβάσαι· πήγαινε, κάνε όπως είπες· αλλά, απ' αυτό κάνε πρώτα σε μένα μια μικρή πίτα, και φέρ' την σε μένα, και έπειτα κάνε για τον εαυτό σου, και για τον γιο σου·

¹⁴ επειδή, έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός τού Ισραήλ: Το πιθάρι με το αλεύρι δεν θα αδειάσει ούτε το ρωγί με το λάδι θα ελαττωθεί, μέχρι την ημέρα κατά την οποία ο Κύριος θα δώσει βροχή επάνω στο πρόσωπο της γης.

¹⁵ Κι εκείνη πήγε, και έκανε σύμφωνα με τον λόγο του Ηλία· και έτρωγε, αυτή, κι αυτός, και η οικογένειά της, πολλές ημέρες·

¹⁶ το πιθάρι με το αλεύρι δεν άδειασε ούτε το ρωγί με το λάδι ελαττώθηκε, σύμφωνα με τον λόγο τού Κυρίου, που μίλησε διαμέσου τού Ηλία.

¹⁷ Και μετά από τα πράγματα αυτά, αρρώστησε ο γιος τής γυναίκας, της κυρίας τού σπιτιού· και η αρρώστια του ήταν υπερβολικά δυνατή, μέχρις ότου δεν έμεινε μέσα του πνοή.

¹⁸ Και είπε στον Ηλία: Τι έχεις μαζί μου, άνθρωπε του Θεού; Ήρθες σε μένα για να φέρεις σε ενθύμηση τις ανομίες μου, και να θανατώσεις τον γιο μου;

¹⁹ Κι εκείνος τής είπε: Δώσε μου τον γιο σου. Και τον πήρε από τον κόρφο της, και τον

ανέβασε στο υπερώο, όπου αυτός καθόταν, και τον πλάγιασε επάνω στο κρεβάτι του.

²⁰ Και αναβόησε στον Κύριο, και είπε: Κύριε, Θεέ μου! Έφερές κακό κι επάνω στη χήρα, κοντά στην οποία παροικώ, ώστε να θανατώσεις τον γιο της;

²¹ Και ξάπλωσε τρεις φορές επάνω στο παιδάκι, και αναβόησε στον Κύριο, και είπε: Κύριε, Θεέ μου, ας επανέλθει, παρακαλώ, στο παιδάκι αυτό, η ψυχή μέσα του.

²² Και ο Κύριος εισάκουσε τη φωνή τού Ηλία· και στο παιδάκι επανήλθε μέσα του η ψυχή, και ανέζησε.

²³ Και ο Ηλίας πήρε το παιδάκι, και το κατέβασε από το υπερώο στο σπίτι, και το έδωσε στη μητέρα του. Και ο Ηλίας είπε: Δες, ο γιος σου ζει.

²⁴ Και η γυναίκα είπε στον Ηλία: Τώρα γνωρίζω απ' αυτό ότι είσαι άνθρωπος του Θεού, και ο λόγος τού Κυρίου στο στόμα σου είναι αλήθεια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 18

ΚΑΙ ύστερα από πολλές ημέρες, ο λόγος τού Κυρίου ήρθε στον Ηλία κατά τον τρίτο χρόνο, λέγοντας: Πήγαινε, και φανερώσου στον Αχαάβ· και θα δώσω βροχή επάνω στο πρόσωπο της γης.

² Και ο Ηλίας πήγε να φανερωθεί στον Αχαάβ. Η πείνα μάλιστα γινόταν βαριά στη Σαμάρεια.

³ Και ο Αχαάβ κάλεσε τον Οβαδία τον οικονόμο. (Και ο Οβαδία φοβόταν υπερβολικά τον Κύριο·

⁴ επειδή, όταν η Ιεζάβελ εξολόθρευε τους προφήτες τού Κυρίου, ο Οβαδία είχε πάρει 100 προφήτες, και τους έκρυψε σε σπηλιά ανά 50, και τους έτρεφε εκεί με ψωμί και νερό).

⁵ Και ο Αχαάβ είπε στον Οβαδία: Να περιέλθεις στη γη, σε όλες τις πηγές των νερών, και σε όλους τους χειμάρρους· ίσως βρούμε χορτάρι, για να σώσουμε τη ζωή των αλόγων και των μουλαριών, και να μη στερηθούμε τα κτήνη.

⁶ Χώρισαν, λοιπόν, τη γη για τον εαυτό τους, για να τη διαπεράσουν· ο μεν Αχαάβ αναχώρησε από έναν δρόμο, ολομόναχος, ο δε Οβαδία αναχώρησε από άλλον δρόμο, ολομόναχος.

⁷ Και ενώ ο Οβαδία βρισκόταν καθ' οδόν, να, τον συνάντησε ο Ηλίας· και εκείνος τον γνώρισε, και έπεσε μπρούμυτα και είπε: Εσύ είσαι, κύριέ μου Ηλία;

⁸ Κι εκείνος τού είπε: Εγώ· πήγαινε, πες στον κύριό σου: Να, ο Ηλίας.

⁹ Κι εκείνος είπε: Τι αμάρτησα, ώστε θέλεις να παραδώσεις τον δούλο σου στο χέρι τού Αχαάβ, για να με θανατώσει;

¹⁰ Ζει ο Κύριος ο Θεός σου, δεν υπάρχει έθνος ή βασίλειο, όπου ο κύριός μου δεν έχει στείλει να σε αναζητούν· και όταν έλεγαν: Δεν είναι, αυτός όρκιζε το βασίλειο και το έθνος, ότι δεν σε βρήκαν.

¹¹ Και τώρα εσύ λες: Πήγαινε, πες στον κύριό σου: Να, ο Ηλίας.

¹² Και καθώς εγώ αναχωρήσω από σένα, το Πνεύμα τού Κυρίου θα σε φέρει όπου δεν ξέρω· και όταν πάω και αναγγείλω στον Αχαάβ, και δεν σε βρει, θα με θανατώσει. Αλλά, ο δούλος σου φοβούμαι τον Κύριο από τη νιότη μου.

¹³ Δεν αναγγέλθηκε στον κύριό μου τι έκανα, όταν η Ιεζάβελ θανάτωνε τους προφήτες τού Κυρίου, με ποιον τρόπο είχα κρύψει 100 άνδρες από τους προφήτες του Κυρίου, σε σπηλιά ανά 50, και τους διέθρεψα με ψωμί και νερό;

¹⁴ Και τώρα εσύ λες: Πήγαινε, πες στον κύριό σου: Να, ο Ηλίας· αλλ' αυτός θα με θανατώσει.

- ¹⁵ Και ο Ηλίας είπε: Ζει ο Κύριος των δυνάμεων, μπροστά στον οποίο παραστέκομαι ότι, σήμερα θα εμφανιστώ σ' αυτόν.
- ¹⁶ Πήγε, λοιπόν, ο Οβαδία σε συνάντηση του Αχαάβ, και του το ανήγγειλε. Και ο Αχαάβ πήγε σε συνάντηση του Ηλία.
- ¹⁷ Και καθώς ο Αχαάβ είδε τον Ηλία, ο Αχαάβ είπε σ' αυτόν: Εσύ είσαι αυτός που διαταράξεις τον Ισραήλ;
- ¹⁸ Κι εκείνος είπε: Δεν διαταράζω εγώ τον Ισραήλ, αλλ' εσύ, και η οικογένεια του πατέρα σου· επειδή, εσείς εγκαταλείψατε τις εντολές τού Κυρίου, και πήγες πίσω από τους Βααλείμ·
- ¹⁹ τώρα, λοιπόν, στείλε, συγκέντρωσέ μου ολόκληρο τον Ισραήλ στο βουνό τον Κάρμηλο, και τους 450 προφήτες τού Βάαλ, και τους 400 προφήτες των αλσών, που τρώνε στο τραπέζι τής Ιεζάβελ.
- ²⁰ Και ο Αχαάβ έστειλε σε όλους του γιους Ισραήλ, και συγκέντρωσε τους προφήτες στο βουνό τον Κάρμηλο.
- ²¹ Και ο Ηλίας πλησίασε σε ολόκληρο τον λαό, και είπε: Μέχρι πότε χωλαίνετε ανάμεσα σε δύο φρονήματα; Αν ο Κύριος είναι Θεός, ακολουθείτε αυτόν· αλλ' αν ο Βάαλ, ακολουθείτε τούτον. Και ο λαός δεν του απάντησε ούτε έναν λόγο.
- ²² Τότε, ο Ηλίας είπε στον λαό: Εγώ μόνος απέμεινα προφήτης τού Κυρίου· ενώ οι προφήτες τού Βάαλ είναι 450 άνδρες·
- ²³ ας μας δώσουν, λοιπόν, δύο μοσχάρια· και ας διαλέξουν για τον εαυτό τους το ένα μοσχάρι, και ας το διαμελίσουν, και ας το βάλουν επάνω σε ξύλα, φωτιά όμως ας μη βάλουν· κι εγώ θα ετοιμάσω το άλλο μοσχάρι, και θα το βάλω επάνω σε ξύλα, και φωτιά δεν θα βάλω·
- ²⁴ και να επικαλεστείτε το όνομα των θεών σας, κι εγώ θα επικαλεσθώ το όνομα του Κυρίου· και ο Θεός, που θα εισακούσει με φωτιά, αυτός ας είναι ο Θεός. Και απαντώντας ολόκληρος ο λαός, είπε: Καλός είναι ο λόγος.
- ²⁵ Και ο Ηλίας είπε στους προφήτες τού Βάαλ: Διαλέξτε για τον εαυτό σας το ένα μοσχάρι, και ετοιμάστε το πρώτοι· επειδή, είστε πολλοί· και επικαλεσθείτε το όνομα των θεών σας, φωτιά όμως μη βάλετε.
- ²⁶ Και πήραν το μοσχάρι που τους δόθηκε, και το ετοίμασαν, και επικαλούνταν το όνομα του Βάαλ από το πρωί μέχρι το μεσημέρι, λέγοντας: Εισάκουσέ μας, Βάαλ· και δεν υπήρξε φωνή, και δεν υπήρξε ακρόαση· και πηδούσαν γύρω από το θυσιαστήριο, που είχαν κτίσει.
- ²⁷ Και κατά το μεσημέρι, ο Ηλίας περιπαίζοντάς τους, έλεγε: Να τον επικαλείστε με δυνατή φωνή· επειδή, θεός είναι· ή έχει συνομιλία ή έχει ασχολία ή είναι σε οδοιπορία ή ίσως και να κοιμάται, και θα ξυπνήσει.
- ²⁸ Και επικαλούνταν με μεγάλη φωνή, και κατέκοβαν το σώμα τους, σύμφωνα με τη συνήθειά τους, με μαχαίρια και με λόγχες, μέχρις ότου ξεχύθηκε επάνω τους αίμα.
- ²⁹ Και αφού πέρασε το μεσημέρι, κι αυτοί προφήτευαν μέχρι την ώρα τής προσφοράς, και δεν υπήρξε φωνή, και δεν υπήρξε ακρόαση, και δεν υπήρξε προσοχή,
- ³⁰ τότε, ο Ηλίας είπε σε ολόκληρο τον λαό: Πλησιάστε σε μένα. Και ολόκληρος ο λαός πλησίασε σ' αυτόν. Και επιδιόρθωσε το θυσιαστήριο του Κυρίου, το γκρεμισμένο.
- ³¹ Και ο Ηλίας πήρε 12 πέτρες, σύμφωνα με τον αριθμό των φυλών των γιων τού Ιακώβ, προς τον οποίο είχε έρθει ο λόγος τού Κυρίου, λέγοντας: Το όνομά σου θα είναι Ισραήλ·
- ³² και έκτισε τις πέτρες σε θυσιαστήριο στο όνομα του Κυρίου· και έκανε ένα αυλάκι γύρω από το θυσιαστήριο, που χωρούσε δύο μέτρα σπόρο.
- ³³ Και στοίβαξε τα ξύλα, και διαμέλισε το μοσχάρι, και το έβαλε επάνω στα ξύλα.

³⁴ Και είπε: Γεμίστε τέσσερις υδρίες νερό, και χύστε το επάνω στο ολοκαύτωμα, κι επάνω στα ξύλα. Και είπε: Δευτερώστε· και δευτέρωσαν. Και είπε: Κάντε το μια τρίτη φορά· και το έκαναν μια τρίτη φορά.

³⁵ Και το νερό περιέτρεχε γύρω από το θυσιαστήριο· ακόμα και το αυλάκι γέμισε νερό.

³⁶ Και την ώρα τής προσφοράς, ο Ηλίας ο προφήτης πλησίασε, και είπε: Κύριε, Θεέ του Αβραάμ, του Ισαάκ, και του Ισραήλ, ας γίνει σήμερα γνωστό, ότι εσύ είσαι ο Θεός στον Ισραήλ, κι εγώ δούλος σου, και σύμφωνα με τον λόγο σου έκανα όλα αυτά τα πράγματα·

³⁷ εισάκουσέ με, Κύριε, εισάκουσέ με, για να γνωρίσει αυτός ο λαός ότι εσύ ο Κύριος είσαι ο Θεός, κι εσύ γύρισες την καρδιά τους πίσω.

³⁸ Τότε, έπεσε φωτιά από τον Κύριο και κατέφαγε το ολοκαύτωμα, και τα ξύλα, και τις πέτρες, και το χώμα, και έγλειψε το νερό, αυτό που ήταν στο αυλάκι.

³⁹ Και όταν ολόκληρος ο λαός το είδε, έπεσαν μπρούμυτα μπροστά τους, και είπαν: Ο Κύριος, αυτός είναι ο Θεός· ο Κύριος, αυτός είναι ο Θεός.

⁴⁰ Και ο Ηλίας τούς είπε: Πιάστε τούς προφήτες τού Βάαλ· κανέναν απ' αυτούς ας μη διασωθεί. Και τους έπιασαν· και ο Ηλίας τούς κατέβασε στον χείμαρρο Κεισών, κι εκεί τους έσφαξε.

⁴¹ Και ο Ηλίας είπε στον Αχαάβ: Ανέβα, φάε και πιες· επειδή, υπάρχει φωνή πλήθους βροχής.

⁴² Και ο Αχαάβ ανέβηκε για να φάει και να πιει. Και ο Ηλίας ανέβηκε στην κορυφή τού Καρμήλου, και έσκυψε στη γη, και έβαλε το πρόσωπό του ανάμεσα στα γόνατά του,

⁴³ και είπε στον υπηρέτη του: Ανέβα, τώρα, κοίταξε προς τη θάλασσα. Κι ανέβηκε, και κοίταξε, και είπε: Δεν είναι τίποτε. Κι εκείνος είπε: Πήγαινε πάλι, μέχρι επτά φορές.

⁴⁴ Και την έβδομη φορά είπε: Δες, ένα μικρό σύννεφο, σαν παλάμη ανθρώπου, ανεβαίνει από τη θάλασσα. Και είπε: Ανέβα, πες στον Αχαάβ: Ζεύξε την άμαξά σου, και κατέβα, για να μη σε εμποδίσει η βροχή.

⁴⁵ Και, εντωμεταξύ, ο ουρανός μαύρισε από τα σύννεφα και τον άνεμο, και έγινε μεγάλη βροχή. Και ο Αχαάβ ανέβηκε στην άμαξά του, και πήγε στην Ιεζραέλ.

⁴⁶ Και το χέρι τού Κυρίου στάθηκε επάνω στον Ηλία, και συνέσφιξε την οσφύ του, και έτρεχε μπροστά από τον Αχαάβ μέχρι την είσοδο της Ιεζραέλ.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 19

ΚΑΙ ο Αχαάβ ανήγγειλε στην Ιεζάβελ όλα όσα έκανε ο Ηλίας, και με ποιον τρόπο θανάτωσε με ρομφαία όλους τούς προφήτες.

² Και η Ιεζάβελ έστειλε έναν μηνυτή στον Ηλία, λέγοντας: Έτσι να κάνουν οι θεοί και έτσι να προσθέσουν, αν αύριο αυτή περίπου την ώρα δεν κάνω τη ζωή σου σαν τη ζωή ενός από εκείνους.

³ Και επειδή φοβήθηκε, σηκώθηκε, και αναχώρησε χάρη τής ζωής του, και ήρθε στη Βηρσαβέ, που είναι στον Ιούδα, και άφησε εκεί τον υπηρέτη του.

⁴ Κι αυτός πήγε στην έρημο μιας ημέρας δρόμο, και ήρθε και κάθησε κάτω από μια άρκευθο· και επιθύμησε μέσα του να πεθάνει, και είπε: Αρκεί· τώρα, Κύριε, πάρε την ψυχή μου, επειδή δεν είμαι καλύτερος από τους πατέρες μου.

⁵ Και αφού πλάγιασε, αποκοιμήθηκε κάτω από μια άρκευθο, και ξάφνου, ένας άγγελος τον άγγιξε, και του είπε: Σήκω, φάε.

⁶ Και κοίταξε προς τα πάνω, και να, κοντά στο κεφάλι του υπήρχε ψωμί, ψημένο επάνω σε καυτές πέτρες, και δοχείο με νερό. Και έφαγε και ήπιε, και ξαναπλάγιασε.

⁷ Και ο άγγελος του Κυρίου γύρισε για δεύτερη φορά, και τον άγγιξε, και είπε: Σήκω, φάε· επειδή, είναι μεγάλος ο δρόμος για σένα.

⁸ Και αφού σηκώθηκε, έφαγε και ήπιε, και με τη δύναμη εκείνης της τροφής οδοιπόρησε 40 ημέρες και 40 νύχτες, μέχρι το Χωρήβ, το βουνό τού Θεού.

⁹ Και μπήκε εκεί σε ένα σπήλαιο, και έκανε ένα κατάλυμα· και να, λόγος τού Κυρίου ήρθε σ' αυτόν, και του είπε: Τι κάνεις εδώ, Ηλίας;

¹⁰ Κι εκείνος είπε: Στάθηκα στο έπακρον ζηλωτής τού Κυρίου, του Θεού των δυνάμεων· επειδή, οι γιοι Ισραήλ εγκατέλειψαν τη διαθήκη σου, κατέστρεψαν τα θυσιαστήριά σου, και θανάτωσαν τους προφήτες σου με ρομφαία· κι εγώ εναπέμεινα μόνος· και ζητούν τη ζωή μου, για να την αφαιρέσουν.

¹¹ Και είπε: Βγες έξω, και στάσου επάνω στο βουνό, μπροστά στον Κύριο. Και να, ο Κύριος διάβαινε, και δυνατός άνεμος έσχιζε τα βουνά, και έσπαζε τους βράχους μπροστά από τον Κύριο· ο Κύριος δεν ήταν μέσα στον άνεμο· και ύστερα από τον άνεμο, σεισμός· ο Κύριος δεν ήταν μέσα στον σεισμό·

¹² και ύστερα από τον σεισμό, φωτιά· ο Κύριος δεν ήταν μέσα στη φωτιά· και μετά τη φωτιά, ήχος λεπτού αέρα.

¹³ Και καθώς ο Ηλίας τον άκουσε, σκέπασε το πρόσωπό του με τη μηλωτή του, και βγήκε έξω, και στάθηκε στην είσοδο της σπηλιάς. Και να, ακούστηκε σ' αυτόν μια φωνή, που έλεγε: Τι κάνεις εδώ, Ηλίας;

¹⁴ Και είπε: Στάθηκα στο έπακρον ζηλωτής τού Κυρίου των δυνάμεων· επειδή, οι γιοι Ισραήλ εγκατέλειψαν τη διαθήκη σου, κατέστρεψαν τα θυσιαστήριά σου, και θανάτωσαν τους προφήτες σου με ρομφαία· και εγώ εναπέμεινα μόνος· και ζητούν τη ζωή μου, για να την αφαιρέσουν.

¹⁵ Και ο Κύριος του είπε: Πήγαινε, γύρνα πίσω στον δρόμο σου, στην έρημο της Δαμασκού· και όταν έρθεις, χρίσε τον Αζαήλ βασιλιά επάνω στη Συρία·

¹⁶ και τον Ιηού, τον γιο τού Νιμσί, θα τον χρίσεις βασιλιά επάνω στον Ισραήλ· και τον Ελισσαιέ, τον γιο τού Σαφάτ, από την Αβέλ-μεολά, θα τον χρίσεις προφήτη αντί για σένα·

¹⁷ Και θα συμβεί, ώστε αυτός που θα διασωθεί από τη ρομφαία τού Αζαήλ, θα τον θανατώσει ο Ιηού· κι αυτός που θα διασωθεί από τη ρομφαία τού Ιηού, θα τον θανατώσει ο Ελισσαιέ·

¹⁸ άφησα, όμως, στον Ισραήλ 7.000, όλα τα γόνατα όσα δεν έκλιναν στον Βάαλ, και κάθε στόμα που δεν τον φίλησε.

¹⁹ Και αφού αναχώρησε από εκεί, βρήκε τον Ελισσαιέ, τον γιο τού Σαφάτ, καθώς όργωνε με 12 ζευγάρια βόδια μπροστά του, ενώ αυτός ήταν στο 12ο· και ο Ηλίας πέρασε από κοντά του, και έρριξε επάνω του τη μηλωτή του.

²⁰ Κι εκείνος άφησε τα βόδια, και έτρεξε πίσω από τον Ηλία, και είπε: Ας φιλήσω, παρακαλώ, τον πατέρα μου και τη μητέρα μου, και τότε θα σε ακολουθήσω. Και του είπε: Πήγαινε, γύρνα πίσω· επειδή, τι σου έκανα;

²¹ Και στράφηκε από πίσω του, και πήρε ένα ζευγάρι βόδια, τα έσφαξε, και έψησε το κρέας τους με τα εργαλεία των βοδιών, και έδωσε στον λαό, και έφαγαν. Τότε, αφού σηκώθηκε, πήγε πίσω από τον Ηλία, και τον υπηρετούσε.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 20

ΚΑΙ ο Βεν-αδάδ, ο βασιλιάς της Συρίας, συγκέντρωσε ολόκληρη τη δύναμή του· (και ήσαν μαζί του 32 βασιλιάδες, και άλογα, και άμαξες)· και ανέβηκε, και πολιορκήσε τη Σαμάρεια, και την πολεμούσε.

- ² Και έστειλε μηνυτές στον Αχαάβ, τον βασιλιά τού Ισραήλ, στην πόλη, και του είπε: Έτσι λέει ο Βεν-αδάδ·
- ³ το ασήμι σου και το χρυσάφι σου είναι δικό μου· και οι γυναίκες σου και τα ωραία παιδιά σου είναι δικά μου.
- ⁴ Και ο βασιλιάς τού Ισραήλ απάντησε, και είπε: Σύμφωνα με τον λόγο σου, κύριέ μου βασιλιά, δικός σου είμαι εγώ, και όλα όσα έχω.
- ⁵ Και οι μηνυτές γύρισαν πίσω, και είπαν: Έτσι απαντάει ο Βεν-αδάδ, λέγοντας: Επειδή, έστειλα σε σένα, λέγοντας: Το ασήμι σου, το χρυσάφι σου, και τις γυναίκες σου, και τα παιδιά σου, θα τα παραδώσεις σε μένα,
- ⁶ αύριο βέβαια γύρω σ' αυτή την ώρα, θα στείλω τους δούλους μου σε σένα, και θα ερευνήσουν το παλάτι σου, και τα σπίτια των δούλων σου· και ό,τι είναι επιθυμητό στα μάτια σου, θα το βάλουν στα χέρια τους, και θα το πάρουν.
- ⁷ Τότε, ο βασιλιάς τού Ισραήλ κάλεσε όλους τους πρεσβύτερους του τόπου, και είπε: Στοχαστείτε, παρακαλώ, και δέστε ότι αυτός ζητάει κακία· επειδή, έστειλε σε μένα για τις γυναίκες μου, και για τα παιδιά μου, και για το ασήμι μου, και για το χρυσάφι μου, και δεν του αρνήθηκα τίποτε.
- ⁸ Και όλοι οι πρεσβύτεροι και ολόκληρος ο λαός είπαν σ' αυτόν: Μη υπακούσεις ούτε να συγκατατεθείς.
- ⁹ Είπε, λοιπόν, στους μηνυτές τού Βεν-αδάδ: Πείτε στον κύριό μου τον βασιλιά: Όλα όσα διαμήνυσες στον δούλο σου αρχικά, θα τα κάνω· αυτό, όμως, το πράγμα δεν μπορώ να το κάνω. Και οι μηνυτές αναχώρησαν, και του έφεραν την απάντηση.
- ¹⁰ Και ο Βεν-αδάδ ξανάστειλε σ' αυτόν μηνυτές, λέγοντας: Έτσι να κάνουν σε μένα οι θεοί, και έτσι να προσθέσουν, αν το χώμα της Σαμάρειας αρκέσει για μια χεριά σε ολόκληρο τον λαό, αυτόν που με ακολουθεί.
- ¹¹ Και ο βασιλιάς τού Ισραήλ απάντησε και είπε: Πείτε του: Όποιος περιζώνεται τα όπλα, ας μη μεγαλαυχεί σαν εκείνον που τα βγάζει.
- ¹² Και όταν ο Βεν-αδάδ άκουσε αυτό τον λόγο, έτυχε να πίνει, αυτός και οι βασιλιάδες που ήσαν μαζί του στις σκηνές, και είπε στους δούλους του: Παραταχθείτε. Και παρατάχθηκαν ενάντια στην πόλη.
- ¹³ Και να, ήρθε στον Αχαάβ, τον βασιλιά τού Ισραήλ, ένας προφήτης, λέγοντας: Έτσι λέει ο Κύριος: Βλέπεις ολόκληρο αυτό το μεγάλο πλήθος; Δες, εγώ το παραδίνω στο χέρι σου, σήμερα· και θα γνωρίσεις ότι εγώ είμαι ο Κύριος.
- ¹⁴ Και ο Αχαάβ είπε: Με ποιον; Κι εκείνος απάντησε: Έτσι λέει ο Κύριος: Με τους υπηρέτες των αρχόντων των επαρχιών. Τότε, είπε: Ποιος θα συγκροτήσει τη μάχη; Κι απάντησε: Εσύ.
- ¹⁵ Τότε, αρίθμησε τους υπηρέτες των αρχόντων των επαρχιών· και ήσαν 232· και ύστερα απ' αυτούς, αρίθμησε ολόκληρο τον λαό, όλους τους γιους Ισραήλ, 7.000.
- ¹⁶ Και βγήκαν το μεσημέρι. Και ο Βεν-αδάδ έπινε και μεθούσε στις σκηνές, αυτός, και οι βασιλιάδες, οι 32 βασιλιάδες, οι σύμμαχοί του.
- ¹⁷ Και βγήκαν πρώτοι οι υπηρέτες των αρχόντων των επαρχιών· και ο Βεν-αδάδ έστειλε να μάθει· και του ανήγγειλαν, λέγοντας: Βγήκαν άνδρες από τη Σαμάρεια.
- ¹⁸ Κι εκείνος είπε: Αν βγήκαν ειρηνικά, πιάστε τους ζωντανούς· και αν βγήκαν για πόλεμο, και πάλι συλλάβετέ τους ζωντανούς.
- ¹⁹ Βγήκαν, λοιπόν, από την πόλη αυτοί οι υπηρέτες των αρχόντων των επαρχιών, και ο στρατός που τους ακολουθούσε.
- ²⁰ Και κάθε ένας χτύπησε τον άνθρωπό του· και οι Σύριοι έφυγαν· και ο Ισραήλ τους καταδίωξε· και ο Βεν-αδάδ, ο βασιλιάς τής Συρίας, διασώθηκε έφιππος μαζί με τους

καβαλάρηδες.

21 Και βγήκε ο βασιλιάς τού Ισραήλ, και χτύπησε τους καβαλάρηδες και τις άμαξες, και έκανε στους Συρίους μεγάλη σφαγή.

22 Και ο προφήτης ήρθε στον βασιλιά τού Ισραήλ, και του είπε: Πήγαινε, ενδυναμώσου, και σκέψου, και δες τι θα κάνεις· επειδή, στην επιστροφή τού χρόνου ο βασιλιάς τής Συρίας θα ανέβει εναντίον σου.

23 Και οι δούλοι τού βασιλιά τής Συρίας είπαν σ' αυτόν: Ο θεός τους είναι θεός των βουνών· γι' αυτό υπερίσχυσε εναντίον μας· αν τους πολεμήσουμε στην πεδιάδα, σίγουρα θα υπερισχύσουμε εναντίον τους.

24 Κάνε, λοιπόν, τούτο το πράγμα: Βγάλε τους βασιλιάδες, κάθε έναν από τον τόπο του· και αντί γι' αυτούς βάλε στρατηγούς·

25 κι εσύ συγκέντρωσε στον εαυτό σου στρατό, όσον στρατό έπεσε, απ' αυτούς που ήσαν μαζί σου, και άλογο αντί για άλογο, και άμαξα αντί για άμαξα· και ας τους πολεμήσουμε στην πεδιάδα, και βέβαια θα υπερισχύσουμε εναντίον τους. Και εισάκουσε τη φωνή τους, και έκανε έτσι.

26 Και στην επιστροφή τού χρόνου, ο Βεν-αδάδ αριθμήσε τους Συρίους, και ανέβηκε στην Αφέκ, για να πολεμήσει ενάντια στον Ισραήλ.

27 Και οι γιοι Ισραήλ αριθμήθηκαν, και αφού προπαρασκευάστηκαν, πήγαν σε συνάντησή τους· και οι γιοι Ισραήλ στρατοπέδευαν απέναντί τους, σαν δύο μικρά κοπάδια κατσικιών· ενώ οι Σύριοι γέμισαν τη γη.

28 Και ήρθε ο άνθρωπος του Θεού, και μίλησε στον βασιλιά τού Ισραήλ, και είπε: Έτσι λέει ο Κύριος: Επειδή, οι Σύριοι είπαν: Ο Κύριος είναι Θεός των βουνών, και όχι Θεός των κοιλάδων, γι' αυτό θα παραδώσω στο χέρι σου ολόκληρο αυτό το μεγάλο πλήθος, και θα γνωρίσετε ότι εγώ είμαι ο Κύριος.

29 Και ήσαν μεταξύ τους στρατοπεδευμένοι αντικρυστά επτά ημέρες. Και την έβδομη ημέρα συγκροτήθηκε η μάχη· και οι γιοι Ισραήλ χτύπησαν τους Συρίους 100.000 πεζούς σε μία ημέρα.

30 Κι εκείνοι που εναπέμειναν, έφυγαν στην Αφέκ, προς την πόλη· και το τείχος έπεσε επάνω σε 27.000 από τους άνδρες που είχαν εναπομείνει. Και ο Βεν-αδάδ έφυγε, και μπήκε στην πόλη, και κρυβόταν από κοιτώνα σε κοιτώνα.

31 Και οι δούλοι του είπαν σ' αυτόν: Δες, τώρα, ακούσαμε ότι οι βασιλιάδες τής οικογένειας του Ισραήλ είναι βασιλιάδες ελεήμονες· ας βάλουμε, λοιπόν, σάκους επάνω στη μέση μας, και σχοινιά επάνω στα κεφάλια μας, και ας βγούμε στον βασιλιά τού Ισραήλ· ίσως σου χαρίσει τη ζωή.

32 Περιζώστηκαν, λοιπόν, σάκους, και σχοινιά στα κεφάλια τους, και ήρθαν στον βασιλιά τού Ισραήλ, και είπαν: Ο δούλος σου ο Βεν-αδάδ λέει: Ας ζήσει η ψυχή μου, παρακαλώ. Και είπε: Ζει ακόμα; Αδελφός μου είναι.

33 Και οι άνδρες το πήραν αυτό για καλόν οιωνό, και βιάστηκαν να στερεώσουν αυτό που βγήκε από το στόμα του· και είπαν: Ο αδελφός σου ο Βεν-αδάδ. Και είπε: Πηγαίνετε, φέρτε τον. Και όταν ο Βεν-αδάδ ήρθε σ' αυτόν, εκείνος τον ανέβασε στην άμαξά του.

34 Και ο Βεν-αδάδ είπε σ' αυτόν: Τις πόλεις, που είχε πάρει ο πατέρας μου από τον πατέρα σου, θα τις επιστρέψω· και θα στήσεις στη Δαμασκό οχυρώματα, όπως έστησε ο πατέρας μου στη Σαμάρεια. Κι εγώ, είπε ο Αχαάβ, θα σε εξαποστείλω με βάση αυτή τη συνθήκη. Έτσι, έκανε μαζί του συνθήκη, και τον εξαπέστειλε.

35 Και ένας άνθρωπος από τους γιους των προφητών είπε στον κοντινό του με λόγον τού Κυρίου: Χτύπησέ με, παρακαλώ. Αλλ' ο άνθρωπος δεν θέλησε να τον χτυπήσει.

36 Και του είπε: Επειδή, δεν υπάκουσες στη φωνή τού Κυρίου, δες, καθώς θα

αναχωρήσεις από μένα, θα σε θανατώσει ένα λιοντάρι. Και καθώς αναχώρησε απ' αυτόν, τον βρήκε ένα λιοντάρι, και τον θανάτωσε.

³⁷ Βρίσκοντας αργότερα έναν άλλον άνθρωπο, είπε: Χτύπησέ με, παρακαλώ. Και ο άνθρωπος τον χτύπησε, και καθώς τον χτύπησε, τον πλήγωσε.

³⁸ Τότε, ο προφήτης αναχώρησε, και στάθηκε επάνω στον δρόμο για τον βασιλιά, μεταμορφωμένος με ένα κάλυμμα στα μάτια του.

³⁹ Και καθώς διάβαινε ο βασιλιάς, αυτός αναβόησε προς τον βασιλιά, και είπε: Ο δούλος σου βγήκε στο μέσον τής μάχης· και να, ένας άνθρωπος, αφού στράφηκε κατά μέρος, έφερε κάποιον σε μένα, και είπε: Φύλαγε αυτόν τον άνθρωπο· αν ποτέ φύγει, τότε η ζωή σου θα είναι αντί για τη ζωή του ή θα πληρώσεις ένα τάλαντο ασήμι·

⁴⁰ κι ενώ ο δούλος σου ασχολείτο εδώ κι εκεί, αυτός έφυγε. Και ο βασιλιάς τού Ισραήλ είπε σ' αυτόν: Αυτή είναι η κρίση σου· εσύ ο ίδιος την αποφάσισες.

⁴¹ Τότε, έσπευσε, και έβγαλε από τα μάτια του το κάλυμμα· και τον γνώρισε ο βασιλιάς τού Ισραήλ ότι ήταν από τους προφήτες.

⁴² Και του είπε: Έτσι λέει ο Κύριος: Επειδή, εσύ εξαπέστειλες από το χέρι σου έναν άνθρωπο, που εγώ είχα αποφασίσει για όλεθρο, γι' αυτό η ζωή σου θα είναι αντί της ζωής του, και ο λαός σου αντί του λαού του.

⁴³ Και ο βασιλιάς τού Ισραήλ έφυγε στο παλάτι του σκυθρωπός και δυσανεστημένος, και ήρθε στη Σαμάρεια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 21

ΚΑΙ μετά από τα πράγματα αυτά, ο Ναβουθαί, ο Ιεζραελίτης, είχε έναν αμπελώνα στην Ιεζραέλ, κοντά στο παλάτι τού Αχαάβ, του βασιλιά τής Σαμάρειας.

² Και ο Αχαάβ μίλησε στον Ναβουθαί, λέγοντας: Δώσε μου τον αμπελώνα σου, για να τον έχω για κήπο λαχάνων, επειδή είναι κοντά στο σπίτι μου· και θα σου δώσω αντί γι' αυτόν έναν καλύτερο αμπελώνα απ' ό,τι αυτός· ή, αν σου είναι αρεστό, θα σου δώσω το αντίτιμό του σε ασήμι.

³ Και ο Ναβουθαί είπε στον Αχαάβ: Μη γένοιτο σε μένα από τον Θεό, να δώσω την κληρονομιά των πατέρων μου σε σένα!

⁴ Και ο Αχαάβ γύρισε στο σπίτι του σκυθρωπός και δυσανεστημένος, για τον λόγο τον οποίο του μίλησε ο Ναβουθαί, ο Ιεζραελίτης, λέγοντας: Δεν θα σου δώσω την κληρονομιά των πατέρων μου. Και πλάγιασε επάνω στο κρεβάτι του, και έστρεψε το πρόσωπό του, και δεν έφαγε ψωμί.

⁵ Και ήρθε σ' αυτόν η Ιεζάβελ, η γυναίκα του, και του είπε: Γιατί είναι το πνεύμα σου περίλυπο, ώστε δεν τρως ψωμί;

⁶ Κι εκείνος τής είπε: Επειδή, μίλησα στον Ναβουθαί, τον Ιεζραελίτη, και του είπα: Δώσε μου τον αμπελώνα σου με ασήμι· ή, αν αγαπάς, θα σου δώσω έναν άλλον αμπελώνα αντί γι' αυτόν· κι εκείνος απάντησε: Δεν θα σου δώσω τον αμπελώνα μου.

⁷ Και η Ιεζάβελ, η γυναίκα του, του είπε: Εσύ βασιλεύεις τώρα επάνω στον Ισραήλ; Σήκω, φάε ψωμί, και ας είναι η καρδιά σου εύθυμη· εγώ θα σου δώσω τον αμπελώνα τού Ναβουθαί, του Ιεζραελίτη.

⁸ Τότε, έγραψε επιστολές στο όνομα του Αχαάβ, και τις σφράγισε με τη σφραγίδα του, και έστειλε τις επιστολές στους πρεσβύτερους, και στους άρχοντες, εκείνους που ήσαν στην πόλη του, αυτούς που κατοικούσαν μαζί με τον Ναβουθαί.

⁹ Και στις επιστολές έγραφε, λέγοντας: Κηρύξτε νηστεία, και βάλτε τον Ναβουθαί να καθήσει επικεφαλής τού λαού·

¹⁰ και βάλτε να κάθονται επέναντί του δύο κακοί άνδρες, κι ας δώσουν μαρτυρία εναντίον του, λέγοντας: Εσύ βλασφήμησες τον Θεό και τον βασιλιά· και βγάλτε τον έξω, και πετροβολήστε τον, κι ας πεθάνει.

¹¹ Και οι άνδρες τής πόλης του, οι πρεσβύτεροι και οι άρχοντες, που κατοικούσαν στην πόλη του, έκαναν όπως τους είχε διαμηνύσει η Ιεζάβελ, σύμφωνα με το γραμμένο στις επιστολές, που τους είχε στείλει.

¹² Κήρυξαν νηστεία, και έβαλαν τον Ναβουθαί να καθήσει επικεφαλής τού λαού·

¹³ και μπήκαν δύο άνδρες κακοί, και κάθισαν απέναντί του· και οι κακοί άνδρες έδωσαν μαρτυρία εναντίον του, εναντίον του Ναβουθαί, μπροστά στον λαό, λέγοντας: Ο Ναβουθαί βλασφήμησε τον Θεό και τον βασιλιά. Τότε, τον έβγαλαν έξω από την πόλη, και τον λιθοβολήσαν με πέτρες, και πέθανε.

¹⁴ Και έστειλαν στην Ιεζάβελ, λέγοντας: Ο Ναβουθαί λιθοβολήθηκε, και πέθανε.

¹⁵ Και καθώς η Ιεζάβελ άκουσε ότι ο Ναβουθαί λιθοβολήθηκε και πέθανε, η Ιεζάβελ είπε στον Αχαάβ: Σήκω, κληρονόμησε τον αμπελώνα τού Ναβουθαί, του Ιεζραελίτη, που δεν ήθελε να σου τον δώσει με ασήμι· επειδή, ο Ναβουθαί δεν ζει, αλλά πέθανε.

¹⁶ Και καθώς ο Αχαάβ άκουσε ότι ο Ναβουθαί πέθανε, ο Αχαάβ σηκώθηκε να κατέβει στον αμπελώνα τού Ναβουθαί τού Ιεζραελίτη, για να τον κληρονομήσει.

¹⁷ Και ο λόγος τού Κυρίου ήρθε στον Ηλία τον Θεσβίτη, λέγοντας:

¹⁸ Σήκω, κατέβα σε συνάντηση του Αχαάβ, του βασιλιά τού Ισραήλ, που κατοικεί στη Σαμάρεια· δες, είναι στον αμπελώνα τού Ναβουθαί, όπου κατέβηκε για να τον κληρονομήσει·

¹⁹ και θα μιλήσεις σ' αυτόν, λέγοντας: Έτσι λέει ο Κύριος: Φόνευσες, κι ακόμα κληρονόμησες; Θα μιλήσεις ακόμα σ' αυτόν, λέγοντας: Έτσι λέει ο Κύριος: Στον τόπο, όπου τα σκυλιά έγλειψαν το αίμα τού Ναβουθαί, θα γλείψουν τα σκυλιά το αίμα σου, ναι, το δικό σου.

²⁰ Και ο Αχαάβ είπε στον Ηλία: Με βρήκες, εχθρέ μου; Κι απάντησε: Σε βρήκα· επειδή, πούλησες τον εαυτό σου στο να κάνεις το πονηρό μπροστά στον Κύριο.

²¹ Δες, λέει ο Κύριος: Εγώ θα φέρω κακό επάνω σου, και θα σαρώσω πίσω σου, και θα εξολοθρεύσω από τον Αχαάβ εκείνον που ουρεί προς τον τοίχο, και τον δούλο και τον ελεύθερο ανάμεσα στον Ισραήλ·

²² και θα κάνω την οικογένειά σου όπως την οικογένεια του Ιεροβοάμ, του γιου τού Ναβάτ, και καθώς την οικογένεια του Βασά, του γιου τού Αχιά, εξαιτίας τού παροργισμού με τον οποίο με παρόργισες, και έκανες τον Ισραήλ να αμαρτήσει.

²³ Και για την Ιεζάβελ, ακόμα, μίλησε ο Κύριος, λέγοντας: Τα σκυλιά θα καταφάνε την Ιεζάβελ κοντά στο περιτείχισμα της Ιεζραέλ·

²⁴ όποιος από τον Αχαάβ πεθάνει στην πόλη, τα σκυλιά θα τον καταφάνε· και όποιος πεθάνει στο χωράφι, τα πουλιά τού ουρανού θα τον καταφάνε.

²⁵ (Πραγματικά, κανένας δεν στάθηκε όμοιος με τον Αχαάβ, που πούλησε τον εαυτό του στο να πράττει πονηρά μπροστά στον Κύριο, όπως τον κινούσε η γυναίκα του η Ιεζάβελ.

²⁶ Και έπραξε με βδελυρό τρόπο σε υπερβολικό βαθμό, ακολουθώντας τα είδωλα, σύμφωνα με όλα όσα έπρατταν οι Αμορραίοι, που ο Κύριος είχε εκδιώξει μπροστά από τους γιους Ισραήλ).

²⁷ Και καθώς ο Αχαάβ άκουσε τα λόγια αυτά, έσχισε τα ιμάτιά του, και έβαλε σάκο επάνω στη σάρκα του, και νήστευσε, και ήταν πλαγιασμένος, περιτυλιγμένος με σάκο, και περπατούσε σκυμμένος.

²⁸ Και ήρθε ο λόγος τού Κυρίου στον Ηλία τον Θεσβίτη, λέγοντας:

²⁹ Είδες πώς ταπεινώθηκε μπροστά μου ο Αχαάβ; Επειδή ταπεινώθηκε μπροστά μου, δεν θα φέρω κακό στις ημέρες του· στις ημέρες τού γιου του θα φέρω το κακό επάνω στην οικογένειά του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 22

ΚΑΙ πέρασαν τρία χρόνια χωρίς πόλεμο ανάμεσα στη Συρία και τον Ισραήλ.

² Και κατά τον τρίτο χρόνο, ο Ιωσαφάτ, ο βασιλιάς τού Ιούδα, κατέβηκε προς τον βασιλιά τού Ισραήλ.

³ Και ο βασιλιάς τού Ισραήλ είπε στους δούλους του: Ξέρετε ότι η Ραμώθ-γαλαάδ είναι δική μας, κι εμείς σιωπούμε στο να την πάρουμε από το χέρι τού βασιλιά τής Συρίας;

⁴ Και είπε στον Ιωσαφάτ: Έρχεσαι μαζί μου για να πολεμήσουμε τη Ραμώθ-γαλαάδ; Και ο Ιωσαφάτ είπε στον βασιλιά τού Ισραήλ: Εγώ είμαι όπως κι εσύ, ο λαός μου όπως ο λαός σου, τα άλογά μου όπως τα άλογά σου.

⁵ Και ο Ιωσαφάτ είπε στον βασιλιά τού Ισραήλ: Ρώτησε, παρακαλώ, τον λόγο τού Κυρίου σήμερα.

⁶ Και ο βασιλιάς τού Ισραήλ συγκέντρωσε τους προφήτες, περίπου 400 άνδρες, και τους είπε: Να πάω εναντίον της Ραμώθ-γαλαάδ να πολεμήσω ή να απέχω; Κι εκείνοι είπαν: Ανέβα, και ο Κύριος θα την παραδώσει στο χέρι τού βασιλιά.

⁷ Και ο Ιωσαφάτ είπε: Δεν υπάρχει εδώ ακόμα ένας προφήτης τού Κυρίου, για να τον ρωτήσουμε;

⁸ Και ο βασιλιάς τού Ισραήλ είπε στον Ιωσαφάτ: Υπάρχει ακόμα κάποιος άνθρωπος, ο Μιχαΐας, ο γιος τού Ιεμλά, διαμέσου του οποίου μπορούμε να ρωτήσουμε τον Κύριο· όμως, τον μισώ· επειδή, δεν προφητεύει καλό για μένα, αλλά κακό. Και ο Ιωσαφάτ είπε: Ας μη μιλάει έτσι ο βασιλιάς.

⁹ Και ο βασιλιάς τού Ισραήλ κάλεσε έναν ευνούχο, και είπε: Βιάσου να φέρεις τον Μιχαΐα, τον γιο τού Ιεμλά.

¹⁰ Και ο βασιλιάς τού Ισραήλ και ο Ιωσαφάτ, ο βασιλιάς τού Ιούδα, κάθονταν, κάθε ένας στον θρόνο του, ντυμένοι με στολές, σε έναν ανοιχτό τόπο, προς την είσοδο της πύλης τής Σαμάρειας· και όλοι οι προφήτες προφήτευαν μπροστά τους.

¹¹ Και ο Σεδεκίας, ο γιος τού Χαναανά, είχε κάνει για τον εαυτό του σιδερένια κέρατα· και είπε: Έτσι λέει ο Κύριος: Με τούτα θα κερατίσεις τους Συρίους, μέχρις ότου τους συντελέσεις.

¹² Και όλοι οι προφήτες προφήτευαν με τον ίδιο τρόπο, λέγοντας: Ανέβα στη Ραμώθ-γαλαάδ, και να ευοδώνεσαι· επειδή, ο Κύριος θα την παραδώσει στο χέρι τού βασιλιά.

¹³ Και ο μηνυτής, που πήγε να καλέσει τον Μιχαΐα, του είπε, λέγοντας: Δες, τώρα, τα λόγια των προφητών με ένα στόμα φανερώνουν καλό για τον βασιλιά· ο λόγος σου, λοιπόν, ας είναι όπως ο λόγος ενός από εκείνους, και μίλησε το καλό.

¹⁴ Και ο Μιχαΐας είπε: Ζει ο Κύριος, ό,τι μου πει ο Κύριος, αυτό θα μιλήσω.

¹⁵ Ήρθε, λοιπόν, στον βασιλιά. Και ο βασιλιάς είπε σ' αυτόν: Μιχαΐα, να πάμε στη Ραμώθ-γαλαάδ για να πολεμήσουμε ή να απέχουμε; Κι εκείνος του απάντησε: Να ανέβεις, και να ευοδώνεσαι· επειδή, ο Κύριος θα την παραδώσει στο χέρι τού βασιλιά.

¹⁶ Και ο βασιλιάς είπε σ' αυτόν: Μέχρι πόσες φορές θα σε ορκίζω, να μη μου λες παρά την αλήθεια στο όνομα του Κυρίου;

¹⁷ Κι εκείνος είπε: Είδα ολόκληρο τον Ισραήλ διασκορπισμένον επάνω στα βουνά, σαν πρόβατα που δεν έχουν ποιμένα. Και ο Κύριος είπε: Αυτοί δεν έχουν κύριο, ας γυρίσουν κάθε ένας στο σπίτι του με ειρήνη.

- 18** Και ο βασιλιάς τού Ισραήλ είπε στον Ιωσαφάτ. Δεν σου είπα ότι δεν θα προφητεύσει καλό για μένα, αλλά κακό;
- 19** Και ο Μιχαΐας είπε: Άκουσε τον λόγο τού Κυρίου. Είδα τον Κύριο να κάθεται επάνω στον θρόνο του, και ολόκληρη τη στρατιά τού ουρανού να παραστέκεται γύρω απ' αυτόν, από τα δεξιά του, και από τα αριστερά του.
- 20** Και ο Κύριος είπε: Ποιος θα απατήσει τον Αχαάβ, ώστε να ανέβει και να πέσει στη Ραμώθ-γαλαάδ; Και ο μεν ένας είπε έτσι, ο δε άλλος είπε έτσι.
- 21** Και βγήκε το πνεύμα, και στάθηκε μπροστά στον Κύριο, και είπε: Εγώ θα τον απατήσω.
- 22** Και ο Κύριος είπε σ' αυτό: Με ποιον τρόπο; Και είπε: Θα βγω, και θα είμαι πνεύμα ψέματος στο στόμα όλων των προφητών του. Και ο Κύριος είπε: Θα απατήσεις, κι ακόμα θα κατορθώσεις· βγες, και κάνε έτσι.
- 23** Τώρα, λοιπόν, δες, ο Κύριος έβαλε πνεύμα ψέματος στο στόμα όλων αυτών των προφητών σου, και ο Κύριος μίλησε κακό για σένα.
- 24** Τότε, ο Σεδεκίας, ο γιος τού Χαναανά, αφού πλησίασε, ράπισε τον Μιχαΐα επάνω στο σαγόνι, και είπε: Από ποιον δρόμο πέρασε το Πνεύμα τού Κυρίου από μένα, για να μιλήσει σε σένα;
- 25** Και ο Μιχαΐας είπε: Πρόσεξε, θα δεις, κατά την ημέρα που θα μπαίνεις από ταμείο σε ταμείο για να κρυφτείς.
- 26** Και ο βασιλιάς του Ισραήλ είπε: Πιάστε τον Μιχαΐα, και ξαναφέрте τον στον Αμών, τον άρχοντα της πόλης, και στον Ιωάς, τον γιο τού βασιλιά·
- 27** και πείτε: Έτσι λέει ο βασιλιάς: Τούτον βάλτε τον στη φυλακή, και τρέφετέ τον με ψωμί θλίψης, και με νερό θλίψης, μέχρις ότου γυρίσω με ειρήνη.
- 28** Και ο Μιχαΐας είπε: Αν πραγματικά γυρίσεις με ειρήνη, τότε ο Θεός δεν μίλησε μέσα από μένα. Και είπε: Ακούστε εσείς, όλοι οι λαοί.
- 29** Και ανέβηκε ο βασιλιάς τού Ισραήλ, και ο Ιωσαφάτ, ο βασιλιάς τού Ιούδα, στη Ραμώθ-γαλαάδ.
- 30** Και ο βασιλιάς τού Ισραήλ είπε στον Ιωσαφάτ: Εγώ θα μετασχηματιστώ, και θα μπω μέσα στη μάχη· εσύ ντύσου τη στολή σου. Και ο βασιλιάς τού Ισραήλ μετασχηματίστηκε, και μπήκε μέσα στη μάχη.
- 31** Κι ο βασιλιάς τής Συρίας είχε προστάξει τους 32 αμαξάρχες του, λέγοντας: Μη πολεμάτε ούτε μικρόν ούτε μεγάλο, αλλά μονάχα τον βασιλιά τού Ισραήλ.
- 32** Και καθώς οι αμαξάρχες είδαν τον Ιωσαφάτ, είπαν τότε αυτοί: Σίγουρα, αυτός είναι ο βασιλιάς τού Ισραήλ. Και περιστράφηκαν για να τον πολεμήσουν· αλλ' ο Ιωσαφάτ αναβόησε.
- 33** Και οι αμαξάρχες, βλέποντας ότι δεν ήταν ο βασιλιάς τού Ισραήλ, γύρισαν από την καταδίωξή του.
- 34** Κάποιος άνθρωπος, όμως, καθώς τόξευσε άσκοπα, χτύπησε τον βασιλιά τού Ισραήλ ανάμεσα στις αρθρώσεις του θώρακος· κι εκείνος είπε στον ηνίοχό του: Στρέψε το χέρι σου, και βγάλε με από το στρατόπεδο· επειδή, πληγώθηκα.
- 35** Και η μάχη μεγάλωσε εκείνη την ημέρα· και ο βασιλιάς στεκόταν επάνω στην άμαξα απέναντι από τους Συρίους, και προς την εσπέρα πέθανε· και το αίμα του έρρεε από την πληγή στο κοίλωμα της άμαξας.
- 36** Και γύρω στη δύση τού ήλιου έγινε διακήρυξη στο στρατόπεδο, που έλεγε: Κάθε ένας ας πάει στην πόλη του, και κάθε ένας ας πάει στον τόπο του.
- 37** Και ο βασιλιάς πέθανε, και μεταφέρθηκε στη Σαμάρεια· και έθαψαν τον βασιλιά στη Σαμάρεια.
- 38** Και έπλυναν την άμαξα στο υδροστάσιο στη Σαμάρεια· έπλυναν ακόμα και τα όπλα του·

και οι σκύλοι έγλειψαν το αίμα του, σύμφωνα με τον λόγο τού Κυρίου, που είχε μιλήσει.

39 Και οι υπόλοιπες πράξεις τού Αχαάβ, και όλα όσα έκανε, και το ελεφάντινο παλάτι, που έκτισε και όλες οι πόλεις που έκτισε, δεν είναι γραμμένα στο βιβλίο των χρονικών των βασιλιάδων τού Ισραήλ;

40 Και ο Αχαάβ κοιμήθηκε μαζί με τους πατέρες του, και αντ' αυτού βασίλευσε ο Οχοζίας, ο γιος του.

41 ΚΑΙ ο Ιωσαφάτ, ο γιος τού Ασά, βασίλευσε επάνω στον Ιούδα, τον τέταρτο χρόνο τού Αχαάβ, βασιλιά τού Ισραήλ.

42 Ο Ιωσαφάτ ήταν ηλικίας 35 χρόνων όταν βασίλευσε· και βασίλευσε 25 χρόνια στην Ιερουσαλήμ· και το όνομα της μητέρας του ήταν Αζουβά, θυγατέρα τού Σιλειϊ.

43 Και περπάτησε σε όλους τους δρόμους τού Ασά τού πατέρα του· δεν ξέκλινε απ' αυτούς, κάνοντας το ευθύ μπροστά στον Κύριο.

44 Οι ψηλοί τόποι, όμως, δεν αφαιρέθηκαν· ο λαός θυσίαζε ακόμα, και θυμίαζε, στους ψηλούς τόπους.

45 Και ο Ιωσαφάτ είχε ειρήνη με τον βασιλιά τού Ισραήλ.

46 Και οι υπόλοιπες πράξεις τού Ιωσαφάτ, και τα κατορθώματά του όσα έκανε, και οι πόλεμοί του, δεν είναι γραμμένα στο βιβλίο των χρονικών των βασιλιάδων τού Ιούδα;

47 Και το υπόλοιπο των σοδομιτών, αυτό που εναπέμεινε στις ημέρες τού Ασά τού πατέρα του, αυτός το εξάλειψε από τη γη.

48 Τότε, δεν υπήρχε βασιλιάς στον Εδώμ· ο διοικητής ήταν βασιλιάς.

49 Ο Ιωσαφάτ έκανε πλοία στη Θαρσείς, για να πλεύσουν στο Οφείρ για χρυσάφι· όμως, δεν πήγαν, επειδή τα πλοία συντρίφτηκαν στην Εσιών-γάβερ.

50 Τότε, ο Οχοζίας, ο γιος τού Αχαάβ είπε στον Ιωσαφάτ: Ας πάνε οι δούλοι μου με τους δούλους σου στα πλοία· ο Ιωσαφάτ, όμως, δεν θέλησε.

51 Και ο Ιωσαφάτ κοιμήθηκε μαζί με τους πατέρες του, και θάφτηκε μαζί με τους πατέρες του στην πόλη τού Δαβίδ τού πατέρα του· και αντ' αυτού βασίλευσε ο Ιωράμ, ο γιος του.

52 Ο ΟΧΟΖΙΑΣ, ο γιος τού Αχαάβ, βασίλευσε επάνω στον Ισραήλ στη Σαμάρεια τον 17ο χρόνο τού Ιωσαφάτ, του βασιλιά τού Ιούδα· και βασίλευσε δύο χρόνια επάνω στον Ισραήλ.

53 Και έπραξε πονηρά μπροστά στον Κύριο, και περπάτησε στον δρόμο τού πατέρα του, και στον δρόμο τής μητέρας του, και στον δρόμο τού Ιεροβοάμ, του γιου τού Ναβάτ, που έκανε τον Ισραήλ να αμαρτήσει· 54 επειδή, λάτρευσε τον Βάαλ, και τον προσκύνησε, και παρόργισε τον Κύριο τον Θεό του Ισραήλ, σε όλα όσα έπραξε ο πατέρας του.

For other languages please go to www.wordproject.org